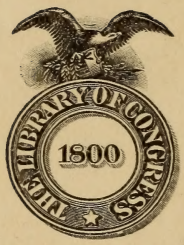

Class PA258
Book M8
1809

270
1437

ELEMENTA
LINGUÆ GRÆCÆ;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA;

BREVITATE SUA MEMORIÆ FACILIBUS.

ELEMENTA
LINGUÆ GRÆCÆ;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA;

BREVITATE SUA MEMORIÆ FACILIBUS.

PARS PRIMA,

COMPLECTENS

PARTES ORATIONIS DECLINABILES;

ET

ANALOGIAM

DUAS IN UNAM SYLLABAS

CONTRAHENDI,

EX IPSA VOCALIUM NATURA

DEDUCTAM,

ET REGULIS UNIVERSALIBUS TRADITAM.

IN USUM TYRONUM JUNIORUM

CLASSIS GRÆCÆ IN ACADEMIA GLASGUENSI;

Studio JACOBI MOOR, LL. D.

IN EADEM ACADEMIA LITT. GRAEC. PROF.

Editio Nova Prioribus Auctior et Emendatior.

——GRAIIS *dedit* ORE ROTUNDO
Musa loqui. HOR.

LIBRARY OF CONGRESS
CITY OF WASHINGTON

EDINBURGI:

VENEUNT APUD BELL & BRADFUTE.
LONDINI: APUD T. CADELL & G. DAVIES, ET
JOANNEM MURRAY.

MDCCCIX.

PA258
.M8
1809

Entered in Stationers Hall.

Excudebat C. Stewart,
Academiæ Edinensis Typographus.

Literarum Graecarum Nexus et scribendi compendia explicata: ea saltem quae morae aliquid Discentibus inferre possint.

αι	αι	ἐυ	ἐυ	σσ	σσ
αλ	αλ	ην	ην	ς	στ
αλλ	αλλ	καὶ	καὶ	χ	σχ
ἀν	ἀν	κατὰ	κατὰ	ται	ται
ἀπὸ	ἀπὸ	μαρ	μαρ	ταῖς	ταῖς
αυ	αυ	μεθ	μεθ	τὴν	τὴν
γὰρ	γὰρ	μὲν	μὲν	τῆς	τῆς
γεν	γεν	μεν	μεν	το	το
δὲ	δὲ	μετὰ	μετὰ	τὸν	τὸν
ἔι	ἔι.	μῶν	μῶν	τοῦ τοῦ	τοῦ
εἶναι	εἶναι	οἷον	οἷον	τῶ	τῶ
ἐκ	ἐκ	ου	ου	τῶν, τῶν	τῶν
ελ	ελ	παρὰ	παρὰ	υ	ῦ
ἐν	ἐν	περὶ	περὶ	υι	υι
ἐξ	ἐξ	ρι	ρι	υν	υν
ευ	ευ	ρο	ρο	ὑπερ	ὑπερ
ἐπὶ	ἐπὶ	σθ	σθ	υς	υς
ἐστι	ἐστι	σθαι	σθαι	ω	ῶ
ερ	ερ	σπ	σπ	ὑπο	ὑπο

Literae.

Literae Graecorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	
A, α.	ἄλφα.	alpha.
B, β, ϐ.	βῆτα.	bêta.
Γ, γ, ϝ.	γάμμα.	gamma.
Δ, δ.	δέλτα.	delta.
E, ε.	ἐψιλὸν.	epsilon.
Z, ζ.	ζῆτα.	zêta.
H, η.	ἦτα.	êta.
Θ, ϑ, θ.	ϑῆτα.	thêta.
I, ι.	ἰῶτα.	iôta.
K, κ.	κάππα.	kappa.
Λ, λ.	λάμϐδα.	lambda.
M, μ.	μῦ.	my.
N, ν.	νῦ.	ny.
Ξ, ξ.	ξῖ.	xi.
O, ο.	ὀμικρὸν.	omikron.
Π, π, ϖ.	πῖ.	pi.
P, ϱ.	ῥῶ.	rho.
Σ, σ, ς.	σῖγμα.	sigma.
T, τ, ϯ.	ταῦ.	tau.
Υ, υ.	ὑψιλὸν.	upsilon.
Φ, φ.	φῖ.	phi.

X, χ.	χῖ.	chi.
Ψ, ψ.	ψῖ.	psi.
Ω, ω.	ὠμέγα.	omega.

Literae cujusque vis intelligitur ex initiali sono Nominis.

Literae sunt vel VOCALES vel CONSONANTES.

Vocales septem. scilicet;

duae breves,	ε, ο.
duae longae,	η, ω.
tres ancipites,	α, ι, υ.

Nimirum; utraque BREVIS habet suam LONGAM.

Anceps, autem, nunc pro Brevi sumitur, nunc pro Longa. Nunc in diversis vocibus, nunc in eâdem.
sic;

α, in πατὴρ, *pater*, pro brevi semper *.
α, in λαὸς, *populus*, pro longa semper.
α, in Ἄρης, *Mars*, pro brevi aut longa, scriptoris arbitrio.

Duae vocales simul enunciatae, faciunt Diphthongum.

---

* α, pro Brevi sumpta, habet suam longam ᾱ.

Si utraque vocalis exauditur aeque, vocatur Diphthongus PROPRIA. si non, IMPROPRIA.

Propriae sunt sex; et oriuntur ex brevibus et α pro brevi, cum ι vel υ subjuncta.

ex ε, { ει. ευ. ex ο, { οι. ου. ex α, | αι. αυ.

Ex impropriis, tres ᾳ, ῃ, ῳ, vocantur surdae. nam in his ι parum auditur, adeoque non AD-scribitur, sed SUB-scribitur *.

Consonans SIMPLEX vel est MUTA, vel SEMIVOCALIS.

Mutae novem; scil.

Tenues,	π, κ, τ.
Mediae,	β, γ, δ.
Aspiratae,	φ, χ, θ.

Nimirum, unaquaeque tenuis habet suam mediam, et aspiratam; quae tres vocantur ejusdem ordinis; quia proferuntur eodem vocis instrumento, progrediente ab enunciatione tenui ad fortiorem; et ad for-

* Reliquæ tres impropriæ sunt ηυ, ωυ, υι. Prior vocalis diphthongi vocatur a Grammaticis *præpositiva*; posterior, *subjunctiva*.

tissimam, sive asperam. scilicet;

Labiis,	π, β, φ.	enunciantur	ip, ib, iph.
Palato,	κ, γ, χ.		ik, ig, ich.
Dentibus,	τ, δ, θ.		it, id, ith.

Semivocales quinque sunt. scilicet;

LIQUIDAE quatuor, λ, μ, ν, ϱ; et ς, SOLITARIUM *.

Liquidae vocantur etiam IMMUTABILES; scilicet in flexione nominis et verbi.

Consonans DUPLEX fit ex muta cum adjuncta ς. sic, tres mutarum ordines, cum ς, faciunt TRES Duplices scilicet;

π, β, φ,	cum ς, facit	ψ.	enunciatur autem †	πς.
κ, γ, χ.		ξ.		κς.
τ, δ, θ,		ζ.		δς.

* Itaque, primarii Literarum soni videntur in universum esse tredecim. scilicet; Vocales quinque non-longæ; Consonantes, tres mutæ tenues. et quatuor liquidæ, cum ς.

Has, autem, una cum tribus mutis mediis a Phœnicibus ad Græcos, circiter centum et quinquaginta annos ante captam Trojam, attulisse dicitur CADMUS;

PALAMEDES, postea, tres aspiratas addidisse, atque duplicem ξ, temporibus belli Trojani;

SIMONIDES, denique, complevisse duplices, et vocales longas adjecisse; quadringentos circiter annos post captam Trojam; tempore, scilicet, Marathoniæ pugnæ celeberrimæ; quo, maxime, tempore, viguit Græcorum virtus, Libertas, Literæ, Gloria.

† Vide Dion. Hal. περὶ συνθ. § 14.

In flexionibus, Duplex reſolvi poteſt in mutam quamvis ejus ordinis unde facta eſt, et ς.

σῖσμα finale vocis, ς ſcribitur. non finale, σ.

γ, ante mutam ſui ordinis, enunciatur ſono quodam medio inter ν et γ; qualis, apud nos, in ſyllabis *-ing*, *-ang*, *-ung*. ſic;

ἄγκος,	ἄγγελος,	ἔγχος,
vallis.	*nuncius.*	*haſta.*

De Syllaba.

Accentus, ſive ſyllabae tonus, triplex eſt, ſcilicet;

Acutus [´] ut τύπτω, *verbero.*

Gravis [`] ut τιμὴ, *honor.*

Circumflexus [~] ut ποιῶ, *facio.*

Acutus, ſyllabae tonum acuit; Gravis obtundit; Circumflexus, in ſyllabis longis, utriuſque vim conjungit; ut indicabat olim antiqua ejus figura [^].

Spiritus duo ſunt. Asper [῾]; et Lenis [᾽].

Spiritus aſper vim habet eandem quam apud Latinos H; quam quidem ejus figuram ab ipſis antiquis Graecis mutuati ſunt. Et ita HEKATON, *centum*, reperitur

ſcriptum, in monumentis quibuſdam antiquiſſimis.

Spiritus lenis tantum notat non adhibendum eſſe aſperum.

Vocalis initialis habet ſemper ſpiritum. ſic ; ἅμα, *ſimul.*
ἐγὼ, *ego.*

υ initialis habet ſemper aſperum.
item ῥ initialis habet ſemper aſperum. At ῥ media ; ſi ſimplex, habet nullum ; ſi duplex, habet utrumque, prior lenem, poſterior aſperum. ſic ; πόῤῥω, *longe* *.

De Nomine.

Nomen habet Genera, Numeros, Casus.

Genera ſunt tria ; Masculinum, Femininum, Neutrum.

Numeri tres ; Singularis, Dualis, Pluralis.

Dualis Numerus de iis uſurpatur, quae vel naſcuntur gemina, vel cenſentur;

* Puncta ſunt quatuor :
1. Comma, ut apud Latinos (,)
2. Punctum interrogationis (;)
3. Colon, hoc modo poſitum (·)
4. Periodus (.)

qualia, quotidie, nominanda veniunt quamplurima.

CASUS quinque. NOMINATIVUS, GENITIVUS, DATIVUS, ACCUSATIVUS, VOCATIVUS.

Lingua Graeca non agnoscit casum ABLATIVUM.

DE NOMINUM DECLINATIONE.

REGULAE GENERALES.

1. Singularis Nominativus definit semper, vel in vocali non brevi, vel ν, ρ, ς.

2. Singularis Vocativus similis est Nominativo, plerumque: Pluralis, semper.

3. Neutrorum Accusativus et Vocativus semper sunt similes Nominativo; et, in plurali, semper in α definunt.

4. Singularis Dativus semper in ι definit; vel subscriptum, vel adscriptum.

5. Pluralis Genitivus semper in ων. Accusativus in ς.

6. Dualis Nominativus, Accusativus et Vocativus semper similes. item Genitivus et Dativus.

DECLINATIO PRIMA

Terminationes habet quatuor.
duas femininas, η, α;
duas maſculinas, ης, ας; a femininis ortas, addendo ς.

1. Harum omnium primaria eſt η.

Paradigma Nominum in η; τιμὴ, *honor*.

	Sing. Num.
N. V.	τιμ-ή.
G.	τιμ-ῆς.
D.	τιμ-ῇ.
A.	τιμ-ήν.
	Dual. Num.
N. A. V.	τιμ-ά.
G. D.	τιμ-αῖν.
	Plur. Num.
N. V.	τιμ-αί.
G.	τιμ-ῶν.
D.	τιμ-αῖς.
A.	τιμάς.

2. In ſingulari ; *α* ſemper habet *αν* accuſativi ; ſed *α* purum *, et *ρα*, habent etiam *ᾶς* et *ᾳ* genitivi et dativi †. in ceteris, ut *η*. ſic ; *μοῦσα, muſa.*

N. V.	*μοῦσ-α.*
A.	*μοῦσ-αν.*

φιλία, amicitia.

N. V.	*φιλ-ία.*
G.	*φιλ-ίας.*
D.	*φιλ-ίᾳ.*
A.	*φιλ-ίαν.*

ἡμέρα, dies.

N. V.	*ἡμέ-ρα.*
G.	*ἡμέ-ρας.*
D.	*ἡμέ-ρᾳ.*
A.	*ἡμέ-ραν.*

3. Terminatio Maſculina habet *ου* genitivi, et perdit *ς* vocativi ; in ceteris ut terminatio feminina unde oritur. ſic ;

N. *Χρύσ-ης, Chryſes ;* G. *Χρύσ-ου.*

V. *Χρύσ-η.* in ceteris, ut *η*.

N. *Παυσανί-ας, Pauſanias ;* G. *Παυσανί-ου.*

V. *Παυσανί-α.* in ceteris, ut *α* purum.

---

* Hoc est, post vocalem.

† Item *δα, θα,* et *ᾶ* circumflexum, sed rara ; et *λα, μα,* sed rarissima.

N. Πυθαγόρ-ας, *Pythagoras*; G. Πυθαγόρ-ου.
V. Πυθαγόρ-α, in ceteris ut ρα.

4. -της habet * α vocativi; -σης autem η, vel α. sic;

N. ποιητὴς,	V. ποιητὰ,	*poeta.*
N. λῃστὴς,	V. λῃστὴ vel λῃστά,	*latro.*

Nomina Declinationis PRIMÆ declinanda.

λύπη, *dolor.*	μέλισσα, *apis.*	λύρα, *lyra.*
Ατρείδης, *Atrides.*	δεσπότης, *dominus.*	Βορέας, *Boreas.*
τύχη, *fortuna.*	Εὐαγόρας, *Euagoras.*	θάλασσα, *mare.*
καρδία, *cor.*	Πηλείδης, *Pelides.*	κριτὴς, *judex.*
Ορέστης, *Orestes.*	Καλλίας, *Callias.*	δόξα, *opinio.*
κιθάρα, *cithara.*	ὀργὴ, *ira.*	ῥίζα, *radix.*
θύρα, *ostium.*	ἀκοντιστὴς, *jaculator.*	τραυματίας, *saucius.*
ἡλικία, *tempus ætatis.*	θύελλα, *tempestas.*	ἐλαία, *olea.*
Αφροδίτη, *Venus.*	Θυέστης, *Thyestes.*	προφήτης, *propheta.*
μαθητὴς, *discipulus,*	νύμφη, *nympha.*	ἑστία, *focus.*
δίψα, *sitis.*	Χαβρίας, *Chabrias.*	τοξότης, *sagittarius.*
σελήνη, *luna.*	γλῶσσα, *lingua.*	εὐδία, *screnitas.*
σοφιστὴς, *sophista.*	ἀγορὰ, *forum.*	εἰρήνη, *pax.*
πέλεια, *columba.*	τεχνίτης, *artifex.*	σοφία, *sapientia.*
Αἰνείας, *Aeneas.*	ἡδονὴ, *voluptas.*	μέλαινα, *nigra.*
γέφυρα, *pons.*	γωνία, *angulus.*	τάλαινα, *misera.*
λύσσα, *rabies.*	βία, *vis.*	δίκη, *jus.*
κιθαριστὴς, *citharista.*	αὔρα, *aura.*	βυλὴ, *consilium.*
Αναξαγόρας, *Anaxag.*	ἀνία, *tristitia.*	μάχαιρα, *gladius.*
ἀρετὴ, *virtus.*	ἀγωνιστὴς, *certator.*	φρονηματίας, *excelsus.*
Πριαμίδης, *Priamides.*	νεφέλη, *nubes.*	φαρέτρα, *pharetra.*
τέχνη, *ars.*	Κριτίας, *Critias.*	αἰτία, *causa.*

* Item Gentilia; ut Πέρσης. V. Πέρσα, *Persa.*

DECLINATIO SECUNDA

Duas habet terminationes ; ος, et ον.
ον ſemper neutrum ; ος nunquam.

Paradigma Nominum in ος.

λόγος, *oratio.*

	Sing.
N.	λόγ-ος.
G.	λόγ-ου.
D.	λόγ-ῳ.
A.	λόγ-ον.
V.	λόγ-ε.
	Dual.
N. A. V.	λό-γω.
G. D.	λόγ-οιν.
	Plur.
N. V.	λόγ-οι.
G.	λόγ-ων.
D.	λόγ-οις.
A.	λόγ-ους.

Eodem modo declinantur etiam Nomina in *ον*, obſervatâ tertia regula generali. ſic ; *μέτρον, menſura.*

Sing.

N. A. V.	*μέτρ-ον.* per Reg. 3tiam gen.
G.	*μέτρ-ου.*
D.	*μέτρ-ῳ.*

Dual.

N. A. V.	*μέτρ-ω.*
G. D.	*μέτρ-οιν.*

Plur.

N. A. V.	*μέτρ-α.* per Reg. 3tiam gen.
G.	*μέτρ-ων.*
D.	*μέτροις.*

Nomina Declinationis SECUNDÆ declinanda.

ἀγρὸς, ager.	*δένδρον, arbor.*	*ἀδελφὸς, frater.*
φῦλον, tribus.	*φύλλον, folium.*	*ἄνθρωπος, homo.*
κρίνον, lilium.	*ἄμπελος, vitis.*	*ἄνεμος, ventus.*
βίος, vita.	*δρόμος, cursus.*	*μύρον, unguentum.*
ἥλιος, sol.	*ῥόδον, rosa.*	*θυμὸς, animus.*
ὄνειρος, somnium.	*κέντρον, stimulus.*	*παρθένος, virgo.*
ὕπνος, somnus.	*φόβος, timor.*	*τόξον, arcus.*
φόνος, cædes.	*στέφανος, corona.*	*σκῆπτρον, sceptrum.*

DECLINATIO TERTIA

Terminationes habet omnimodas praeter η; et omnia genera. et auget Nomen unâ Syllaba in casibus obliquis.

Paradigma Masculinorum et Feminorum.

Σωτὴρ, servator.

	Sing.
N. V.	Σωτὴρ.
G.	Σωτῆρ-ος.
D.	Σωτῆρ-ι.
A.	Σωτῆρ-α.
	Dual.
N. A. V.	Σωτῆρ-ε.
G. D.	Σωτῆρ-οιν.
	Plur.
N. V.	Σωτῆρ-ες,
G.	Σωτῆρ-ων.
D.	Σωτῆρ-σι.
A.	Σωτῆρ-ας.

Eodem modo declinantur etiam Nomina Neutra, observatâ tertia regula generali.

sic, *βῆμα, tribunal.*

Sing.

N. A. V.	βῆμα. per Reg. 3tiam gen.
G.	βήματ-ος.
D.	βήματ-ι.

Dual.

N. A. V.	βήματ-ε.
G. D.	βήματ-οιν.

Plur.

N. A. V.	βήματ-α. per Reg. 3tiam gen.
G.	βήματ-ων.
D.	βήμα-σι.

DE FORMANDO GENITIVO.

REGULAE GENERALES TRES.

Si nomen non definit in ς; postponitur terminatio, vel -ος, vel -τος, sic;

σίνηπι,	σινήπι-ος,	*sinapi.*
παίαν,	παιᾶν-ος,	*paean.*
Τιτᾶν,	Τιτᾶνος,	*Titan.*
μέλι,	μέλι-τος,	*mel.*
Ξενοφῶν,	Ξενοφῶν-τος,	*Xenophon.*

II.

Si nomen definit in ς ;
abjecto ς, poſtponitur terminatio vel -ος, vel -τος, -δος, -θος. ſic ;

ἥρως,	ἥρω-ος,	*heros.*
ἰχθυς,	ἰχθυ-ος.	*piſcis.*
λαίλαψ,	λαίλαπ-ος,	*procella.*
λέβης,	λέβη-τος,	*lebes.*
ἄναξ,	ἄνακ-τος,	*princeps.*
λάμπας,	λάμπα-δος,	*lampas.*
ὄρνις,	ὄρνιθος,	*avis.*

Sed, praeterea ; in multis nominibus utriuſque Regulae, corripitur ſyllaba praecedens terminationem addendam.

Id fit tribus modis.

1. Diphthongus abjicit ſubjunctivam.

2. Vocalis longa mutatur in ſuam brevem.

3. Ancipites, ι et υ, mutantur in brevem ε.

ſic ;

βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	*rex.*
βοῦς,	βο-ός,	*bos.*
γραῦς,	γρά-ος,	*vetula.*
ναῦς,	να-ός,	*navis.*

2.

ποιμήν,	ποιμέν-ος,	*paſtor.*
πατήρ.	πατέρ-ος,	*pater.*
Λητώ,	Λητό-ος,	*Latona.*
κανών,	κανόν-ος,	*regula.*
δράκων,	δράκον-τος.	*draco.*
* αἰδώς,	αἰδό-ος.	*pudor.*
τετυφώς,	τετυφό-τος.	*qui verberavit.*

3.

δύναμις,	δυνάμ-εος,	*potentia.*
πόλις,	πόλε-ος,	*urbs.*
πῶῦ,	πώε-ος,	*grex.*
ἄϝυ,	ἄϝε-ος,	*urbs.*

III.

Subſtantiva in ος, quoniam jam habent terminationem genitivi, tantum interponunt ε ante ος, ut augeantur. et ſunt omnia neutra.
ſic ;

τεῖχος,	τείχ-εος,	*murus.*
μέρος,	μέρ-εος,	*pars.*

* Sic γάλοως, *glos.* in Gen. P. γάλοων. Hom. IL. ω. 769.

REGULAE SPECIALES DUAE.

1. Adjectivorum in ις et ους *, genitivus maſculini generis, per regulas formatus, eſt etiam genitivus neutri. ſic ;

M. φιλόπατρις, φιλόπατρι-δος, } *patriæ amans.*
N. φιλόπατρι, φιλόπατρι-δος, }
M. δίπους, δίπο-δος, *mas bipes.*
N. δίπουν, δίπο-δος, *animal bipes.*

2. At, vice verſa, adjectivorum non in ις, vel ους, genitivus neutri generis, per regulas formatus, eſt etiam genitivus maſculini.

Atque ita in participiis univerſis ; et in his genitivus ſemper in -τος. ſic ;

ADJECTIVA.

Maſc.	Neut.	genitivus utriuſque.	
τέρην,	τέρεν,	τέρεν-ος,	*tener.*
ἀληθής,	ἀληθές,	ἀληθέ-ος,	*verus.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν-ος,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν-τος,	*venuſtus.*

PARTICIPIA.

ϛὰς,	ϛὰν,	ϛάν-τος,	*ſtans.*
τύπων,	τύπον,	τύπον-τος,	*qui verberavit.*
τυπῶν,	τυποῦν,	τυποῦν-τος,	*verberaturus.*

* Scilicet compoſita ex πούς, *pes.*

Eâdem ratione genitivum formant nomina quaedam propria, appellativa, et ejuſmodi, quae primitus fuere participia vel adjectiva.

Sic; Αἴας, *Ajax*, olim fuit participium, habens neutrum Αἴαν; quare genitivus eſt Αἴαν-τος. ſic;

Πολυδάμας,	Πολυδάμαν-τος,	*Polydamas.*
γίγας,	γίγαν-τος,	*gigas.*

Sic etiam κτὲις, *pecten*, olim fuit adjectivum, habens neutrum κτὲν; quare genitivus eſt κτενὸς; et Σιμόεις, *Simois*, Σιμόεν-τος*.

Atque hae ſunt regulae pro genitivo.

Ceterum, uſu et aure, facile dignoſcitur quando addenda ſit -ος, et quando -τος, vel -δος, vel -θος.

τηρ, -τερος patitur Syncopen in caſibus obliquis. ſic;

πατήρ,	πατέρος,	πατρὸς,	*pater.*
	πατέρι,	πατρὶ,	
	πατέρες,	πατρὲς,	&c.

* Haec verba et multa alia participia primitus fuiſſe non videntur, ſed ſubſtantiva, quorum rectus caſus olim in ης deſinebat: Sic Αἴας primitus erat Αιανς, habens genitivum, per regulam ſecundam generalem, Αἴαντος· Σιμόεις, Σιμόενς, et in genitivo Σιμόεντος. At Graeci, quippe quibus *Euphonia* maxime erat ſtudio, conſonantem praepoſitivam a nominativo aut abjiciebant, aut in ι mutabant: retinebant autem in caſibus obliquis.

μήτηρ, μητέρος, μητρὸς, &c *. *mater.*
θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατρὸς, &c. *filia.*

Item ἀνήρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, &c. *vir.* ubi, praeter Syncopen, inſeritur δ; quia Graeci nunquam, in eadem voce, proferebant ρ proxime poſt ν.

DE ACCUSATIVO.

Accuſativus interdum non deſinit in α, ſcil.

1. Genitivus in ος purum †. ab ις, υς, αυς, et ους, habet ν, ex ς nominativi. ſic;

ὄφις, ὄφι-ος, ὄφιν, *ſerpens.*
βότρυς, βότρυ-ος βότρυν, *racemus.*
ναῦς, να-ὸς, ναῦν, *navis.*
βοῦς, βο-ὸς, βοῦν, *bos.*

Item, λᾶας, χάρις, habent ν.

λᾶας, λάαος, λᾶαν, *lapis.*
χάρις ‡, χάριτος, χάριν, *gratia.*

Excipitur Δίς, Δί-ος, *Jupiter*, habens Δία.

---

* Sed πατέρα, μητέρα, &c. ſine ſyncope; ſcil. in caſibus ubi non diſtinguerentur a πάτρα, *patria*, μήτρα, *alvus.*

† i. e. ος poſt vocalem non longam.

‡ Et interdum alia, quae ſcilicet apud Ionas habebant -ος purum.

2. -υς, -εος, et compoſita ex πους, *pes*, habent vel α, vel ν. ſic ;

ὠκὺς,	ὠκέα,	vel ὠκυν,	*celer.*
δίπους,	δίποδα,	vel δίπουν,	*bipes.*
βραδύπους,	βραδύποδα,	vel βραδύπουν,	*tardipes.*

DE VOCATIVO.

Vocativus eſt, plerumque, ſimilis nominativo. ſed ;

I. In Subſtantivis.

1. Vocalis brevis genitivi, ex longâ nominativi, manet in Vocativo. ſic ;

Nom.	Gen.	Voc.
πάτηρ,	πατέρ-ος,	πάτερ.
Δημοσθένης,	Δημοσθέν-εος,	Δημόσθενες.
Ἕκτωρ,	Ἕκτορ-ος,	Ἕκτορ.

2. -ος purum non ab -ης, abjicit ς nominativi. ſic ;

Nom.	Gen.	Voc.	
βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	βασιλεῦ,	*rex.*
βοῦς,	βό-ος,	βοῦ,	*bos.*
ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφι,	*ſerpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυ,	*racemus.*
δρῦς,	δρύ-ος,	δρῦ,	*quercus.*

ἰχθῦς,	ἰχθύ-ος,	ἰχθῦ,	*piſcis.*

Item,

παῖς,	παῖδος,	παῖ,	*puer.*

II. In Adjectivis.

Vocativus maſculinus eſt ſimilis nominativo neutro. ſic;

N. Maſc.	N. Neut.	V. Maſc.	
ἀληθὴς,	ἀληθὲς,	ἀληθὲς,	*verus.*
ἐλέημων,	ἐλέημον,	ἐλέημον,	*miſericors.*
δίπους,	δίπουν,	δίπουν,	*bipes.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν,	*venuſtus.*

Idem fit in multis nominibus propriis, &c. quae, primitus, fuere participia, vel adjectiva*. ſic;

N. Αἴας,	V. Αἶαν,		*Ajax.*
N. Πολυδάμας,	V. Πολυδάμαν,		*Polydamas.*
N. Σιμόεις,	V. Σιμόεν,		*Simois.*

DE DATIVO PLURALI.

Dativus Pluralis formatur a dativo ſingulari, inſerendo σ ante ι. ſic;

* Vide Notam ad pag. 18. vocativus formatur ab antiquo nominativo, abjecto ς.

	D. Sing.	D. Plur.	
ῥήτωρ,	ῥήτορ-ι,	ῥήτορ-σ-ι,	*orator.*
ἀληθής,	ἀληθέ-ι,	ἀληθέ-σ-ι,	*verus.*
ἡδύ,	ἡδέ-ι.	ἡδε-σ-ι,	*dulce.*
κόραξ,	κόρακ-ι,	κόραξ-ι,	*corvus.*
Ἄραψ,	Ἄραβι,	Ἄραψι,	*Arabs.*

Ante σι resumitur abjecta vocalis nominativi; sed assumpta consonans genitivi rejicitur; rejicitur etiam ν *. sic;

βασιλεύς,	βασιλέ-ι,	βασιλεῦ-σι.	*rex.*
βοῦς,	βό-ι,	βοῦ-σι,	*bos.*
λέβης,	λέβη-τι.	λέβη-σι,	*lebes.*
λαμπάς,	λαμπά-δι,	λαμπά-σι.	*lucerna.*
ὄρνις,	ὄρνι-θι,	ὄρνι-σι,	*avis.*
ποιμήν,	ποιμέ-νι,	ποιμέ-σι,	*pastor.*
στάς,	στάν-τι,	στᾶ-σι,	*stans.*
χαρίεις,	χαρίεν-τι,	χαρίει-σι,	*venustus.*

Excipiuntur πᾶς, κτείς, ἐδείς, μηδείς; quæ non resumunt abjectam vocalem nominativi.

	D. Sing.	D. Plur.	
ποῦς,	πο-δί,	πο-σί,	*pes.*
κτείς,	κτε-νί,	κτε-σί,	*pecten.*

* Vide etiam de formando FUT. I. regulam specialem in MUTIS.

οὐδεὶς, οὐδέ-νι, οὐδέ-σι, *nullus.*
μηδεὶς, μηδέ-νι, μηδέ-σι, *nullus.*

τηρ -τερος, poſt ſyncopen habet -ασι. ſic;
θυγάτηρ, θυγατέρι, θυγατρὶ, θυγατράσι, *filia.*
πατὴρ, πατέρ-ι, πατρὶ, πατράσι, *pater.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι, *vir.*

Excipitur γαστὴρ, *venter*; γαστέρι, γαστῆρσι.

-οντι ſingularis mutatur in -ουσι. ſic;
τύπτων, τύπτοντι, τύπτουσι, *verberans.*
λέων, λέοντι, λέουσι, *leo.*

De Articulo.

Articulus eſt vox adjectiva trium generum. terminationes nominativi ſunt irregulares. in obliquis, Genus maſculinum et Neutrum ſunt declinationis ſecundae; femininum eſt primae. caret vocativo; et inflectitur ſic;

Sing.

N.	ὁ,	ἡ,	τὸ.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
D.	τῷ	τῇ,	τῷ.
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.

Dual.

N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ.
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.

	Plur.		
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ.
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν.
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς.
A.	τοὺς,	τὰς,	τὰ.

Graeci loquebantur INDETERMINATE, proferendo nomina per ſe; DETERMINATE, praeponendo ARTICULUM. in Britannia loquimur indeterminatè, praeponendo Articulum *a;* et determinatè, praeponendo Articulum *the.*

ſic ; ἄνθρωπος, *a man* ; ὁ ἄνθρωπος, *the man.*

Hic quidem eſt uſus Articuli Graeci NATURALIS ; at a Grammaticis Arte adhiberi ſolet ut diſtinguant nominum genera et caſus.

DE GENERIBUS SUBSTANTIVORUM DECLINATIONIS TERTIAE.

Quatenus ex terminatione ſemper determinantur.

Maſculina ſemper εὺς, *plerumque* * υς in -ος purum creſcens, et αν. ſic ;

* Nam plures ſunt exceptiones, ut γενύς, γενύος, ἡ, *menſura*, &c.

ευς,	ὀχεὺς,	ὀχέος,	ὁ,	*retinaculum.*
υς, -εος,	πῆχυς,	πήχεος,	ὁ,	*cubitus.*
υς, -υος,	βότρυς,	βότρυος,	ὁ,	*racemus.*
αν,	παιὰν,	παιᾶνος,	ὁ,	*paean.*

Feminina ſemper ας -αδος, της -τητος, αυς, ω, et ις verbale.
ſic;

ας -αδος,	λαμπὰς,	λάμπαδος,	ἡ,	*lampas.*
της -τητος,	κακότης,	κακότητος,	ἡ,	*malitia.*
αυς,	ναῦς,	νεὸς,	ἡ,	*navis.*
ω,	φειδὼ,	φειδόος,	ἡ,	*parſimonia.*
ις verbale.	φύσις,	φύσεος,	ἡ,	*natura.*

Neutraque ſunt ſemper α, ι, υ, ας, -ατος, et ος.

α,	βῆμα,	βήματος,	τὸ,	*tribunal.*
ι,	μέλι,	μέλιτος,	τὸ,	*mel.*
υ,	πῶϋ,	πώεος,	τὸ,	*grex.*
ας, -ατος,	κρέας,	κρέατος,	τὸ,	*caro.*
ος,	τεῖχος,	τείχεος,	τὸ,	*murus.*

DE CONTRACTIONIBUS.

In concurſu vocalium, ſi duae ſyllabae vertuntur in unam, vocatur CONTRACTIO.

Contractio ſine variatione vocalium vocatur SYNAERESIS.

ſic;

τείχεϊ, τείχει.

Contractio cum variatione vocalium vocatur CRASIS.

ſic;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεις.

τείχεα, τείχη.

Contractio ſaepe fit, ſed non ſemper.

In Contractionum regulis, meminerint diſcentes;

duas eſſe Vocales breves, ε, ο;

quae habent ſuas longas, η, ω;

et ſuas diphthongos, ει, ου;

CONTRACTIONES DECL. I.

Non fit contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel α pro brevi sumpta. et Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

REGULAE.

1. εα fine ϱ, mutabis in η.

2. in ϱεα, et reliquis, priorem elide vocalem. sic;

1.

γέα, *terra*, γῆ; G. γῆς, D. γῇ; &c.
λεοντέα, *leonina*, λεοντῆ; G. λεοντῆς, D. λεοντῇ; &c.
χρυσέα, *aurea*, χρυσῆ; G. χρυσῆς, D. χρυσῇ; &c.
Ἑρμέας, *Mercurius*, Ἑρμῆς; G. Ἑρμοῦ, D. Ἑρμῇ; &c.

2.

πορφυρέα, *purpurea*, πορφυρᾶ; G. πορφυρᾶς; &c.
ἁπλόη, *simplex*, ἁπλῆ; G. ἁπλῆς, ; &c.
Αθηνάα, *Minerva*; Αθηνᾶ *; G. Αθηνᾶς; D. Αθηνᾷ; &c.
μνάα, *mina*, μνᾶ; G. μνᾶς, D. μνᾷ; &c.
Απελλέης, *Apelles*, Απελλῆς; G. Απελλοῦ; &c.

* Vide notam †, pag. 9.

CONTRACTIONES DECL. II.

Non fit contractio nisi prior est brevis;

REGULAE.

1. Si sequitur brevis, mutabis in *ου*;
2. Si non, elide priorem. sic;

πορφυρέον, *purpureum*.

Reg.	1.	*πορφυρέον*,	*πορφυροῦν*.
	2.	*πορφυρέου*,	*πορφυροῦ*.
	2.	*πορφυρέῳ*,	*πορφυρῷ*.
	2.	*πορφυρέα*,	*πορφυρᾶ*.
	2.	*πορφυρέοις*,	*πορφυροῖς*, &c.
διπλόον, *duplex*.	1.	*διπλόον*,	*διπλοῦν*.
	1.	*διπλόου*,	*διπλοῦ*.
	2.	*διπλόῳ*,	*διπλῷ*.
	2.	*διπλόα*,	*διπλᾶ*.
	2.	*διπλοόις*,	*διπλοῖς*. &c.
νόος, *mens*.	1.	*νόος*,	*νοῦς*.
	2.	*νόου*,	*νοῦ*.
	2.	*νόῳ*,	*νῷ*.
	1.	*νόον*,	*νοῦν*.
	1.	*νόε*,	*νοῦ*. fic etiam;

ῥόος, *fluxus*. *διπλόος*, *duplex*.
πορφυρέος, *purpureus*. *ἀργυρέος*, *argenteus*.
πλόος, *navigatio*. *ὀστέον*, *os*.

εε vocativi non contrahitur.

CONTRACTIONES DECL. III.

In obliquis non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel anceps pro brevi sumta.

Sequentes REGULAE sunt UNIVERSALES, tum pro Contractionibus declinationis tertiae, tum etiam pro verbis omnibus utriusque conjugationis quae contractionem quamvis patiuntur.

Contrahitur;

I. Brevis ante se, in suam diphthongum; Sed εε * dualis in η.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου.

III. Brevis ante α, in suam longam. Sed εα purum in α.

---

* Saltem ita Grammatici; sed εε dualis etiam fit in ει secundum regulam, apud ipsos Scriptores Graecos, sic σκέλεε, σκέλει; et in Aeschine Socratico πόλεε, πόλει; ταριχεε, ταρίχει; apud Jo. Lascarin in Gram. p. 223. in fine, et p. 225. initio, *Venetiis*, ap. Aldi F. 1557. ceterum exceptio haec introducta videtur, ut distinguerent Nominativum Dualem a Dativo Singulari.

IV. Brevis ante ι, per Synaeresin.

V. ε ante longam vel diphthongum, abjicitur.

VI. 1. ο-μικρὸν ante longam, in ω-μέγα.
2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ praepositiva, per Synaeresin.
Sed οει̃ν, ejectâ ι, per crasin.

VII. 1. α ante ο vel ω, in ω-μέγα.
2. α non ante ο vel ω, in α; et in diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem.

VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa; sequentem elide semper.

REGULAE CUM EXEMPLIS.

I. Brevis ante se, in suam diphthongum.
sic; in obliquis;
Δημοσθένεες, Δημοσθένεις.
Λητόος, Λητοῦς.
in verbis; φιλέετε, φιλεῖτε, *amatis*.
δηλόομεν, δηλοῦμεν, *declaramus*.
Sed εε dualis in η.
sic; Δημοσθένεε, Δημοσθένη.

II. Brevis ante alteram brevem, in *ου.* fic ; in nominativis ;

μελιτόεν,	μελιτοῦν ;	*mellitum.*

in obliquis ;

Δημοσθένεος,	Δημοσθένους.
βόες,	βοῦς.

in verbis ;

φιλέομεν,	φιλοῦμεν ;	*amamus.*
δηλόετε,	δηλοῦτε ;	*declaratis.*

III. Brevis ante *α*, in ſuam longam. fic ; in nominativis ;

ἔαρ,	ἦρ ;	*ver.*
κέαρ,	κῆρ ;	*cor.*

in obliquis :

Δημοσθένεα,	Δημοσθένη.
Λητόα,	Λητῶ.

Sed *εα* purum, in *α*. fic ; in obliquis ;

Παραίεύς, *Piraeus.*

A. Παραιέα, Παραιᾶ.

χρέος, *debitum.*

N. P. χρέεα, χρέα.

IV. Brevis ante ι, per ſynaereſin *.
ſic; in obliquis;

Δημοσθένεϊ,	Δήμοσθένει.
Λητόϊ,	Λητοῖ.

V. ε, ante longam vel diphthongum, abjicitur.
ſic; in nominativis;

Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,	*Hercules.*

in obliquis;

Δημοσθενέων,	Δημοσθενῶν.
Δημοσθενέοιν,	Δημοσθενοῖν.

in verbis;

φιλέω,	φιλῶ;	*amo.*
φιλέεις,	φιλεῖς;	*amas.*

VI. 1. ο-μικρὸν ante longam, in ω-μέγα.
2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ praepoſitiva, per Synaereſin.
Hi concurſus non contrahuntur niſi in verbis. ſic;

1.

δηλόω,	δηλῶ,	*declaro.*
δηλόητε,	δηλῶτε,	*declaretis.*

* Ut et α pro brevi. ſic; ἐλάω, *agito*; ἐλαύνω, ἐλαύνω.

† Sed εαι paulo aliter. ſic, τίθεσαι; eliſo σ, τίθεαι; per Diaereſin, τιθεαί; per Craſin regulae III. et Synaereſin τίθῃ.

2.

δηλόει,	δηλοῖ,	*declarat.*
δηλόοι,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόῃ,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόου,	δηλοῦ,	*declarare tu.*

Sed -οειν, ejecta ι, per craſin *.

ſic ;

δηλόειν, δηλοῦν, *declarare.* per Reg. II.

VII. 1. α ante ο †, vel ω, in ω.

2. α non ante ο vel ω, in α.

In Diphthongis, priuſquam fit contractio, abjicitur ſubjunctiva; et, ſi adfuerit ι, ſubſcribitur poſt contractionem ‡.

ſic ;

In obliquis neutrorum in ας purum et εας ; in quibus eliditur τ, ut fiat concurſus vocalium.

---

* Non eſt, reverâ, exceptio ; etſi ita hic ponatur, in gratiam tyronum, nam infinitivus antiquiſſimus fuit δηλοεμεναι ; deinde Doricè, δηλοεμεν ; poſtea, Ionicè, eliſo -με-, δηλοεν ; tandem, Atticè, δηλοῦν. ſcil. in -μι, et puris, elidebant -με ; in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per ſe, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, ι rejecta ante craſin factam ſemper ſubſcribitur poſt craſin, ſi faciet diphthongum impropriam ; quod quidem ubique facit niſi in οειν infinitivi ; ejecta ι, οεν, contracte ουν. ut in reg. VI.

1.

κέρας, *cornu.*

κέρατος,	κέραος,	κέρως.
κέρατων,	κέραων,	κέρων,
κέρατοιν,	κέραοιν,	κέρῳν.

in verbis;

τιμάομεν,	τιμῶμεν,	*honoramus.*
τιμάω,	τιμῶ,	*honoro.*
τιμάουσι,	τιμῶσι,	*honorant.*

2.

In Nominativis, λᾶας, λᾶς, *lapis.*
in obliquis;

κέρατα	κέραα,	κέρα.
κέρατε	κέραε,	κέρα.
κέρατι,	κέραϊ,	κέρᾳ.

in verbis;

τιμάει,	τιμᾷ,	*honorat.*
τιμάῃ,	τιμᾷ,	*honoret.*

VIII. Si prior vocalis eſt *ι*, vel *υ*, vel longa, ſequentem elide ſemper.

ſic; ὄφις, *ſerpens.*

N. P. ὄφιες.		ὄφις.
ὄφιϊ,		ὄφι.

σίνηπι, *ſinapi.*

	σινήπια,	σίνηπι.	
κύων,	canis ;	κύονος,	κῦνος *.
κύονι,	κῦνι, &c.		
βότρυς,	racemus.		
	βότρυες,		βότρυς.
τιμήεν,	honoratum.		τιμῆν †.

REGULAE SPECIALES CONTRACTORUM DECL. III.

1. Accusativus pluralis *(contractus)* est similis nominativo contracto.

sic ;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεας, } Δημοσθένεις.

ὄφιες, ὄφιας, } ὄφις.

βότρυες, βότρυας, } βότρυς,

2. Genetivus in -εος, ab ης, ες, ος, contrahit concursus omnes ; item -οος, non ab ους ; ut et ας purum et ρας.

[* κύονος, non contracte κῦνος, sed per syncopen, κύνος, nam κύ in κύνος semper brevis. Vide Hom. passim. A. D.]

† In verbis ; τίθησαι, elisо σ, τίθηαι, contracte τίθῃ.

NB. Per has regulas contrahuntur etiam σάος, et σόος, *salvus;* in iis casibus qui reperiuntur contracti. scil.

σάος, σῶς. VII. 1. σάον, σῶν. VII. 1. σάα, σᾶ. VII. 2. σαυς, σῶς. VII. 1. σάας, σῶς. III.

Paradigma Genitivi in -εος, ab ης, ες, ος.

Sing.

N.	Δημοσθένης.	
G.	Δημοσθένεος,	Δημοσθένους.
D.	Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει.
A.	Δημοσθένεα,	Δημόσθενη.
V.	Δημοσθένες.	

Dual.

N. A. V.	Δημοσθένεε,	Δημοσθένη.
G. D.	Δημοσθένεοιν,	Δημοσθένοῖν.

Plur.

N. V.	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
G.	Δημοσθενέων,	Δημοσθένων.
D.	Δημοσθένεσι,	
A.	Δημοσθένεας,	Δημοσθένεις.

Paradigma Genitivi in -οος non ab ους; Scilicet femininorum in ω et ως.

Sing.

N.	Λητώ.	*Latona*
G.	Λητόος,	Λητοῦς.
D.	Λητόϊ,	Λητοῖ.
A.	Λητόα,	Λητῶ.
V.	Λητὼ †.	

† V. J. Lascaris Gram. p. 13.

Paradigma neutrorum in ας purum et ρας.

Sing.

N. A. V.	κρέας,	*caro.*	
G.	κρέατος,	κρέαος,	κρέως.
D.	κρέατι,	κρέαϊ,	κρέᾳ.

Dual.

N. A. V.	κρέατε,	κρέαε,	κρέα.
G. D.	κρεάτοιν,	κρέαοιν,	κρέων.

Plur.

N. A. V.	κρέατα,	κρέαα,	κρέα.
G.	κρεάτων,	κρεάων,	κρεῶν.
D.	κρέασι.		

3. Genitivus in -εος, non ab ης, ες, ος, et Genitivus in -ιος, tantum contrahunt Singularem Dativum, et Pluralem Nominativum *.

Paradigmata Gen. in -εος, non ab ης, ες, ος.

βασιλεὺς,	*rex.*	
D. Sing.	βασίλεϊ,	βασιλεῖ.
N. V. Plur. A.	βασιλέες, βασιλέας	βασιλεῖς.

* Genitivus in εος, non contractus, mutatur Atticè in εως.

ἄρχυ.	*arx.*	
D. Sing.	ἄρχεϊ,	ἄρχει.
N. A. V. Plur.	ἄρχεα,	ἄρχη.

πόλις,	*urbs.*	
D. Sing.	πόλεϊ,	πόλει.
N. V. Plur.	πόλεες,	πολεις.
A.	πόλεας,	

Paradigma Genitivi in -ιος.

ὄφις,	*serpens.*	
D. Sing.	ὄφιϊ,	ὄφι.
N. V. Plur.	ὄφιες,	ὄφις.
A.	ὄφιας,	

σίνηπι,	*sinapi.*	
D. Sing.	σινήπιϊ.	σινήπι.
N. A. V. Plur.	σινήπια,	σινήπι.

4. υς, -υος, et ους, -οος, tantum contrahunt pluralem nominativum.

Paradigma in υς, υος.

βότρυς,	*racemus.*	
N. V. Plur.	βότρυες,	βότρυς,
A.	βότρυας,	

Paradigma in ους, -οος.

βοῦς,	*bos.*	
N. V. Plur.	βόες,	βους.
A.	βόας,	

5. Comparativa in ων elidunt ν, ut contrahantur in Accusativo singulari, et nominativo plurali. sic; βελτίων, *melior.*

A. Sing.	βελτίονα,	βελτίοα,	βελτίω.
N. V. Plur.	βελτίονες,	βελτίοες,	βελτίους.
A.	βελτίονας,	βελτίοας,	

βελτίον, *melius.*

N. A. V. Plur. βελτίονα, βελτίοα, βελτίω.

6. Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

sic; ἔαρ, *ver*; contracte ἦρ, ἦρος, ἦρι, &c.

λάας, *lapis*; contracte λᾶς, λᾶος, λαΐ, &c.

Ἡρακλέης, *Hercules*; contracte Ἡρακλῆς; Ἡρακλέος, Ἡρακλεῦς; Ἡρακλεϊ, Ἡρακλεῖ; Ἡρακλέα, Ἡρακλῆ; ὦ Ἡρακλες.

7. In Adjectivis, contractio neutri generis manet in masculino et feminino.

sic; μελιτόεις, *mellitus.*

μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν.
μελιτοῦς,	μελιτοῦσσα,	μελιτοῦν.
μελιτοῦντος,	μελιτοῦσσης,	μελιτοῦντος.
τιμήεις,	*honoratus.*	
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν.
τιμῆς,	τιμῆσσα,	τιμῆν.
τιμῆντος,	τιμῆσσης,	τιμῆντος.

NB. Etsi in gratiam Tironum juniorum separatim hic traditae sint Contractiones primae Declinationis et secundae : hae tamen revera sequuntur eandem cum ceteris analogiam ; et peragi possunt omnes per Regulas generales, si modo duae sequentes Exceptiones addantur.

1. In exceptione ad reg. III. post εα *purum*, addatur *et* ρεα *primae*. sic, πορφυρέα. πορφυρᾶ.

2. In adjectivis in -πλοος, ο non ante brevem eliditur. contra reg. III. et VI. sic διπλοός, διπλόη, διπλόον, *duplex*. ἡ διπλόη, διπλῆ ; τὰ διπλόα, διπλᾶ.

Nomina Tertiae flectenda et contrahenda.

εὐσεβὴς, *pius*.	γραφεὺς, *pictor*.	νέκυς, *cadaver*.
ἀμείνων, *melior*.	Περικλέης, *Pericles*.	πέρας, *finis*.
σάχυς, *spica*.	ἰχθῦς, *piscis*.	αἰδὼς, *pudor*.
ἀρείων, *præstantior*.	Διοκλέης, *Diocles*.	τεῖχος, *murus*.
νομεὺς, *pastor*.	ἄρυ, *arx*.	δύναμις, *potentia*.
φειδὼ, *parsimonia*.	πλειων, *MORE*.	δρῦς, *quercus*.
γῆρας, *senectus*.	πρᾶξις, *actio*.	Θεμιστοκλέης.
Ἀχιλλεὺς, *Achilles*.	ἠὼς, *aurora*.	ἀληθὴς, *versus*.
ὑπερφύης, *excellens*.	βαθὺς, *profundus*.	βάθυ, *profundum*.
ἀληθὲς, *verum*.	τριήρης, *triremis*.	φονεὺς, *homicida*.
μῦς, *mus*.	Ἀγαθοκλέης.	ἐλασσὼν, *minor*.
μέρος, *pars*.	ἱερεὺς, *sacerdos*.	ταχὺς, *celer*.
πέλεκυς, *securis*.	πόσις, *maritus*.	ἀναιδὴς, *impudens*.
εὐσεβὲς, *pium*.	πῶυ, *grex*.	καλλίων, *pulchrior*.
τέρας, *prodigium*.	εὐγενὴς, *generosus*.	εὐγενὲς, *generosum*.
ἐλάσσον, *minus*.	δρομεὺς, *cursor*.	μείων, *minor*.
ἔπος, *verbum*.	υἱεὺς, *filius*.	ὑῖς, *filius*.
εὐφυὴς, *boni ingenii*.	Ὀδυσσεὺς, *Ulysses*.	φράσις, *dictio*.
κέρας, *cornu*.	ὄϊς, *ovis*.	βραδὺς, *tardus*.
βραδὺ, *tardum*.	βελτίων, *melior*.	εὐκλεὴς, *gloriâ clarus*.
ἦθος, *mos*.	πειθὼ, *suadela*.	πρέσβυς, *senex*.
ἔθνος, *gens*.	ἡδὺ, *suave*.	ὄρος, *mons*.
εὐκλεές, *gloriosum*.	Πειραιεὺς *Piræus*.	εὐφυὲς, *ingeniosum*.
πλείον, *plus*.	ἀμεινον, *melius*.	ἐνδεὴς, *indigus*.

De Adjectivis Regularibus.

Genus Femininum ſemper eſt Declinationis Primae.

Maſculinum in ος habet Neutrum in ον; utrumque Declinationis Secundae.

Horum igitur terminationes ſunt,

M.	F.	N.
ος,	η,	ον.

ut, καλὸς, καλὴ, καλὸν, *pulcher.*

ſic; ἀγαθος, *bonus*; κακὸς, *malus*; φίλος, *amicus*; μαλακὸς, *mollis*; ἁπαλὸς, *tener*; λευκὸς, *albus*; δῆλος, *evidens*; τερπνὸς, *jucundus.*

Sed ος purum, et ρος, habent α.

ut; ῥάδιος, ῥάδια, ῥάδιον, *facilis.*
φανερὸς, φανερὰ, φανερὸν, *manifeſtus.*

ſic; ἄξιος, *dignus*; μικρὸς, *parvus*; ἀργύρεος, *argenteus*; μακρὸς, *longus*; ἄγριος, *agreſtis*; πονηρὸς, *malus*; πορφύρεος, *purpureus*; ὅμοιος, *ſimilis*; φοβερὸς, *formidabilis*; ἱερὸς, *ſacer*; ἅγιος, *ſanctus* *.

---

* Excipiuntur; ὀγδοος, ὀγδόη, ὀγδόον, *octavus*; quoniam forte fuit olim ὀγδότος; ſicut ἔνατος *nonus*, δέκατος, *decimus*;

Sed Attici saepe flectunt Adjectiva in ος, praesertim si sint derivata vel composita, per Genus COMMUNE in ος, absque genere feminino.

sic; ἀθάνατος, *immortalis*, flectitur Atticè ὁ, ἡ, ἀθάνατος, τὸ, ἀθάνατον. nam derivatur ab θάνατος, *mors*. πάμφιλος, *omnibus amicus*. flectitur Atticè, ὁ, ἡ, πάμφιλος, τὸ, πάμφιλον. componitur enim ex πᾶν, *omne*, et φίλος, *amicus*.

sic; ἄδικος, *injustus*; a δικὴ, *jus*. οὐράνιος, *coelestis*; ab οὐρανὸς, *coelum*. ὅμορος, *finitimus*, ab ὁμος, *idem*, et ὅρος, *terminus*.

Adjectivorum omnium, non in ος desinentium, Genus utrumque, Masculinum et Neutrum, semper sunt Declinationis Tertiae.

Harum, autem, Terminationes regulares hae sunt.

---

postea vero, elisо τ, fiebat ὀγδόος. item composita ex -πλοος; ut ἁπλόος, ἁπλόη, ἁπλόον, *simplex*. διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. quoniam -πλοος videtur ortum ex πλόκος, elisо κ; scil. a πλέκω, *plico*.

	M.	F.	N.
1.	ας,	αινα,	αν.
2.	ες,	εσσα,	εν.
3.	υς,	εια,	υ.

ſic ;

1.

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν,	*niger.*
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν,	*miſer* *.

2.

χαρίεις,	χαρίεσσα,	χαρίεν,	*venuſtus.*
μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν,	*mellitus.*
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν,	*honoratus.*
ἀνεμόεις,	ἀνεμόεσσα,	ἀνεμόεν,	*ventoſus.*
ἠχήεις,	ἠχήεσσα,	ἠχήεν,	*ſonorus.*
αἱματόεις,	αἱματόεσσα,	αἱματόεν,	*ſanguineus.*

3.

γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ,	*dulcis.*
ἡδὺς,	ἡδεῖα,	ἡδὺ,	*ſuavis.*
ἥμισυς,	ἡμισεια,	ἥμισυ,	*dimidius.*
βαρὺς,	βαρεῖα,	βαρὺ,	*gravis.*
βαθὺς,	βαθεῖα,	βαθὺ,	*profundus.*

Sed multa Tertiae Declinationis Adjectiva flectuntur per Genus COMMUNE, abſque Feminino.

---

* Nulla reperiuntur, præter hæc duo, regularia in ας.

Horum Terminationes regulares hae ſunt.

1. Commune Genus in ων, ην, ης, format Genus Neutrum mutando vocalem longam in ſuam brevem.
ſic;

ὁ, ἡ, σώφρων,	τὸ, σώφρον,	*ſanae mentis.*
ὁ, ἡ, ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*maſculus.*
ὁ, ἡ, ἀληθὴς,	τὸ, ἀληθὲς,	*verus.*
ὁ, ἡ, εὐδαίμων,	τὸ, εὐδαίμον,	*felix.*
ὁ, ἡ, τέρην,	τὸ, τέρεν *,	*tener.*
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,	τὸ, εὐσεβὲς,	*pius.*
ὁ, ἡ, μνήμων,	τὸ, μνήμον,	*memor.*
ὁ, ἡ, εὐγενὴς,	τὸ, εὐγενὲς,	*generoſus.*
ὁ, ἡ, βελτίων,	τὸ, βελτίον,	*melior.*

2. Commune Genus in ις et υς, format Neutrum, abjecto ς.
ſic;

ὁ, ἡ, εὔχαρις,	τὸ, εὔχαρι,	*gratus.*
ὁ, ἡ, φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι,	*patriae amans.*
ὁ, ἡ, ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ,	*illachrymabilis.*

* At ſæpius flectitur τέρην, τέρεινα, τερέν.

3. Composita ex πούς, *pes*, habent neutrum in *ουν*, sic;

ὁ, ἡ, δίπους, τὸ, δίπουν, *bipes*.
ὁ, ἡ, πολύπους, τὸ, πολύπουν, *multipes* *.

De Adjectivis Irregularibus.

Omne Adjectivum non desinens in aliqua ex jam traditis Terminationibus regularibus, est IRREGULARE; atque semper caret Genere Neutro. sic;

ὁ, ἡ, ἅρπαξ, *rapax*.
ὁ, ἡ, μάκαρ, *beatus*; vel ἡ μακαίρα.
ὁ, ἡ, ἄοψ, *caecus*;
ὁ, ἡ, μακρόχειρ, *longimanus*.

Irregularia etiam sunt sequentia.

1. πᾶς, *omnis*, flectitur ut participium; scil. πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
2. Item ἑκών, ἑκοῦσα, ἑκὸν, *volens*. erat enim, primitus, revera, participium antiqui verbi ἥκω, *venio*. et ita ἀέκων, *nolens*; per Syncopen ἄκων, ἄκουσα, ἄκον,

* Quoniam forte fuit olim πόος, unde ὁ, ἡ, δίποος, τὸ δίποον; postea contractè δίπους, δίπουν. mutatâ dehinc declinatione; ut fit in γέλως, ἕρως, ab antiquis γέλαος, ἔραος.

3. *μέγας, magnus*, et *πολὺς, multus*, irregularia ſunt in ſingulari Nominativo et Accuſativo. ſcil

N. *μέγας,*	*μεγάλη,*	*μέγα.*
A. *μέγαν,*	*μεγάλην,*	*μέγα.*

πολὺς,	*πολλὴ,*	*πολὺ.*
πολὺν,	*πολλὴν,*	*πολὺ.*

Ceteros autem caſus omnes flectunt regulariter ab antiquis Nominativis *μεγαλὸς*, et *πολλὸς*. ſic ;

G. S. *μεγάλου,*	*μεγάλης,*	*μεγάλου.*
N. P. *μεγάλοι,*	*μεγάλαι,*	*μεγάλα,*

πολλοῦ,	*πολλῆς,*	*πολλοῦ.*
πολλοὶ,	*πολλαὶ,*	*πολλα* *.

ADJECTIVORUM COMPARATIO.

I.

COMPARATIO fit addendo terminationes *-τερος*, ac *-τατος*, pro Comparativo et Superlativo. ſic ;

μάκαρ, μακάρτερος, μακάρτατος ; *beatus, beatior, beatiſſimus.*

εὔνους, (contractè pro *εὔνοος*,) *εὐνούστερος, εὐνόστατος* ; *benevolens, benevolentior, benevolentiſſimus.*

---

* Homerus, autem, et ex eo Poëtæ flectunt *πολὺς* regulariter, ſcribentes *πόλεες, πολεῖ, πολέος*, &c. quod poſtea mutatum erat, in iis caſibus in quibus non diſtingueretur ab iiſdem caſibus nominis *πόλις, urbs.*

κακόνους, (contractè pro κακόνοος,) κακονούστερος, κακονούστατος; *malevolens, malevolentior, malevolentissimus.*

ἁπλοῦς, (contractè pro ἁπλόος,) ἁπλούστερος, ἁπλούστατος; *simplex, simplicior, simplicissimus.*

sed;

1. ες abjicit ι. sic;

χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	*venustus*, &c.*

2. ος abjicit ς. sic;

ὀρθὸς,	ὀρθότερος,	ὀρθοτατος,	*rectus*, &c.
δίκαιος,	δικαιότερος,	δικαιότατος,	*justus*, &c.
πονηρὸς,	πονηρότερος,	πονηρότατος,	*malus*, &c.
θαυμαστὸς,	θαυμαστότερος,	θαυμαστότατος,	*admirabilis*, &c.
δῆλος,	δηλότερος,	δηλότατος,	*planus*, &c.

sic et; οἰκεῖος, *familiaris*; ἕτοιμος, *promptus*; κοῦφος, *levis*; λεπτὸς, *tenuis*; τερπνὸς, *jucundus*; ὅμοιος, *similis.*

At ος post brevem Syllabam mutat insuper ο in ω †.

---

* sic et;

εἷς,	*unus*,	ἕτερος,	*alter duorum.*
οὐδεὶς,	*nullus*,	οὐδέτερος,	*neuter duorum.*
μηδεὶς,	*nullus*,	μηδέτερος,	*neuter duorum.*

† Ne, scilicet, concurrant quatuor continuæ Syllabæ breves. Et ita etiam, ne occurrant quatuor, dicitur ὁδοιπόρος, non ὁδοπόρος, *viator.* Homerus, etiam, ne concurrant tres, mutat sæpissime brevem Syllabam in longam.

fic ;

σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*sapiens*, &c.
κενὸς,	κενώτερος,	κενώτατος,	*inanis*, &c.
φοβερὸς,	φοβερώτερος,	φοβερώτατος,	*formidabilis*, &c.
φανερὸς,	φανερώτερος,	φανερώτατος,	*manifeſtus*, &c.
χαλεπὸς,	χαλεπώτερος,	χαλεπώτατος,	*difficilis*, &c.

Sic etiam ἄγριος, ἀγριώτερος, ἀγριώτατος, *ferox*, &c. quoniam ι pro brevi ſumitur. at ἔντιμος, *honoratus*, ἐντιμότερος, &c. nam ι pro longa.

Et ἱκανὸς, ἱκανώτερος, ἱκανώταλος, *idoneus*, &c. quoniam α pro brevi ſumitur.

At ἰσχυρὸς, ἰσχυρότερος ἰσχυρότατος; *validus*, &c. quoniam υ pro longâ ſumitur *.

Et ſic, ἴσος, *aequalis;* habet ἰσότερος, ἰσόταλος ; quando ι pro longâ ſumitur ; at, contra, quando ι pro brevi ſumitur, habet ἰσώτερος, ἰσώτατος.

3. ας, ης, et υς, addunt Generi neutro. ſic ;

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν ;	μελάντερος, &c.
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν ;	ταλάντερος, &c.
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,		τὸ εὐσεβὲς ;	εὐσεβέστερος, &c.
εὐρὺς,	εὐρεῖα,	εὐρὺ,	εὐρύτερος, &c.

* Et, ἐπικινδύνος, ἐπικινδυνώτερος, ἐπικινδυνώτατος ; nam υ pro brevi ſumitur. ſic et φιλοκινδυνώτατος, Xen. Anab. p. 90. Hutch. 8vo. et Hier. IV. 7. Wells. [In omnibus his locis legi debet ὁ in antepenult. nam υ in κινδύνος, pro longâ ſumitur. A. D.]

Sic et, ἀσεβὴς, *impius*; ταχὺς, *celer*; ἀληθὴς, *verus*; ὠκὺς, *velox*; δυσχερὴς, *difficilis*; βραδὺς, *tardus*; ἀκριβὴς, *accuratus*; &c.

4. -ων addit plurali nominativo masculino. sic;

ἄφρων,	*amens*,	ἀφρονέστερος,	ἀφρονέστατος.
σώφρων,	*sanae mentis*,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος.
εὔφρων,	*hilaris*,	εὐφρονέστερος	εὐφρονέστατος.
κακοδαίμων,	*miser*.	κακοδαιμονέστερος,	κακοδαιμονέστατος.

II.

In Adjectivis quibusdam, comparatio fit per -ιων, et ισος. scil.

1. Nonnulla in -ος, a Substantivis derivata, comparantur in -ιων, et -ισος; at in his, comparatio non fit ab ipso Adjectivo Positivo, sed ab isto Substantivo a quo derivatur. sic;

καλός, *pulcher*; a κάλλος, -εος, τὸ, *pulchritudo*; habet καλλίων, κάλλιστος.

ἐχθρὸς, *inimicus*; ab ἐχθὸς, εος, τὸ, *inimicitia*; habet ἐχθίων, ἔχθιστος.

οἰκτρὸς, *miserabilis*; ab οἶκτος, -ου, ὁ, *commiseratio*; habet οἰκτίων, οἴκτιστος.

αἰσχρὸς, *turpis*; ab αἶσχος, -εος, τὸ, *turpitudo*; habet αἰσχίων, αἴσχιστος.

μακρὸς, *longus*; a μῆκος, -εος, τὸ, *longitudo*; habet μηκίων, μήκιστος.

2. Quaedam in υς, utroque modo com-

parantur. ſic ;

βαθὺς, *profundus* ; βαθύτερος, βαθύτατος ; vel βαθίων, βάθιστος. ſic ;

βραδὺς, *tardus* ; ταχὺς, *celer* ; παχὺς, *craſſus* ; γλυκὺς, *dulcis* ; βραχὺς, *brevis* ; ὠκὺς, *velox* ; et ſimilia.

3. ῥάδιος, *facilis*, habet, eliſo δ, ῥαΐων, ῥαΐστος ; vel ſubſcripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

ἀγαθὸς,	*bonus* ;	ἀμείνων,	ἄγαθώτατος.*
		ἀρείων, †	ἄριστος.
		βελτίων, ‡	βέλτιστος.
		κρείσσων, §	κράτιστος
		λωΐων, ‖	λῷστος.

* Rarò occurrit.

† Ab Ἄρης Mars ; Quare ἀρείων primitus ſignificabat, *bellicoſior* ; nam qui bello emineret, is ceteris antecellere dicebatur.

‡ Derivari videtur a βούλομαι volo, et ſignificabat *optabilior*.

§ A κρέω, vel Ionicè κρείω impero ; quare κρείσσων olim ſignificabat *potentior*. κρατίστος a κράτος robur ; et ſignificabat *fortiſſimus*.

‖ Formatur a λῶ, per Aphaerisin pro θέλω, volo ; λωΐων idem quod βελτίων. His adde compar. φέρτερος, φέρταλος, φέριστος et φέρτιστος, a verbo φέρω, fero. Hæ omnes ferè compar. ad mores, inſtitutaque hominum ſpectant ferorum, qui rebus bellicis maximè ſtudebant. Inde ad virtutes civiles, ævo meliore crebrescentes, transferebantur.

κακὸς,	*malus*;	{ κακίων, / χείρων,*	κάκιστος. / χείριστος.
μέγας,	*magnus*;	μείζων,	μεγίστος.
πολὺς,	*multus*;	πλείων,	πλεῖστος.
ἐλαχὺς,	*parvus*;	ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

μικρὸς, *parvus*; ἥσσων † vel μείων, vel μικρότερος, μικρότατος.

NUMERORUM NOMINA.

εἷς, *unus.*

	M.	F.	N.
N.	εἷς,	μία,	ἕν.
G.	ἑνὸς,	μιᾶς,	ἑνὸς.
D.	ἑνὶ,	μιᾷ,	ἑνὶ.
A.	ἕνα,	μίαν,	ἕν.

Atque ita duo composita οὐδεὶς, μηδεὶς, *nullus;* quae quidem habent numerum pluralem; scil. οὐδένες, οὐδεμίαι, οὐδένα, &c.

Ab εἷς, *unus*, formatur comparativus ἕτερος, -α, -ον, *alter duorum;* et ab οὐδεὶς, μηδεὶς, formantur οὐδέτερος, μηδέτερος, *neuter duorum.*

δύω, *duo.*

N. A. Duali, δύω; G. D. δυοῖν; qui soli casus proprii sunt hujus nominis.

---

* Ab χέρας sordes; χείρων, et per Metath. χερείων *vilior*, a quo formatur χειρότερος, quasi *magis vilior.*

† Ab ἥσσω subsideo. ἥσσων *inferior.*

Dicitur, tamen, in plurali, G. *δυῶν*; D. *δυσὶ*. Dicitur etiam ſaepe *δύο*; ſed indeclinatum.

τρεῖς, tres.

	M.	F.	N.
N. A.	τρεῖς,	τρεῖς,	τρία.
G.	τριῶν,	τριῶν,	τριῶν.
D.	τρισὶ,	τρισὶ,	τρισὶ.

τέσσαρες, quatuor.

N.	τέσσαρες,	τέσσαρες,	τέσσαρα.
G.	τεσσάρων,	τεσσάρων,	τεσσάρων.
D.	τέσσαρσι,	τέσσαρσι,	τέσσαρσι.
A.	τέσσαρας,	τέσσαρας,	τέσσαρα.

Quae ſequuntur deinceps CARDINALIUM Numerorum Nomina, poſt primos quatuor, ad Centum uſque, indeclinabilia ſunt omnia.

ſcil.

πέντε,	*quinque,*	τριάκοντα,	*triginta.*
ἕξ,	*sex,*	τεσσαράκοντα,	*quadraginta.*
ἑπτὰ,	*septem,*	πεντήκοντα,	*quinquaginta.*
ὀκτὼ,	*octo,*	ἑξήκοντα,	*sexaginta.*
ἐννέα,	*novem,*	ἑβδομήκοντα,	*septuaginta.*
δέκα,	*decem,*	ὀγδοήκοντα,	*octoginta.*
εἴκοσι,	*viginti.*	ἐνενήκοντα,	*nonaginta.*

et ἑκατὸν, *centum.*

Poſt ἑκατὸν *centum*, majorum numerorum Nomina ſunt Adjectiva regularia.

ſcil.

διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c. τριακόσιοι, &c. *trecenti*, &c.

χίλιοι,	χίλιαι,	χίλια;	*mille.*
μύριοι,	μύριαι,	μύρια;	*decies mille.*

Numerorum, autem, ORDINALIUM, Nomina ſunt omnia regularia Adjectiva. ſcil.

πρῶτος,	πρώτη,	πρῶτον;	*primus*, &c.
δεύτερος,	δεύτερα;	δεύτερον;	*secundus*, &c.
τρίτος,	τρίτη,	τρίτον;	*tertius*, &c.

&c.

DE NUMERORUM NOTIS.

Ad notandos numeros minores, quales sunt SCRIPTI OPERIS Libri, sive Partitiones, utebantur Graeci Literis, ordine, suis; scil. ut A notaret primum; B, secundum; atque ita, deinceps, ordine, ad Ω vicesimum quartum.

Hac ratione distingui solent Iliados et Odysseae libri viginti quatuor, ad numerum Literarum.

In his autem Libris enumerandis, Literarum ordo memoriae promptius occurret, ope technicâ syllabae Graece HNT.

Nam, viginti quatuor Literis, in quatuor Hexades partitis, erit H, primus Hexadis secundæ; N. primus tertia; T, primus quartae.

Ad NUMEROS, autem, UNIVERSALIUS notandos, utebantur quidem iisdem Literis, diversâ tamen ratione spectatis. scil.

Ter octo Literas suas in tres series dividebant; et seriei quidem primae, in loco sexto, scilicet post ε, inserebant figuram ϛ, quam vocabant ἐπίσημον.

Seriei autem secundae, ultimo in loco, addebant figuram Ϟ vel ϟ quam vocabant κοππα.

Seriei, denique, tertiae addebant, item, ultimo in loco, figuram Ϡ, quam vocabant σάμπι.

DE PRONOMINE.

Tria sunt PRIMARIA Pronomina Substantiva. ἐγω, *ego*; σὺ, *tu*; ὁς, *HE* Anglicè; nam lingua Latina caret hoc pronomine Substantivo tertiae personae. flectuntur autem hoc modo.

Hoc modo habebant ter novem Numerorum notas in tres series divisas.

Prima series notabat, ordine, Novem Unitates.

Secunda series notabat, ordine, Novem Decades.

Tertia series notabat, Novem Centurias.

Literas autem hac ratione pro Numerorum notis adhibitas distinguebant Lineolâ sive puncto SUPRA scripto. sic;

Α, α′.	1.	Ι, ι′,	10.	Ρ, ρ′,	100.
Β, β′,	2.	Κ, κ′,	20.	Σ, σ′,	200.
Γ, γ′,	3.	Λ, λ′,	30.	Τ, τ′,	300.
Δ, δ′,	4.	Μ, μ′,	40.	Υ, υ′,	400.
Ε, ε′,	5.	Ν, ν′,	50.	Φ, φ′,	500.
ϛ′,	6.	Ξ′, ξ′,	60.	Χ, χ′,	600.
Ζ, ζ′,	7.	Ο, ο′,	70.	Ψ, ψ′,	700.
Η, η′,	8,	Π, π′,	80.	Ω′, ω′,	800.
Θ, θ′,	9.	Ϟ, ϟ,	90.	Ϡ,	900.

In hisce seriebus, Literarum ordo Memoriae promptius occurret, ope technicâ syllabae Anglicae AIR; cujus litera prima A notat primam unitatum; secunda I, primam decadum; tertia R, primam centuriarum.

Ad notandos Numerorum Chiliades, usurpabant iterum easdem Series, at lineola sive puncto jam INFRA posito.

Atque ita Series prima, infra punctata, notabat, ordine, Chiliadum Unitates; Secunda, Chiliadum Decades; Tertia, Chiliadum Centurias.

Sic; χ,ν,ζ,θ,μ,γ, notat 657,943.

	Sing.	Sing.	Sing.
N.	ἔγω.	σὺ.	ὅς.*
G.	ἐμοῦ, vel μοῦ.	σοῦ.	οὗ.
D.	ἐμοὶ, vel μοὶ.	σοί.	οἷ.
A.	ἐμὲ, vel μὲ.	σέ.	ἕ.
	Dual.	Dual.	Dual.
N. A.	νῶϊ, vel νὼ.	σφῶϊ, vel σφὼ.	σφὲ.
G. D.	νῶϊν, vel νῷν.	σφῶϊν, vel σφῷν.	σφὶν.
	Plur.	Plur.	Plur.
N.	ἡμεῖς.	ὑμεῖς.	σφεῖς.
G.	ἡμῶν.	ὑμῶν.	σφῶν.
D.	ἡμῖν.	ὑμῖν.	σφῖσι.
A.	ἡμᾶς.	ὑμᾶς.	σφᾶς.

Reliqua Pronomina sunt Adjectiva. ut;

ἄλλος,	ἄλλη,	ἄλλο,	*alius.*
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ,	*ipse.*
ὅς,	ἥ,	ὅ,	*qui.*
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο,	*hic.*
ἐκεῖνος,	ἐκεῖνη,	ἐκεῖνο,	*ille.*

Scilicet; in genere Neutro, ν perdunt ἄλλος, αὐτὸς, ὅς, οὗτος, ἐκεῖνος. οὗτος, autem, in flexione variatur secun-

* Qui negant pronomen tertiæ personæ habere rectum casum sing. numer. illos omnino latuit hoc Xenophontis, cap. 4. memorab. καὶ ὃς, λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὀνόματα αὐτᾶν.

dum variationes Articuli; a quo nimirum derivatur*. Sic;

Sing.

N. V.	οὗτος,	αὕτη.	τοῦτο.
G.	τούτου,	ταύτης,	τούτου.
D.	τούτῳ,	ταύτῃ,	τούτῳ.
A.	τοῦτον,	ταύτην,	τοῦτο.

Dual.

N. A. V.	τούτω,	ταύτα,	τούτω.
G. D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.

Plur.

N. V.	οὗτοι,	αὗται.	ταῦτα.
G.	τούτων,	τούτων,	τούτων.
D.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.
A.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

A tribus primariis Pronominibus subſtantivis derivantur Pronomina POSSESSIVA; quæ ſunt Adjectiva regularia. ſcil.

ab ἐμέ venit,	ἐμός,	ἐμή,	ἐμὸν.	*meus.*
a σέ,	σός,	σή,	σόν.	*tuus.*
ab ἕ,	ἑός,	ἑή,	ἑόν.	*HIS*, Anglice.
a νῶϊ,	νωΐτερος,	-α,	-ον.	*noster duorum.*
a σφῶϊ,	σφωΐτερος,	-α,	-ον.	*vester duorum.*
ab ἡμεῖς,	ἡμέτερος,	-α,	-ον.	*noster.*
ab ὑμεῖς,	ὑμετέρος,	-α,	-ον.	*vester.*
a σφεῖς,	σφετέρος,	-α,	-ον.	*THEIR* Anglice.

* Scil, ex ὁ, et αὐτὸς. quin etiam αὐτὸς, videtur ortum ex αὖ, *rursus*, et Articulo; ut ἐκεῖνος certissime oritur ex ἐκεῖ, *illic*.

Ex iisdem tribus primariis, et ἀυτὸς, *ipse*, componuntur tria Reciproca. sed in casibus tantum obliquis. scil.

Sing.

G.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ,	*mei ipsius.*
D.	ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῷ.	
A.	ἐμαυτόν,	ἐμαυτήν,	ἐμαυτό.	

Et ita σεαυτοῦ, *tui ipsius;* vel contracte σαυτοῦ, et ἑαυτοῦ, *sui ipsius;* vel contracte αὑτοῦ; quod insuper habet et pluralem numerum. scil.

G.	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,
D.	ἑαυτοῖς,	ἑαυταῖς,	ἑαυτοῖς,
A.	ἑαυτούς,	ἑαυτάς,	ἑαυτά.

Primitivum autem est Pronomen interrogativum τίς, *quis*, cum accentu acuto. Et usurpatur etiam pro indefinito, sed cum accentu gravi; τὶς, *aliquis*, *quidam.* Et, universaliter quidem, omnes voces interrogativae usurpantur etiam ut indefinitae, sed accentu mutato.

τίς ita flectitur.

N. Sing.	τὶς,	τίς,	τί.
G.	τίνος,	τίνος,	τίνος.
N. Plur.	τίνες,	τίνες,	τίνα.

τίς INTERROGATIVUM habet RESPONSIVUM ὅστις. sic;

τίς ἐποίησε; Anglicè *WHAT PERSON DID IT? οὐκ οἶδα ὅστις. I DON'T KNOW WHICH PERSON.*

Erat, autem, antiquitus, apud Graecos, ALTERUM pronomen INTERROGATIVUM, πὸς, πὴ, πό; ejusque RESPONSIVUM ὁπὸς, ὁπὴ, ὁπό. quod quidem usus abolevit, nisi in duobus casibus, iisque tantum adverbialiter sumtis; scil. ποῦ, *quo loco?* πῇ, *qua via?* et sic ὁπoῦ, ὁπῇ, responsivè. ab his tamen formantur, in gradu comparativo, πότερος, -α, -ον, *uter duorum?* ejusque responsivum ὁπότερος, -α, -ον; ut et plurima alia adjectiva, et adverbia usitatissima.

Inter Pronomina referuntur etiam tria GENTILIA adjectiva; ἡμεδαπὸς, -η, -ον, *nostras;* ὑμεδαπὸς, -η, ον, *vestras;* ποδαπὸς, *cujas**.

A Neutro Genere ARTICULI, pronominis RELATIVI, INTERROGATIVI, et RESPONSIVI, derivantur alia Adjectiva†; quo-

* Que fiunt a δαπέδον, *solum.*

† Et etiam adverbia plurima usitatissima; ut suo loco explicabitur.

rum usus frequentissimus sermone vernaculo facilius explicatur quam Latino. scil.

τὸ, the.	ὅ, which.	πὸ, what.	ὁπὸ, what.	responsive.
τοῖος, of the kind.	οἷος, of which kind.	ποῖος, of what kind.	ὁποῖος, of what kind.	
τόσος, of the number.	ὅσος, of which number.	πόσος, of what number.	ὁπόσος, of what number.	
τηλίκος, of the size.	ἡλίκος, of which size.	πηλίκος, of what size.	ὁπηλίκος, of what size.	

Ex his, autem, et οὗτος, *hic*, componitur τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *OF THIS KIND*; τοσοῦτος, *OF THIS NUMBER*; τηλικοῦτος, *OF THIS SIZE* *.

* Quod autem finxerunt Grammatici pronomen indefinitum δεῖνα, ea, ne vel vox est, nec ullibi per se reperiunda; semper enim habet articulum praefixum; ut, ὁ δεῖς; quod quidem fit ex contractione pro tribus vocibus; scil. ὁ δὲ εἷς *, Anglice *THIS OR THAT ONE*; ut οὐ δὲ εἷς, fit οὐδεῖς, et sic, in Genitivo, τοῦ δὲ ἑνὸς, contracte τοῦ δεῖνος †; in Dativo τῷ δὲ ἑνὶ, contracte τῷ δεῖνι; in Accusativo τὸν δὲ ἕνα, contracte τόν δεῖνα.

In usu quidem est ὁ δεῖνα, pro ὁ δὲ ἕνα; tum autem Accusativus ἕνα regitur a verbo λέγω subintelligendo.

* Reg. V.

† Reg. II.

DE VERBO.

Verbi CONJUGATIONES duae sunt. prima in ω; ut τύπτω, *verbero*. secunda in μι; ut τίθημι, *pono*.

Conjugationis VOCES, et TEMPORA, melius explicantur vernaculo sermone quam Latino.

Voces sunt tres; ACTIVA, MEDIA, et PASSIVA.

ACTIVAE Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus alteri. ut ἔβλαψα σέ, *I DID HURT YOU.*

MEDIAE Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus nobismet ipsis. ut ἐβλαψάμην, *I DID HURT MYSELF.* ἐβλαψάμην τὸν ποδὰ, *I DID HURT MY FOOT.*

PASSIVAE VOCIS usus PROPRIUS est significare id quod patimur ab altero. ut ἐβλάφθην ὑπὸ σοῦ, *I WAS HURT BY YOU.*

Tempora sunt;

Tempus PRAESENS; ut τύπτω, *I AM STRIKING.*

TEMPUS FUTURUM; quod in forma quidem duplex est, in significatione autem

ſimplex et unum. Ut,

Futurum primum τύψω. } *I SHALL, OR WILL, OR*
*Futurum secundum τυπῶ. } *AM TO STRIKE.*

Tempora Praeterita quatuor. ſcil.

1. Imperfectum; ut, ἔτυπτον, *I WAS STRIKING.*

2. Indefinitum, ſive aoristus; quod, quia formatur a futuro, eſt quidem, in forma, duplex; in ſignificatione, autem, ſimplex et unum. ut,

Aoristus primus ἔτυψα, } *I STRUCK OR DID STRIKE.*
Aoristus secundus ἔτυπον, }

3. Perfectum; ut, τέτυφα, *I HAVE STRUCK.*

4. Plusquam perfectum; ut, ἐτετύφειν, *I HAD STRUCK.*

Tempora habent modos, Numeros, et personas.

Modi ſunt quinque. Indicativus, Subjunctivus, Optativus, Imperativus, et Infinitivus.

Numeri tres. ut in Nominibus.

Personae tres. ut in Pronominibus Subſtantivis.

---

* Futurum ſecundum et Aoriſtus ſecundus optimis Grammaticis nullum in Græca lingua locum habere videntur. Fut. Sec. nihil aliud eſt quam contractio Atticè Fut. prim. ſic τυπῶ formatur a fut. prim. obſoleti verbi τυπέω, habens in fut. prim. τυπέσω, eliſo σ, τυπέω, contractè τυπῶ. Vide Dawes. Miſcell. Crit. et Lennep. de Analogia linguâ Græcâ. Aoriſtus ſecundus eſt verè Imperfectum.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PRAESENS, τύπτω, *I am striking.*

Num.			
	INDICATIVI.		
Sing.	τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει,
Dual.		τύπτετον,	τύπτετον,
Plur.	τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
	SUBJUNCTIVI.		
S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.
	OPTATIVI.		
S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τυπτοιτον,	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.
	IMPERATIVI.		
S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.
	INFINITIVI.		
		τύπτειν.	
	PARTICIPII.		
Masc.	τύπτων,	-οντος,	
Fem.	τύπτουσα,	-ούσης,	
Neut.	τύπτον,	-οντος,	

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

IMPERFECTUM, ἔτυπτον, *I was striking.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε,
D.		ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην,
P.	ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.

OPTATIVI.

S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τύπτοιτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

M.	τύπτων,	-οντος,
F.	τύπτουσα,	-ούσης,
N.	τύπτον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

FUTURUM *I.* τύψω, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τύψω,	τύψεις,	τύψει,
D.		τύψετον,	τύψετον,
P.	τύψομεν,	τύψετε,	τύψουσι,

OPTATIVI.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
D.		τύψοιτον,	τυψοίτην,
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

INFINITIVI.

τύψειν.

PARTICIPII.

M.	τύψων,	-οντος,
F.	τύψουσα,	-ούσης,
N.	τύψον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

FUT. II. τυπῶ, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τυπῶ,	τυπεῖς,	τυπεῖ,
D.		τυπεῖτον,	τυπεῖτον,
P.	τυποῦμεν,	τυπεῖτε,	τυποῦσι.

OPTATIVI.

S.	τυποῖμι,	τυποῖς,	τυποῖ,
D.		τυποῖτον,	τυποίτην,
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τυπῶν,	-οῦντος,
F.	τυποῦσα,	-ούσης,
N.	τυποῦν,	-οῦντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

AORISTUS I. ἔτυψα, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυψα,	ἔτυψας,	ἔτυψε,
D.		ἐτύψατον,	ἐτυψάτην,
P.	ἔτυψαμεν	ἔτυψατε,	ἔτυψαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύψω,	τύψῃς,	τύψῃ,
D.		τύψητον,	πύψητον,
P.	τύψωμεν,	τύψητε,	τύψωσι.

OPTATIVI.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι,
D.		τύψαιτον,	τυψαίτην,
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύψον,	τύψατω,
D.		τύψατον,	τυψάτων,
P.		τύψατε,	τύψάτωσαν.

INFINITIVI.

τύψαι.

PARTICIPII.

M.	τύψας,	-άντος,
F.	τύψασα,	-άσης,
N.	τύψαν,	-άντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

AORISTUS II. ἔτυπον, *I ſtruck, or did ſtrike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἐτύπετον,	ἐτυπέτην,
P.	ἐτύπομεν,	ἐτύπετε,	ἔτυπον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπω,	τύπῃς,	τύπῃ,
D.		τύπητον,	τύπητον,
P.	τύπωμεν,	τύπητε,	τύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
D.		τύποιτον,	τυποίτην,
P.	τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπε,	τυπέτω,
D.		τύπετον,	τυπέτων,
P.		τύπετε,	τυπέτωσαν,

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τύπων,	-οντος,
F.	τύπουσα,	-ούσης,
N.	τύπον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PERFECTUM, τέτυφα, *I have ſtruck.*

INDICATIVI.

S.	πέτυφα,	τέτυφας,	τέτυφε.
D.		τετύφαλον,	τετύφαλον,
P.	τετύφαμεν,	τετύφατε,	τετύφασι *.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετύφητον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετύφοιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυφε,	τετυφέτω,
D.		τετύφετον,	τετυφέτων,
P.		τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-ότος,
F.	τετυφυῖα,	-υῖας,
N.	τετυφός,	-ότος,

* Vide Leeds. p. 139.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PLUSQUAMPERFECT. ἐτετύφειν, *I had struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύφειν,	ἐτετύφεις,	ἐτετύφει,
D.		ἐτετύφειτον,	ἐτετυφείτην.
P.	ἐτετύφειμεν,	ἐτετύφειτε,	ἐτετύφεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετυφήτον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P.	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετύφοιεν,

IMPERATIVI.

S.	τέτυφε,	τετυφέτω.
D.	τετύφετον,	τετυφέτων,
P	τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-ότος,
F.	τετυφυῖα,	-υίας,
N.	τετυφός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PRAESENS, *τύπτομαι, I am striking myself.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτῃ,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται,

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τύπτεσθω.
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου,

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

IMPERFECT. ἐτύπτομην, *I was striking myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπτομην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτύπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τυπτέσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

FUTURUM I. τύψομαι, *I shall, &c. strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τύψομαι,	τύψῃ,	τύψεται,
D.	τυψόμεθον,	τύψεσθον,	τύψεσθον,
P.	τυψόμεθα,	τύψεσθε,	τύψονται.

OPTATIVI.

S.	τυψοίμην,	τύψοιο,	τύψοιτο,
D.	τυψοίμεθον,	τύψοισθον,	τυψοίσθην,
P.	τυψοίμεθα,	τύψοισθε,	τύψοιντο.

INFINITIVI.

τύψεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψόμενος,	-ου,
F.	τυψομένη,	-ης,
N.	τυψόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

FUTURUM II. τυπῆμαι, *I shall*, &c. *strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τυποῦμαι,	τυπῇ,	τυπεῖται,
D.	τυπούμεθον,	τυπεῖσθον,	τυπεῖσθον,
P.	τυπούμεθα,	τυπεῖσθε,	τυποῦνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τυποῖο,	τυποῖτο,
D.	τυποίμεθον,	τυποῖσθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τυποισθε,	τυποῖντο.

INFINITIVI.

τυπεῖσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπούμενος,	-ου,
F.	τυπουμένη,	-ης,
N.	τυπούμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

AORIST. I. ἐτυψάμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο,
D.	ἐτυψάμεθον,	ἐτύψασθον,	ἐτυψάσθην,
P.	ἐτυψάμεθα,	ἐτύψασθε,	ἐτύψαντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυψώμαι,	τύψῃ,	τύψηται,
D.	τυψώμεθον,	τύψησθον,	τύψησθον,
P.	τυψώμεθα,	τύψησθε,	τύψωνται.

OPTATIVI.

S.	τυψαίμην,	τυψαιο,	τύψαιτο,
D.	τυψαίμεθον,	τύψαισθον,	τυψαίσθην,
P.	τυψαίμεθα,	τύψαισθε,	τύψαιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύψαί,	τύψασθω,
D.		τύψασθον,	τύψασθων,
P.		τύψασθε,	τυψάσθωσαν.

INFINITIVI.

τύψασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψάμενος,	-ου,
F.	τυψαμένη,	-ης,
N.	τυψάμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AORIST. II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπετο,
D.	ἐτυπόμεθον,	ἐτύπεσθον,	ἐτυπέσθην,
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθε,	ἐτύποντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπωμαι,	τύπῃ,	τύπηται,
D.	τυπώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθον,
P.	τυπώμεθα,	τύπησθε,	τύπωνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τύποιο,	τύποιτο,
D.	τυποίμεθον,	τύποισθον,	τουποίσθην,
P.	τυποιμεθα,	τύποισθε,	τύποιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπου,	τύπεσθω,
D.	τύπεσθον,	τυπέσθων,
P.	τύπεσθε,	τυπεσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπόμενος,	-ου,
F.	τυπομένη,	-ης,
N.	τυπόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PERFECTUM, τέτυπα, *I have struck myself.*

INDICATIVI.

S.	τετύπα,	τέτυπας,	τέτυπε,
D.		τετύπατον,	τετύπατον,
P.	τετύπαμεν,	τετύπατε,	τετύπασι *.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω,
D.		τετύπετον,	τετύπετων,
P.		τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-οτος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

* Vide Leeds. sic et δεδιᾶτι. ω'. 663.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PLUSQUAMP. ἐτετύπειν, *I had ſtruck myſelf.*

INDICATIVI.

S.	ἐτε[illegible]ύπειν,	ἐτε[illegible]ύπεις,	ἐτε[illegible]ύπει,
D.		ἐτε[illegible]ύπειτον,	ἐτετυπείτην,
P.	ἐτετύπειμεν,	ἐτετύπειτε,	ἐτετύπεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετυποίεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυπε,	τετυπέτω.
D.	τετύπετον,	τετυπέτων,
P.	τετύπετε,	τε[illegible]υπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-ότος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PRÆS. τύπτομαι ὑπὸ σοῦ, *I am in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτῃ,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τυπτέσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τύπτοιμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τύπτεσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

IMPERF. ἐτυπτόμην ὑπὸ σοῦ, *I was in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τυπτέσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων.
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι,

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

FUTURUM I. τυφθήσομαι, *I shall*, &c. *be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυφθήσομαι,	τύφθησῃ,	τυφθήσεται,
D.	τυφθησόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθον,
P.	τυφθησόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυφθησοίμην,	τύφθησοιο,	τυφθήσοιτο.
D.	τυφθησοίμεθον,	τυφθήσοίσθον,	τυφθήσοισθην.
P.	τυφθησοίμεθα,	τυφθήσοισθε,	τυφθήσοιντο.

INFINITIVI.

τυφθήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφθησόμενος, -ου,
F.	τυφθησομένη, -ης,
N.	τυφθησόμενον, -ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

FUTURUM II. τυπήσομαι, *I shall*, &c. *be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυπήσομαι,	τυπήσῃ,	τυπήσεται,
D.	τυπησόμεθον,	τυπήσεσθον,	τυπήσεσθον,
P.	τυπησόμεθα,	τυπήσεσθε,	τυπήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυπησοίμην,	τύπησοιο,	τυπήσοιτο,
D.	τυπησοίμεθον,	τυπήσοισθον,	τυπησοισθην,
P.	τυπησοίμεθα,	τυπήσοισθε,	τυπήσοιντο.

INFINITIVI.

τυπήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπησόμενος,	-ου,
F.	τυπησομένη,	-ης,
N.	τυπησόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

AORISTUS I. ἐτύφθην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύφθην,	ἐτύφθης,	ἐτύφθη,
D.		ἐτύφθητον,	ἐτυφθήτην,
P.	ἐτύφθημεν,	ἐτύφθητε,	ἐτύφθησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυφθῶ,	τυφθῇς,	τυφθῇ,
D.		τυφθῆτον,	τυφθῆτον,
P.	τυφθῶμεν,	τυφθῆτε,	τυφθῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυφθείην,	τυφθείης,	τυφθείη,
D.		τυφθείητον,	τυφθειήτην,
P.	τυφθείημεν,	τυφθείητε,	τυφθείησαν.

IMPERATIVI.

S.	τύφθητι,	τυφθήτω,
D.	τύφθητον,	τυφθήτων,
P.	τύφθητε,	τυφθήτωσαν.

INFINITIVI.

τυφθῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυφθεὶς,	-έντος,
F.	τυφθεῖσα,	-είσης,
N.	τυφθὲν,	-έντος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

AORISTUS II. ἐτύπην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπην,	ἐτύπης,	ἐτύπη,
D.		ἐτύπητον,	ἐτυπήτην,
P.	ἐτύπημεν	ἐτύπητε,	ἐτύπησαν,

SUBJUNCTIVI.

S.	τυπῶ,	τυπῇς,	τυπῇ,
D.		τυπῆτον,	τυπῆτον,
P.	τυπῶμεν,	τυπῆτε,	τυπῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυπείην,	τυπείης,	τυπείη,
D.		τυπείητον,	τυπειήτην,
P.	τυπείημεν,	τυπείητε,	τυπείησαν.

IMPERATIVI.

S.		τύπηθι,	τυπήτω,
D.		τύπητον,	τυπήτων,
P.		τύπητε,	τυπήτωσαν.

INFINITIVI.

τυπῆναι,

PARTICIPII.

M.	τυπεὶς,	-έντος,
F.	τυπεῖσα,	-είσης,
N.	τυπὲν,	-έντος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

PERFECT. τέτυμμαι, *I am, or have been struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται,
D.	τετύμμεθον,	τέτυφθον,	τέτυφθον,
P.	τετύμμεθα,	τέτυφθε,	τετυμμένοι εἰσὶ.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος, ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.	τετυμμένω,	ᾖτον,	ᾖτον,
P.	τετυμμένοι, ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος, εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,	εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι, εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν,

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω.
D.	τέτυφθον,	τετύφθων.
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PLUSQUAMPERF. ἐτετύμμην, *I had been struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύμμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο,
D.	ἐτετύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐτέτυφθην,
P.	ἐτετύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	τετυμμένοι ἦσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος,	ὦ,	ἦς,	ἦ,
D.	τετυμμένω,		ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι,	ὦμην,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετύμμενος	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,		εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, *honoro.*

TEMPUS PRAESENS VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

τιμ-άω,	-ῶ,	τιμ-άεις,*	-ᾷς.	τιμ-άει,	-ᾷ.
		τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-άετον,	-ᾶτον.
τιμ-άομεν,	-ῶμεν.	τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-άεσι,	-ῶσι.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άῃς,	-ᾷς.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.
		τιμ-άητον,	-ᾶτον.	τιμ-άητον.	-ᾶτον.
τιμ-άωμεν,	-ῶμεν.	τιμ-άητε,	-ᾶτε.	τιμ-άωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμι,†	ῷμι.	τιμ-άοις,	-ῷς.	τιμ-άοι,	-ῷ.
		τιμ-άοιτον,	-ῷτον.	τιμ-αοίτην,	-ῴτην.
τιμ-άοιμεν,	-ῷμεν.	τιμ-άοιτε,	-ῷτε.	τιμ-άοιεν,	-ῷεν.

IMPERATIVI.

τίμ-αε,	-α.	τιμ-αέτω,	-άτω.
τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-αέτων,	-άτων.
τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-αέτωσαν,	-άτωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άειν.	-ᾶν.

PARTICIPII.

τιμ-άων,	-ῶν.
τιμ-άουσα,	-ῶσα.
τιμ-άον,	-ῶν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐτίμ-αον,	-ων.	ἐτίμ-αες,	-ας.	ἐτίμ-αε,	-ᾶ.
		ἐτιμ-άετον,	-ᾶτον.	ἐτιμ-αέτην,	-άτην.
ἐτιμ-άομεν,	-ῶμεν.	ἐτιμ-άετε,	-ᾶτε.	ἐτίμ-αον,	-ῶν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

* Dores contrahunt *άεις* in *ᾶς*, *άει* in *ᾷ* et *ἀειν* in *ᾶν*. Attici in his quatuor, scil. ζῶ, pro *ζάω*, *vivo*; ζῇς, ζῇ, &c. et in infinitivo ζῆν. πεινῶ, pro *πεινάω*, *esurio*, πεινῇς, πεινῇ, &c. πεινῆν. διψῶ pro *διψάω*, *sitio*, ᾖς, ᾖ, &c. διψῆν. χρῶμαι pro *χρώμαι*, *utor*, χρῇ, χρῆται, &c. χρῆσθαι. Eoles vertunt *ᾶν* infinitivi in *αῖς*; ut *γελαῖς* pro *γελᾶν*.

† Atticus optativus usitatior *τιμῴην*, *ης*, *η*, &c.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, honoro.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

τιμ-άομαι,	-ωμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άεται,	-ᾶται.
τιμ-άομεθον,	-ῶμεθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αόμεθα,	-ώμεθα,	τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άονται,	-ῶνται.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άωμαι,	-ῶμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άηται,	-ᾶται.
τιμ-αώμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αώμεθα.	-ώμεθα.	τιμ-άησθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμην,	-ῷμην,	τιμ-άοιο,	-ῷο.	τιμ-άοιτο,	-ῷτο.
τιμ-αοίμεθον,	-ῴμεθον,	τιμ-άοισθον,	-ῷσθον.	τιμ-αοίσθην,	-ῴσθην.
τιμ-αοίμεθα,	-ῴμεθα.	τιμ-άοισθε,	-ῷσθε.	τιμ-άοιντο,	-ῷντο.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τιμ-άου,	-ῶ.	τιμ-αέσθω,	-άσθω.
τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-αέσθων,	-άσθων.
τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-αέσθωσαν,	-άσθωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άεσθαι, -ᾶσθαι.

PARTICIPII.

τιμ-αόμενος,	-ώμενος.
τιμ-αομένη,	-ωμένη.
τιμ-αόμενον,	-ώμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐτιμ-αόμην,	-ώμην.	ἐτιμ-άου,	-ω.	ἐτιμ-άετο,	-ᾶτο.
ἐτιμ-αόμεθον,	-ώμεθον.	ἐτιμ-άεσθον.	-ᾶσθον.	ἐτιμ-αέσθην,	-άσθην.
ἐτιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	ἐτιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	ἐτιμ-άοντο,	-ῶντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

Φιλέω, amo.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

Φιλ-έω,	-ῶ.	Φιλ-έεις,	-εῖς.	Φιλ-έει,	-εῖ.
		Φιλ-έετον,	-εῖτον.	Φιλ-έετον,	-εῖτον.
Φιλ-έομεν,	-οῦμεν,	Φιλ-έετε,	-εῖτε.	Φιλ-έουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

Φιλ-έω,	-ῶ.	Φιλ-έῃς,	-ῇς.	Φιλ-έῃ,	-ῇ.
		Φιλ-έητον,	-ῆτον.	Φιλ-έητον,	-ῆτον.
Φιλ-έωμεν,	-ῶμεν.	Φιλ-έητε,	-ῆτε.	Φιλ-έωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

Φιλ-έοιμι,*	-οῖμι.	Φιλ-έοις,	-οῖς.	Φιλ-έοι,	-οῖ.
		Φιλ-έοιτον,	-οῖτον.	Φιλ-εοίτην,	-οιτην.
Φιλ-έοιμεν,	-οῖμεν.	Φιλ-έοιτε,	-οῖτε.	Φιλ-εοίεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φίλεε,	-ει.	φιλ-εέτω,	-είτω.
φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-εέτων,	-είτων.
φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-εέτωσαν,	-είτωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έειν, -εῖν.

PARTICIPII.

φιλ-έων,	-ῶν.
φιλ-έουσα,	-οῦσα.
φιλ-έον.	-οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφίλ-εον,	-ουν.	ἐφίλ-εες,	-εις.	ἐφιλ-εε,	-ει.
		ἐφιλ-εέτον,	-εῖτον.	ἐφιλ-εέτην,	-είτην.
ἐφιλ-έομεν,	-οῦμεν.	ἐφίλ-εετε,	-εῖτε.	ἐφίλ-εον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

* Atticus optativus usitatior φιλοίην, ης, η, &c.

VERBORUM IN ω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo*.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έεται,	-εῖται.
φιλ-έομεθον,	-ούμεθον.	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον,	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.
φιλ-έομεθα,	-ούμεθα.	φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-έονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

φιλ-έωμαι,	-ῶμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έηται,	-ῆται.
φιλ-εώμεθον,	-ώμεθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.
φιλ-εώμεθα,	-ώμεθα.	φιλ-έησθε,	-ῆσθε.	φιλ-έωνται.	-ῶνται.

OPTATIVI.

φιλ-εοίμην,	-οίμην.	φιλ-έοιο,	-οῖο.	φιλ-έοιτο,	-οῖτο.
φιλ-εοῖμεθον,	-οίμεθον.	φιλ-έοισθον,	-οῖσθον.	φιλ-εοισθην,	-οίσθην.
φιλ-εοίμεθα,	-οίμεθα.	φιλ-έοισθε,	-οῖσθε.	φιλ-έοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φιλ-έου,	-οῦ.	φιλ-εέσθω,	-είσθω.
φιλ-εεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-εέσθων,	-είσθων.
φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-εέσθωσαν,	-είσθωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έεσθαι, -εῖσθαι.

PARTICIPII.

φιλ-εόμενος,	-ούμενος.
φιλ-εομένη,	-ουμένη.
φιλ-εόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM INDICATIVI.

ἐφιλ-εόμην,	-ούμην.	ἐφιλ-έου,	-οῦ,	ἐφιλ-έετο,	-εῖτο.
ἐφιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	ἐφιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	ἐφιλ-εέσθην,	-είσθην.
ἐφιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	ἐφιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	ἐφιλ-έοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN ωω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, manifestum reddo.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όεις,	-οῖς.	δηλ-όει,	-οῖ.
		δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-όετον,	-οῦτον.
δηλ-όομεν,	-οῦμεν.	δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-όουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όῃς,	-οῖς.	δηλ-όῃ,	-οῖ.
		δηλ-όητον,	-ῶτον.	δηλ-όητον,	-ῶτον.
δηλ-όωμεν,	-ῶμεν.	δηλ-όητε,	-ῶτε.	δηλ-όωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

δηλ-όοιμι,*	-οῖμι.	δηλ-όοις,	-οῖς.	δηλ-οοί,	-οῖ.
		δηλ-όοιτον,	-οῖτον.	δηλ-οοίτην,	-οίτην.
δηλ-όοιμεν,	-οῖμεν.	δηλ-όοιτε,	-οῖτε.	δηλ-όοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN ΟΩ CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όε,	-οῦ.	δηλ-όετω,	-οῦτω.
δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-οέτων,	-ούτων.
δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-οέτωσαν,	-ούτωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όειν, -οῦν.

PARTICIPII.

δηλ-όων,	-ῶν.
δηλ-όουσα.	-οῦσα.
δηλ-όον,	-οῦν.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐδήλ-οον,	-ουν.	ἐδήλ-οες,	-οῦς.	ἐδήλ-οε,	-ου.
		ἐδηλ-όετον,	-οῦτον.	ἐδηλ-οέτην,	-ούτην.
ἐδηλ-όομεν,	-οῦμεν.	ἐδηλ-όετε,	-οῦτε.	ἐδήλ-οον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

---

* Attice δηλοίην, ης, η, &c.

VERBORUM IN ΟΩ CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, manifestum reddo.

TEMPUS PRAESENS VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

INDICATIVI.

δηλ-όομαι,	-οῦμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όεται,	-οῦται.
δηλ-οόμεθον,	-ούμεθον.	δηλ-όεσθον,	-ουσθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.
δηλ-οόμεθα,	-ούμεθα.	δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-όονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όωμαι,	-ῶμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όηται,	-ῶται.
δηλ-όωμεθον,	-ώμεθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.
δηλ-οώμεθα,	-ώμεθα.	δηλ-όησθε,	-ῶσθε.	δηλ-όωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

δηλ-οοίμην,	-οίμην.	δηλ-όοιο,	-οῖο.	δηλ-όοιτο.	-οῖτο.
δηλ-οοίμεθον,	-οίμεθον.	δηλ-όοισθον,	-οῖσθον.	δηλ-οοίσθην.	-οίσθην.
δηλ-οοίμεθα,	-οίμεθα.	δηλ-όοισθε,	-οῖσθε.	δηλ-όοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όου,	-οῦ.	δηλ-οέσθω,	-ούσθω.
δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	δηλ-οέσθων,	-ούσθων.
δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-οέσθωσαν,	-οῦσθωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όεσθαι, -οῦσθαι.

PARTICIPII.

δηλ-οόμενος,	-ούμενος.
δηλ-οομένη,	-ουμένη.
δηλ-οόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM INDICATIVI.

ἐδηλ-οόμην,	-ούμην.	ἐδηλ-όου,	-οῦ.	ἐδηλ-όετο,	-οῦτο.
ἐδηλ-οόμεθον,	-ούμεθον.	ἐδηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	ἐδηλ-οέσθην,	-ούσθην.
ἐδηλ-οόμεθα,	-ούμεθα.	ἐδηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	ἐδηλ-όοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

	ἵστημι, *sisto.*	τίθημι, *pono.*	δίδωμι, *do.*	δείκνυμι, *ostendo.*
		PRAESENS INDICATIVI.		
S.	ἵστημι,	τίθημι,	δίδωμι,	δείκνυμι,
	ἵστης,	τίθης,	δίδως,	δείκνυς,
	ἵστησι,	τίθησι,	δίδωσι,	δείκνυσι,
D.	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
P.	ἵσταμεν,	τίθεμεν,	δίδομεν,	δείκνυμεν,
	ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δείκνυτε,
	ἱστᾶσι,	τιθεῖσι,	διδοῦσι,	δεικνῦσι.
		SUBJUNCTIVI.		
S.	ἱστῶ,	τιθῶ,	διδῶ,	
	ἱστῇς,	τιθῇς,	διδῷς,	
	ἱστῇ,	τιθῇ,	διδῷ.	

D.	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,
	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,
	ἱστῶμεν,	τιθῶμεν,	διδῶμεν,
P.	ἱστῆτε,	τιθῆτε,	διδῶτε,
	ἱστῶσι,	τιθῶσι,	διδῶσι.

OPTATIVI.

S.	ἱσταίην,	τιθείην,	διδοίην,
	ἱσταίης,	τιθείης,	διδοίης,
	ἱσταίη,	τιθείη,	διδοίη,
D.	ἱσταίητον,	τιθείητον,	διδοίητον,
	ἱσταιήτην,	τιθειήτην,	διδοιήτην,
P.	ἱσταίημεν,	τιθείημεν,	διδοίημεν,
	ἱσταίητε,	τιθείητε,	διδοίητε,
	ἱσταίησαν.	τιθείησαν.	διδοίησαν.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERATIVI.

S.	ἵσαθι, ἱστάτω,	τίθετι, τιθέτω,	δίδοθι, διδότω,	δείκνυθι, δεικνύτω,
D.	ἵστατον, ἱστάτων,	τίθετον, τιθέτων,	διδότον, διδότων,	δεικνυτον, δεικνύτων,
P.	ἵστατε, ἱστάτωσαν.	τίθετε, τιθέτωσαν.	δίδοτε, διδότωσαν.	δεικνύτε, δεικνύτωσαν.

INFINITIVI.

ἱστάναι,	τιθέναι.	διδόναι.	δεικνύναι.

PARTICIPII.

ἱστὰς,	-άντος,	τιθεὶς,	-έντος,	διδοὺς,	-όντος,	δεικνὺς,	-ύντος,
ἱστᾶσα,	-άσης,	τιθεῖσα,	-είσης,	διδοῦσα,	-ούσης,	δεικνῦσα,	-ῦσης,
ἱστὰν,	-άντος,	τιθὲν,	-έντος,	διδὸν,	-όντος,	δεικνὺν,	-ύντος.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἵ-ση-ν,*	ἐ-τί-θη-ν,*	ἐ-δί-δω-ν,*	ἐ-δείκνυ-ν,
	ἵ-ση-ς,	ἐ-τί-θη-ς,	ἐ-δί-δω-ς,	ἐ-δείκνυ-ς,
	ἵ-ση,	ἐ-τί-θη,	ἐ-δί-δω,	ἐ-δείκνυ,
D.	ἵ-στον,	ἐ-τιθέ-τον,	ἐ-δί-δο-τον,	ἐ-δείκνυ-τον,
	ἱ-στήν,	ἐ-τιθέ-την,	ἐ-διδό-την,	ἐ-δεικνύ-την,
P.	ἵ-σα-μεν,	ἐ-τιθέ-μεν,	ἐ-δί-δο-μεν,	ἐ-δείκνυ-μεν,
	ἵ-στε,	ἐ-τί-θε-τε,	ἐ-δί-δο-τε,	ἐ-δείκνυ-τε,
	ἵ-στα-σαν.	ἐ-τί-θε-σαν.	ἐ-δί-δο-σαν.	ἐ-δείκνυ-σαν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

---

* Atticum imperfectum usitatius ἵ-στα-ον -ων, ἐ-τί-θε-ον -ουν, ἐ-δί-δο-ον -ουν, } more contractorum.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

S.	ἔστην,	ἔθην,	ἔδων,
	ἔστης,	ἔθης,	ἔδως,
	ἔστη,	ἔθη,	ἔδω,
D.	ἔστητον,	ἔθετον,	ἔδοτον,
	ἐστήτην,	ἐθέτην,	ἐδότην,
P.	ἔστημεν,	ἔθεμεν,	ἔδομεν,
	ἔστητε,	ἔθετε,	ἔδοτε,
	ἔστησαν,	ἔθεσαν.	ἔδοσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	στῶ,	θῶ,	δῶ,
	στῆς,	θῆς,	δῷς,
	στῇ,	θῇ,	δῷ,

D.	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον,
	στῆτον,	θῆτον,	δῶτον,
P.	στῶμεν,	θῶμεν,	δῶμεν,
	στῆτε,	θῆτε,	δῶτε,
	στῶσι.	θῶσι.	δῶσι.

OPTATIVI.

S.	σταίην,	θείην,	δοίην,
	σταίης,	θείης,	δοίης,
	σταίη,	θείη,	δοίη,
D.	σταίητον,	θείητον,	δοίητον,
	σταιήτην,	θειήτην,	δοιήτην,
P.	σταίημεν,	θείημεν,	δοίημεν,
	σταίητε,	θείητε,	δοίητε,
	σταίησαν.	θείησαν.	δοίησαν.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERATIVI.

S.	στῆθι,	θὲς,	δός,
	στήτω,	θέτω,	δότω,
D.	στήτον,	θέτον,	δότον,
	στήτων,	θέτων,	δότων,
P.	στήτε,	θέτε,	δότε,
	στήτωσαν.	θέτωσαν.	δότωσαν.

INFINITIVI.

στῆναι.	θεῖναι.	δοῦναι.

PARTICIPII.

στὰς,	στάντος,	θεὶς,	θέντος,	δοὺς,	δόντος,
στᾶσα,	στάσης,	θεῖσα,	θείσης,	δοῦσα,	δούσης,
στὰν,	στάντος.	θὲν,	θέντος,	δὸν,	δόντος.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

TEMPUS PRÆSENS

INDICATIVI.

S.	ἵσαμαι,	τίθεμαι,	δίδομαι,	δείκνυμαι,
	ἵσασαι,	τίθεσαι,	δίδοσαι,	δείκνυσαι,
	ἵσαται,	τίθεται,	δίδοται,	δείκνυται,
D.	ἱσάμεθον,	τιθέμεθον,	διδόμεθον,	δεικνυμεθον,
	ἵσασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἵσασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
P.	ἱσάμεθα,	τιθέμεθα,	διδόμεθα,	δεικνύμεθα,
	ἵσασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἵσανται.	τίθενται.	δίδονται.	δείκνυνται.

SUBJUNCTIVI.

S.	ἵσῶμαι,	τιθῶμαι,	διδῶμαι,
	ἱσῇ,	τιθῇ,	διδῷ,
	ἱσῆται,	τιθῆται,	διδῶται,

D.	ἱστώμεθον,	τιθώμεθον,	διδώμεθον,
	ἱστῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,
	ἱστῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,
P.	ἱστώμεθα,	τιθώμεθα,	διδώμεθα,
	ἱστῆσθε,	τιθῆσθε,	διδῶσθε,
	ἱστῶνται.	τιθῶνται.	διδῶνται.

OPTATIVI.

S.	ἱσταίμην,	τιθείμην,	διδοίμην,
	ἱσταῖο,	τιθεῖο,	διδοῖο,
	ἱσταῖτο,	τιθεῖτο,	διδοῖτο,
D.	ἱσταίμεθον,	τιθείμεθον,	διδοίμεθον,
	ἱσταῖσθον,	τιθεῖσθον,	διδοῖσθον,
	ἱσταίσθην,	τιθείσθην,	διδοίσθην,
P.	ἱσταίμεθα,	τιθείμεθα,	διδοίμεθα,
	ἱσταῖσθε,	τιθεῖσθε,	διδοῖσθε,
	ἱσταῖντο.	τιθεῖντο.	διδοῖντο.

IMPERATIVI.

S.	ἵσασο*,	τίθεσο*,	δίδοσο*,	δεικνύσο,
	ἱσασθω,	τιθέσθω,	διδόσθω,	δεικνύσθω,
D.	ἵσασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δεκνυσθον,
	ἱσάσθων,	τιθέσθων,	διδόσθων,	δεικνύσθων,
P.	ἵσασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἱσάσθωσαν.	τιθέσθωσαν.	διδόσθωσαν.	δεικνύσθωσάν.

INFINITIVI.

ἵσασθαι.	τίθεσθαι.	δίδοσθαι.	δεικνύσθαι.

PARTICIPII.

ἱσάμενος.	τιθέμενος.	διδόμενος.	δεικνύμενος.

---

* Vel, Ionicè, elisо σ, ἵσαο. τίθεο, δίδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἵσω, τίθῃ, δίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἱςάμην,	ἐτιθέμην,	ἐδιδόμην,	ἐδεικνύμην,
	ἵςασο*,	ἐτίθεσο*,	ἐδίδοσο*,	ἐδείκνυσο,
	ἵςατο,	ἐτίθετο,	ἐδίδοτο,	ἐδείκνυτο,
D.	ἱςάμεθον,	ἐτιθέμεθον,	ἐδιδόμεθον,	ἐδεικνύμεθον,
	ἵςασθον,	ἐτίθεσθον,	ἐδίδοσθον,	ἐδείκνυσθον,
	ἵςασθην,	ἐτιθέσθην,	ἐδιδόσθην,	ἐδεικνύσθην,
P.	ἱςάμεθα,	ἐτιθέμεθα,	ἐδιδόμεθα,	ἐδεικνύμεθα,
	ἵςασθε,	ἐτίθεσθε,	ἐδιδόσθε,	ἐδείκνυσθε,
	ἵςαντο.	ἐτίθεντο.	ἐδίδοντο.	ἐδείκνυντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

---

* Ionicè, elifo σ,	ἵςαο,	ἐτίθεο,	ἐδίδοο.
et, inde, Atticè, contractè,	ἵςω,	ἐτίθου,	ἐδίδου.

AORISTUS SECUNDUS. INDICATIVI.

S.	ἐστάμην,	ἐθέμην,	ἐδόμην,
	ἔστασο*,	ἔθεσο*,	ἔδοσο*,
	ἔστατο,	ἔθετο,	ἔδοτο,
D.	ἐστάμεθον	ἐθέμεθον,	ἐδόμεθον,
	ἔστασθον,	ἔθεσθον,	ἔδοσθον,
	ἐστάσθην.	ἐθέσθην,	ἐδόσθην,
P.	ἐστάμεθα,	ἐθέμεθα,	ἐδόμεθα,
	ἔστασθε,	ἐθεσθε,	ἔδοσθε,
	ἔσταντο.	ἐθεντο.	ἔδοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	στῶμαι,	θῶμαι,	δῶμαι,
	στῇ,	θῇ,	δῷ,
	στῆται,	θῆται,	δῶται,

* Ionicè, elifo σ. ἔσταο, ἔθεο, ἔδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἵστω, ἵθευ, ἵδου.

D.	σώμεθον,	θώμεθον,	δώμεθον,
	σῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
	σῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
P.	σώμεθα,	θώμεθα,	δώμεθα,
	σῆσθε,	θῆσθε,	δῶσθε,
	σῶνται.	θῶνται.	δῶνται.

OPTATIVI.

S.	σαίμην,	θείμην,	δοίμην,
	σαῖο,	θεῖο,	δοῖο,
	σαῖτο,	θεῖτο,	δοῖτο,
D.	σαίμεθον,	θείμεθον,	δοίμεθον,
	σαῖσθον,	θεῖσθον,	δοῖσθον,
	σαίσθην,	θεῖσθην,	δοίσθην,
P.	σαίμεθα,	θείμεθα,	δοίμεθα,
	σαῖσθε,	θεῖσθε,	δοῖσθε,
	σαῖντο.	θεῖντο.	δοῖντο.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

IMPERATIVI.

S.	στάσο*	θέσο*,	δόσο*,
	στάσθω,	θέσθω,	δόσθω,
D.	στάσθον,	θέσθον,	δόσθον,
	στάσθων,	θέσθων,	δόσθων,
P.	στάσθε,	θέσθε,	δόσθε,
	στάσθωσαν.	θέσθωσαν.	δόσθωσαν.

INFINITIVI.

στάσθαι.	θέσθαι.	δόσθαι.

PARTICIPII.

στάμενος.	θέμενος.	δόμενος.

VERBORUM IN μι.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS PASSIVÆ idem est ac VOCIS MEDIÆ; ut et TEMPUS IMPERFECTUM.

---

* Vel, Ionicè, elifo σ, στάο, θέο, δόο,
et, indè, Atticè, contractè, στῶ, θοῦ, δοῦ,

Εἰμὶ, *sum.*

VOCIS ACTIVÆ.

TEMPUS PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἰμὶ,	εἶς, vel εἶ,	ἐστὶ,
D.		ἐστὸν,	ἐστὸν,
P.	ἐσμὲν,	ἐστὲ,	εἰσὶ.

SUBJUNCTIVI.

S.	ὦ,	ἦς,	ἦ,
D.		ἦτον,	ἦτον,
P.	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.		εἴητον,	εἰήτην,
P.	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.	INFINITIVI.	PARTICIPII.
S. ἔστο*, ἔστω,	εἶναι.	M. ὤν.
D. ἔστον, ἔστων,		F. οὖσα,
P. ἔστε, ἔστωσαν,		N. ὄν.

TEMPUS IMPERF. INDICATIVI, VOCIS ACTIVI.

S.	ἦν,	ἦς,	ἦ, vel ἦν.
D.		ἦτον,	ἦτην,†
P.	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

CETERI MODI IMPERFECTI iidem ac PRÆSENTIS.

---

* ἔστο videtur esse imperativi vocis mediæ; ceteræ personæ videntur esse vocis activæ. de ἴσθι vide Apoll. Alex. 261. 17.

† Atticè ἦστην. Xenoph. Anab. lib. 2.

VOCIS MEDIÆ IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἧμην,	ἧσο,	ἧτο.
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἥσθην.
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.

Εἰμὶ, *sum*, oritur ab ἔω; unde habet futurum primum medium, per omnes modos, et perſonas, regulariter; ſcil.

ἔσομαι; ἐσοίμην; ἔσεσθαι; ἔσομενος.

VERBA GESTUS.

Εἶμι, *eo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἶμι,	εἶς, vel εἶ,	εἶσι,
D.		ἴτον,	ἴτον,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσι, vel ἴασι*.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	εἶν,	εἶς,	εἶ,
D.		ἴτον,	ἴτην,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

PRÆSENS IMPERATIVI.

S.	ἴθι,	ἴτω,
D.	ἴτον,	ἴτων,
P.	ἴτε,	ἴτωσαν.

* Scilicet ἴασι, Ionicè.

Εἶμι, *eo*, habet etiam, apud Atticos ſcriptores, aliud Imperfectum Indicativi; ſcil.

IMPERFECTUM INDICATIVI ATTICUM.

S.	ἤειν,	ἤεις,	ἤει *,	
D.		ἤειτον,	ἠείτην,	
P.	ἤειμεν,	ἤειτε,	ἤεισαν,	vel ἦσαν.

AORISTUS SECUNDUS.

INDIC.	S. ἦον,	ἦες,	ἦε,	
	D.	ἦετον,	ἤετην,	
	P. ἦομεν,	ἦετε,	ἦον.	
SUBJUNCT.	ἶω,	ἴῃς,	ἴῃ,	&c.
OPTAT.	ἰοίμι,	ἴοις,	ἴοι,	&c.
IMPER.		ἶε,	ἰέτω,	&c.
INFIN.	ἶναι.			
PARTICIP.	ἰών,	ἰοῦσα, ἰόν·	ἰόντος,	&c.

Εἶμι, *eo*, formatur ab altero ἴω, a quo habet imperativum regularem ἶε, contractè εἶ. unde, in compoſitis, ἄπει, *abi*; ἔξει, *exi*. ſed hoc ipſum ἴω, *eo*; videtur eſſe abbreviatum ab antiquiore ἰέω †, per ἀφαίρεσιν, (ut θέλω

* Vide Xenoph. Apomnem. lib. i. cap. 1. § 10. et cap. 3. § 5.

† Et, ut ab ἴω fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab ἴω, fiet εἴειμι; et in IMPERFECTO, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἴειμι fiet εἴειν; et cum Attico augmento ἤειν.

ab ἐθέλω, et ejuſmodi multa.) ἔω, autem, aliter etiam abbreviatum videtur, contracte, in εἰω; unde variæ reperiuntur diverſorum temporum perſonae. ut, εἶσα; εἶσας, vel Atticè ἦσας *; εἰσάτην, Atticè ἐασάτην, &c. εἶκα; εἶκεν, Atticè ἦκεν.

Et, in VOCE MEDIA, εἴσομαι· εἴσεται· εἴσατο· εἰσάμενος, et in perfecto εἶα, Atticè, ἦα, et ἧϊα; et in Pluſq. ἦεν Atticè; quod idem eſt rurſus cum imperfecto Activo Attico; quae res plurimum illuſit quibuſdam ex Grammaticis.

Ab ἔω formatur itidem verbum regulare Ἴημι, *eo;* cujus variae perſonae reperiuntur, et omnes regulariter formatae.

Sic, in PRÆS. et IMPERF. ἵησι, ἵεσαν, ἱείη, ἵεναι, ἵεις, ἵεντες.

Et in AOR. II. Part. εἷς, et compoſitum παρεὶς.

Et in VOCE MEDIA; ἵεμαι, ἵεται, ἵενται; ἵεσο, ἵεσθω; ἱέμενος.

---

* Sic ἄπησας, *abiiſti*, Plato, Hipp. Maj. 291. C. 8. Steph.

Ἧμαι, *ſedeo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	ἧμαι,	ἧσαι,	ἧται,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἧσθον,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἥμην,	ἧσο,	ἧστο,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἥσθην,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
ἧσο, ἥσθω, &c.	ἧσθαι.	ἥμενος, η, ον.

Sic compoſitum *κάθημαι*; a quo etiam in SUBJ. habetur *καθώμεθα**.

Κεῖμαι, *jaceo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται,
D.	κείμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον,
P.	κείμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται,

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἐκείμην,	ἔκεισω,	ἔκειτο,
D.	ἐκείμεθον,	ἔκεισθον,	ἐκείσθην,
P.	ἐκείμεθα,	ἔκεισθε,	ἔκειντο.

* Apud Demoſth. Philip. V. et XI. ad initium.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
κείσο, κείσθω, &c.	κεῖσθαι,	κείμενος, η, ον.

FUT. I. MED. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c.

Κεῖμαι derivares regulariter a κεέω; unde fieret in Activa Voce κέημι; et inde, in Media, κέεμαι, et contractè κεῖμαι. ut et κεέσομαι, κείσομαι*.

Ceterum, a κεέω, per Syncopen, fiet κέω, et in Media Voce κεόμαι; quod interdum in uſu eſt; ut, κέονται, ἐκέοντο· κέωμαι, κέῃ, κέηται· κεοίμην, κέοιο, κέοιτο, &c.

VERBA IMPERSONALIA.

Plurima verba uſurpantur interdum imperſonaliter. ut, ἀρέσκει, *placet*; ἀρκεῖ, *ſufficit*; προσήκει, *convenit*; συμβαίνει, *contingit*; συμφέρει, *confert*, &c.

Sed quæ maxime imperſonaliter uſurpantur, ſunt ſequentia.

πρέπει, *decet*; ἔπρεπε, *decebat*; πρέπειν, *decere*; τὸ πρέπον, *id quod decet*; et, in plurali, τὰ πρέποντα.

---

* Et ab activo κεω, κέσω, fit κέσκω, κέσκομαι, ἐκέσκετο, Odyſſ. φ, 41.

Μέλει, *curæ eſt*; ἔμελε, *curæ erat*; μέλήσει, *curæ erit*; μεμέληκε, *curæ fuit**.

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; ἔδοξε, *viſum eſt*. ut et τὸ δοκῦν, *id quod videtur*; et, in plurali, τὰ δοκοῦντα†.

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; δεῇ, *oporteat*; δεήσῃ, *oportuerit*; δεῖν, *oportere*; τὸ δέον, *id quod oportet*; et in Plur. τὰ δέοντα‡.

Χρῇ, *oportet*; ἐχρῆν, *oportebat*; χρήσει, *oportebit*; χρῆναι, et χρῇν, *oportere*; τὸ χρέων, *id quod oportet* §.

* Μέλει, et ἔμελε ſunt a μέλω; ſed antiquum verbum erat μελέω; unde fiunt μελήσει, et μεμέληκε; ut et apud Homerum μέμηλε, *in Perfecto medio*, pro μεμελε; ne ſcil. tres concurrant ſyllabæ breves; quas non admittit carmen Heroicum. Homerus habet etiam μέμβλωκε, per Syncopen et Euphoniam pro μεμέλωκε, a μέλω, *curam gero*.

† Δοκεῖ, et ἐδόκει, ſunt a recentiore præſenti δοκέω; ἔδοξε, autem ab antiquiore δόκω.

‡ Præſens in uſu eſt δεῶ; ſed reliqua tempora formantur ab antiquiore præſenti δέω.

§ Χρῇ ita derivari poteſt. In pleriſque Græcorum antiquiſſimis vocibus, plurimus erat vocalium concurſus; quem poſtea minuebant, interdum AUFERENDO, interdum CONTRAHENDO. ſic, vulgare verbum χρώμαι oritur ex antiquore* χρεώμαι, eliſo ε; ab eodem autem oritur Ionicum χρέομαι, eliſo α. ſed Attici, etiam ſæpe minuebant hunc vocalium con-

* Sic apud Herod. reperitur φοιτεώω, φοιτέω, φοιτάω, ſic, ὀνάω *prosum* olim fuit ὀνεάω, unde fit ὀνεαῖς, pro quo Homerus habet ὀνειαῖς, ad vitandas tres breves. ſic et κτάω, vel κτάομαι, olim fuit κτεάω, unde κτέαϛ, -ατος.

De Verbo.

Verborum TEMPORA distinguunt TERMINATIO, CHARACTERISTICA, et AUGMENTUM.

MODI distinguuntur Terminatione et Augmento.

NUMERI et PERSONÆ distinguuntur Terminatione*.

De Terminatione.

TERMINATIO est ea pars Verbi quae flexionem patitur, et variatur per diversos numeros et personas ejusdem Temporis.

---

cursum, CONTRAHENDO. sic, dicebant χρεᾶνται, pro χρεάονται; ἐχρεᾶντο, pro ἐχρεάοντο; χρεώμενος, pro χρεαόμενος. et in nomine verbali χρέως pro χρεᾶος *debitum*. et in infinitivo χρέαεσθαι, χρεᾶσθαι; et, iterum contrahendo, χρῆσθαι;

Hoc modo ab Activa voce χρέαω, in tertia Sing. χρέαει, contrahendo fiet χρέᾳ; et inde, iterum contrahendo, χρῇ. et sic, in imperfecto, ἐχρέαε, ἐχρέα, ἐχρῆ· et in infinitivo χρεάειν, χρεᾷν, χρῆν. et in participio neutro τὸ χρέαον, ex unicâ contractione fit χρέων.

Altera autem infinitivi forma χρῆναι fiet hoc modo. ut, in antiquissima infinitivi forma, dicebant τιθέμεναι, ἱσάμεναι, διδόμεναι, &c. ex quibus postea, elisο με, oriebantur τιθέναι, ἱσάναι, διδόναι, &c.; ita, ex χρεαέμεναι, fiet χρεάεναι, χρεᾶναι, χρῆναι; per duplicem scil. contractionem.

---

* Proprius autem usus cujusque Vocis, Temporis, et Modi, traditur viva voce, in peragendo paradigmate.

ſic; λέγ-Ω, λέγ-ΕΙΣ, λέγ-ΕΙ, λέγ-ΕΤΟΝ, λέγ-ΟΜΕΝ, &c.

Regulæ.

1. Si prima pluralis in -μεν, prima dualis deeſt.

2. Si tertia pluralis in -ι, tertia dualis in -ον.

3. Subjunctivus Modus Temporis Præſentis format ſuas Terminationes ab Indicativo, ſcil. mutat Vocales breves in ſuas longas, ſubſcribit ι, et abjicit ν.

Ceterorum Temporum Subjunctivus Modus ſemper habet eaſdem Terminationes ac Præſentis.

4. Optativi Terminatio ſemper habet dipthongum οι, αι, vel ει.

5. Futurum primum ſemper ſequitur Terminationes Præſentis; ut et Futurum ſecundum Paſſivum.

At in Futuro Secundo Activo et Medio, proxime poſt Characteriſticam, vocales breves mutantur in ſuas dipthongos.

6. Aoriſtus Secundus Activus et Me-

dius ſemper ſequitur Imperfecti ſui Terminationes.

At Aoriſti Paſſivi mutuantur ſuas Terminationes a verbis in *-μι*.

7. Mediae Vocis et Paſſivae, Singularis Numerus olim definebat ſemper in *-μαι*, *-σαι*, *-ται*; vel *-μην*, *-σο*, *-το*. Iônes primo elidebant *σ**. Vocales autem inde concurrentes Attici poſtea contrahebant, ut in paradigmate †.

8. Tertiæ plurales in *-ον*, et *-αν*, definebant olim in *-οσαν*, et *-ασαν*; quas quidem retinent Bœoti; a ceteris autem ejicitur *-σα-*.

De Characteristica.

Characteristica Temporis, eſt Litera Terminationi proxima; et nullam patitur flexionem; ſed manet ſemper in eodem Tempore invariabilis.

---

* Interdum ab Atticis ejicitur *-σα-*, et fit ſynæreſis. ſic in *βέλομαι*, *volo*; *βέλεσαι*, eliſo *-σα. βέλεῖ*, per ſynæreſin *βέλει*. et *οἴομαι. puto*; *οἴεσαι*, eliſo *-σα*, *οἴεῖ*, per ſyn. *οἴει. ὄπτομαι*, *video*; in fut. 1. Med. *ὄψομαι*, *ὄψεσαι*, eliſo *-σα*, *ὄψεῖ*, per ſyn. *ὄψει*. idem ſæpe fit in aliis plurimis verbis apud Ariſtophanem.

† Sic; *τύπτεσαι*, *τύπτεαι*, *τυπτέαϊ τύπτῃ*, *τύπτῃ*.

F. 2. *τυπ-έεσαι*, *τυπ-έαι*, *τυπ-έαϊ*, *τυπ-εῖ*, *τυπ-εῖ*, *τυπ-ῆ*.

Sic, γ, in λέΓ-ω, λέΓ-εις, λέΓ-οιμι, λέΓ-ειν, λέΓ-ων.

Sic, ι, in τί-ω, *honoro*, τί-εις, &c. κ, in πλέ-κω, *necto*; π, in τέρπω, *delecto*.

At, si duarum consonantium posterior sit vel τ, vel liquida, prior censetur Characteristica.

Sic, π, in τύπ∫ω; κ, in τίκτω, *pario*; μ, in τέμνω, *scindo*.

Verbum dicitur PURUM, MUTUM, aut LIQUIDUM, prout Characteristica Præsentis fuerit Vocalis, vel Muta, aut Liquida.

σ nunquam est Characteristica præsentis.

In verbis non Liquidis, Characteristica, Futuri primi semper est σ. sic;

τίω,	τίσω.	λέγω,	λέξω.
πλέκω,	πλέξω.	γράφω,	γράψω.

At, in Verbis Liquidis, Characteristica præsentis, manet in Futuro. sic;

μένω,	*maneo*,	μενῶ.
σπείρω,	*semino*,	σπερῶ.
∫έλλω,	*mitto*,	∫ελῶ.
τέμνω,	*scindo*,	τεμῶ.

Si ante -ω Futuri primi adsit simplex consonans, Characteristica Perfecti est κ;

si duplex, est Aspirata ejusdem ordinis. sic, in

τίω,	τίσω,	τετίκα,	κ.
σέλλω,	σελῶ,	ἐσαλκα,	κ.
τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	φ.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	χ.

A Præsenti, autem, Futuro primo, et Perfecto, reliqua Tempora formantur omnia.

De Augmento.

Omnis Præteriti Temporis Indicativus Modus recipit Augmentum ab initio Verbi.

Perfectum retinet Augmentum etiam per Modos omnes.

Præsens et Futura nullum habent Augmentum.

I.

1. Si Verbum incipit a consonante, præponitur Augmentum ε. sic;

τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυψα.
λέγω,	ἔλεγον,	ἔλεξα.
γράφω,	ἔγραφον,	ἔγραψα.

ῥ post ε geminatur. sic;

ῥίπτω,	*jacio*,	ἐῤῥίπτον,	ἐῤῥιψα.
ῥήσσω,	*frango*,	ἐῤῥήσσον,	ἐῤῥηξα.
ῥύω,	*traho*,	ἐῤῥύον,	ἐῤῥυσα.

2. In Perfecto reduplicatur etiam consonans initialis. sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,
γράφω,	γράψω,	γέγραφα.

* Sed Aspirata reduplicat suam Tenuem. sic;

θαυμάζω,	*miror*,	θαυμάσω,	τεθαύμακα.
φαίνω,	*ostendo*,	φάνῶ,	πέφαγκα.
χρίω,	*unguo*,	χρίσω,	κέχρικα.

ῥ non reduplicatur. sic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἐῤῥιφα.
ῥήσσω,	ῥήξω,	ἐῤῥηχα.
ῥύω,	ῥύσω,	ἐῤῥυκα.

Item γν, et σ post vel ante consonantem non reduplicat; neque, κτείνω†. sic;

---

* Hujus rei ratio hæc est. Græci, vitantes cacophoniam, non solebant proferre duas deinceps syllabas utramque ab Aspirata incipientem; sed mutabant alteram in suam Tenuem: idque non solum in Augmento, sed in omni flectione et compositione.

† His adde φθίω, φθίσω, ἔφθικα; φθείρω; γρηγορέω, καθαρίζω.

γνοω,	*nosco*,	γνώσω,	ἔγνωκα.
γνωρίζω,	*notum reddo*,	γνωρίσω,	ἐγνώρικα.
ψεύδω,	*fallo*,	ψεύσω,	ἔψευκα.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ,	ἔψαλκα.
ζάω,	*vivo*,	ζήσω,	ἔζηκα.
σπεύδω,	*festino*,	σπεύσω,	ἔσπευκα.
σέφω,	*corono*,	σέψω,	ἔσεφα.
κτείνω,	*occido*,	κτενῶ,	ἔκταγκα.

3. Si non fit reduplicatio, Pluſquamperfectum non recipit novum Augmentum. ſic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἐῤῥίφα,	ἐῤῥίφειν.
ψάλλω,	ψαλῶ,	ἔψαλκα,	ἔψαλκειν.
γνόω,	γνώσω,	ἔγνωκα,	ἔγνωκειν.

II.

1. Si Verbum incipit ab α, ε, ο; vel ab αυ, αι, οι; ut fiat Augmentum, Vocalis initialis mutatur in ſuam longam, et ι diphthongi ſubſcribitur. ſic;*

α.	ἀνύω,	*perficio*,	ἤνυον.
ε.	ἐλπίζω,	*ſpero*,	ἤλπιζον.
ο.	ὀπάζω,	*praebeo*,	ὤπαζον.
αυ.	αὐξάνω,	*augeo*,	ἤυξανον.
αι.	αἴρω,	*tollo*,	ἦρον.
οι.	οἰκίζω,	*aedifico*,	ᾤκιζον.

* Fuit antiquiſſimis temporibus aut nullum augmentum, aut ε tantum, tam pro ſyllabico quam pro temporali augmento. ſic ἔκτηται; ἐέλπιζον; ἔαγον; ἐόπαζον. Poſtea autem εα, et εε, contracta fuerunt in η, et nonnunquam in ει; εω in ω. Sic ἔαγον fiebat ἦγον; ἐέλπιζον, ἤλπιζον; et ἐόπαζον, ὤπαζον. Attici ſcriptores ſæpe retinent ε.

Sed ε ſæpe mutatur in ſuam diphthongum. ſic ;

ἔχω,	*habeo*,	εἶχον.
ἔαω,	*ſino*,	εἴαον*.

Et, ſi verbum incipit ab -εο, manet ε, augetur ο. ſic ;

ἑορτάζω,	*epulor*,	ἑώρταζον,	*epulabar.*
ἐόλπα,	*ſperavi*,	ἐώλπειν,	*ſperaveram.*
ἐόργα,	*feci*,	ἐώργειν,	*feceram.*
ἐόικε,	*viſum eſt*,	ἐώικει,	*viſum erat.*

2. Si verbum incipit a quavis alia vocali vel diphthongo, non recipit augmentum ſic ;

ι.	ἵκομαι,	*venio*,	ἱκόμην.
υ.	ὑβρίζω,	*inſulto*,	ὕβριζον.
η.	ἠχέω,	*ſono*,	ἤχεον.

---

* Tabula verborum quæ mutant ε in ει.

ἔαω,	*ſino.*	ἔπω,	*dico.*
ἕζομαι,	*ſedeo.*	ἐργάζομαι,	*operor.*
ἐθίζω,	*adſuefacio,*	ἐρέω,	*dico.*
ἑλίσσω,	*volvo.*	ἕρπω,	*ſerpo.*
ἕλκω,	*traho.*	ἑρτύζω,	*ſerpo.*
ἑλκέω,	*traho.*	ἑρύω,	*trabo.*
ἑλκύω,	*traho.*	ἑστίαω,	*convivio excipio.*
ἕλεω,	*capio.*	ἕχω.	*habeo.*
ἕπομαι,	*ſequor.*		

ω.	ὤθω,	*pello*,	ὤθον.
ει.	εἰκάζω,	*assimilo*,	εἴκαζον.
υ.	εὐθύνω,	*dirigo*,	εὔθυνον.
ευ.	οὐτάζω,	*vulnero*,	οὔταζον.

ι, et υ, vice Augmenti producuntur *.

De Futuro Primo, et Temporibus ex eo derivatis.

FUTURUM PRIMUM formatur a Præsenti.

Regulæ generales Duæ.

I.

In Verbis non liquidis, inseritur σ ante ω. sic;

Præs.		Fut. 1.
τίω,	*honoro*,	τίσω.
λύω,	*solvo*,	λύσω.
λούω,	*lavo*,	λούσω.
λέγω,	*dico*,	λέξω.
βλέπω,	*video*,	βλέψω.
βρέχω,	*irrigo*,	βρέξω.
γράφω,	*scribo*,	γράψω.
τρίβω,	*tero*,	τρίψω.

* Hæc quatuor ἄω, spiro; ἀΐω, audio; ἀηθέσσω, insuetus sum; et ἀηδίζομαι: fastidio, retinent α per omnia tempora.

II.

Verba liquida non inferunt σ; tantum corripiunt penultimam, si longa est; et flectuntur ad instar futuri secundi. sic;

μένω, *maneo*, μενῶ, μενεῖς, μενεῖ, μενεῖτον, μενοῦμεν, &c.

Et sic, δέμω, *struo*; κρίνω, *judico*; πλύνω, *lavo*; ἀμύνω, *tueor*; νέμω, *tribuo*.

Penultimam longam corripiunt, abjecta posteriore duarum vocalium vel consonantium. sic;

Praes.		Fut. 1.
σπείρω,	*semino*,	σπερῶ.
τείνω,	*tendo*.	τενῶ.
φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ.
μιαίνω,	*polluo*,	μιανῶ.
τέμνω,	*scindo*,	τεμῶ.
κάμνω,	*laboro*,	καμῶ.
στέλλω,	*mitto*,	στελῶ.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ.

Regulae Speciales in Mutis.

1. Ante -σω, abjicimus τ, δ, θ, σ*. sic;

---

* Abjicitur etiam ν. sic σκίνδω, *scindo*, σκίσω, et per euphoniam σχίσω. κυλίνδω, κυλίσω, *voluto*.

Sed manet penultima longa, mutando brevem in suam

τύπτω,	*verbero*,	τύψω.	τ.
ἀνύτω,	*perficio*,	ἀνύσω.	τ.
ᾄδω,	*cano*,	ᾄσω.	δ.
πλήθω,	*impleo*,	πλήσω.	θ.
νομίζω,	*puto*,	νομίσω.	δ, σ.
φράζω,	*dico*,	φράσω.	δ, σ.
πλάσσω,	*fingo*,	πλάσω,	σ, σ.
ἱμάσσω,	*flagello*,	ἱμάσω,	σ, σ.

At -σσω, -ζω, plerumque habent -ξω. fic ;

πράσσω,	*facio*.	πράξω.	
ὀρύσσω,	*fodio*.	ὀρύξω.	
νύσσω,	*confodio*.	νύξω.	
κράζω,	*clamo*.	κράξω.	
ςάζω,	*ſtillo*.	ςάξω.	
ςίζω,	*pungo*.	ςίξω.	

Octo in -ζω, habent vel -σω, vel -ξω, ſcil.

ἁρπάζω,	*rapio*.	σαλπίζω,	*buccino*.
ἀτίζω,	*vilipendo*.	ἐμπάζω,	*curo*.
διςάζω,	*dubito*.	μερμερίζω,	*cogito*.
νυςάζω,	*dormito*.	βάζω,	*loquor*.

---

longam vel diphthongum. fic λήχω, *ſortior*, λήξομαι. σπένδω, *libo*, σπείσω. πένθω, *patior*, πείσομαι, &c. Eadem, ſcilicet, eſt in his analogia quæ in dativo plurali Declinationis tertiæ. vide prius pag. 22.

3. Dicimus τύφω, θύψω, *accendo*, et ita diſtinguitur a τύπτω, τύψω, *verbero*.
Item τρέφω, θρέψω, *alo*, et ita diſtinguitur a τρέπω, τρέψω, *verto*.
Item τρέχω, θρέξω, *curro**.
Dicimus etiam ἔχω, ἕξω, *habeo*.
ut diſtinguatur ab ἕξω, *extra*.

REGULÆ SPECIALES IN PURIS.

I. -αω, εω, οω, mutant brevem in ſuam longam ante -σω. ſic;

Præſ.		Fut.
βοάω,	*clamo*,	βοήσω.
τιμάω,	*honoro*,	τιμήσω.
ἐρωτάω,	*interrogo*,	ἐρωτήσω.
φιλέω,	*amo*,	φιλήσω.
κινέω,	*moveo*,	κινήσω.
οἰκέω,	*habito*,	οἰκήσω.
δηλόω,	*manifeſto*,	δηλώσω.
πληρόω,	*impleo*,	πληρώσω.
ἀξιόω,	*aequum censeo*.	ἀξιώσω.

* Forte, ita diſtinguebatur ab aliqua voce non jam in uſu: vel forte potius, ad vitandas aſpiratas concurrentes, dicebant τρέχω, in præſenti, pro θρέχω.

Interdum tamen retinetur brevis ante -σω. ſcil.

2. Decem in -εω retinent ε.

αἰδέομαι,	*revereor.*	νεικέω,	*rixor.*
ἀκέω,	*sano.*	ξέω,	*polio.*
ἀλέω,	*molo.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἀρκέω,	*sufficio.*	τελέω,	*perficio.*
ἐμέω,	*vomo.*	τρέω,	*tremo*.*

2. -οω retinet ο in verbis primitivis; quæ ſunt perpauca. ſic;

ἀρόω,	*aro,*	ἀρόσω.
βόω,	*paſco,*	βόσω.
ἔδω,	*edo,*	ἔδόσω†.
ὀμόω,	*juro,*	ὀμόσω.
ὀνόω,	*vitupero,*	ὀνόσω‡.

3. -αω poſt ε retinet α. ſic;

ἐάω,	*ſino,*	ἐάσω.
θεάομαι.	*ſpecto,*	θεάσομαι.
κοπίαω,	*laboro,*	κοπιάσω.
μειδιάω,	*ſubrideo,*	μειδιάσω.
ἰάομαι,	*ſano,*	ἰάσομαι.

---

* De futuro verborum in ισχω, et -νυμι, &c. agetur in Defectivis.

† Odyss. χ, 56.

‡ Sed ſi tranſit in -ωμι habet -ῶσω. ſic;

γνάω, *scio,* γνῶμι, γνώσω.

Item -λάω, -ράω, poſt vocalem. ſic ;

γελάω,	*rideo*,	γελάσω.
ὁράω,	*video*.	ὁράσω.

Item ἀκροάομαι, *audio*, habet ἀκροάσομαι.

Item πετάω*, *pando*, habet πετάσω.

Item -αω diſſyllabum retinet α, ſi nunquam tranſit in -ημι. ſic ;

κλάω,	*frango*,	κλάσω.
σπάω,	*traho*,	σπάσω.

quia non dicimus κλήμι, nec σπήμι.

At φθάω, *praevenio*, habet φθάσω, etſi dicimus φθήμι.

4. Septem in -εω, habent vel -ησω, vel -εσω ; ſed ſæpius -εσω. ſcil.

αἰνέω,	*laudo*.	πονέω,	*laboro*.
ἀκέομαι,	*medeor*.	φορέω,	*gero*.
καλέω,	*voco*.	φρονέω,	*ſapio*.
κορέω†,	*ſatio*.		

II. Sex in -εω habent -ευσω. ſcil.

πνέω,	*ſpiro*,	πνεύσω.
πλέω,	*navigo*,	πλεύσω.
χέω,	*fundo*,	χεύσω.

---

* Idem cum πετάζω.

† At κορέω, *verro*, ſemper κορήσω.

ῥέω, *fluo*, ῥεύσω. sed ῥέω, *dico*, ῥήσω.
θέω, *curro*, θεύσω. sed θέω, *pono*, θήσω.
νέω, *nato*, νεύσω. sed νέω, *neo*, νήσω,

III. Denique dicimus καίω, *uro*, καύσω.
κλαίω, *fleo*, κλαύσω.

De Præterito Perfecto.

Regula Generalis.

Perfectum formatur a Futuro primo: ſcilicet, præponit Augmentum, et mutat -ω, vel -σω in κα; -ξω in χα; -ψω in φα. ſic;

ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ,	ἔψαλκα.
τιμάω,	*honoro*,	τιμήσω,	τετίμηκα.
φαίνω,	*oſtendo*,	φανῶ,	πέφαγκα.
φιλέω,	*amo*,	φιλήσω,	πεφίληκα.
λέγω,	*dico*,	λέξω,	λέλεχα.
πράσσω,	*facio*,	πράξω,	πέπραχα.
γράφω,	*ſcribo*,	γράψω,	γέγραφα.
φρίσσω,	*horreo*,	φρίξω,	πέφρικα. } *
φεύγω,	*fugio*,	φεύξω,	πέφευγα. }

* { Non πέφριχα, } ob aſpiratam precedentem. vide notam ad p. 122.
{ Non πέφευχα, }

REGULÆ SPECIALES.

DE PENULTIMA ANTE -KA.

1. Diffyllaba in λω, νω, ρω, mutant ε in α, ante -κα perfecti. fic ;

ϛέλλω,	*mitto*,	ϛελῶ,	ἔϛαλκα.
τείνω,	*tendo*,	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	*ſemino*,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

2. Diffyllaba in αινω, ινω, υνω, abjiciunt ν ante -κα.

τείνω,	*tendo*,	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	*judico*,	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	*impetu feror*,	θυνῶ,	τέθυκα.

Sed ν manet ante κα in κτείνω, πλύνω. ſcil.

κτείνω,	*occido*,	κτενῶ,	ἔκταγκα.
πλύνω,	*lavo*,	πλυνῶ,	πέπλυγκα.

3. -μω futuri ponit η ante κα ; item, βαλλω, μένω. fic ;

νέμω,	*tribuo*,	νεμῶ,	νενέμηκα.
δέμω,	*ſtruo*,	δεμῶ,	δεδέμηκα.
κάμνω,	*laboro*,	καμῶ,	κεκάμηκα.
τέμνω,	*ſcindo*,	τεμῶ,	τετέμηκα.

Item,

βάλλω,	*jacio*,	βαλῶ,	βεβάληκα.
μένω,	*maneo*,	μενῶ,	μεμένηκα.

Quædam ſæpe patiuntur ſyncopen. ut, καλέω, *voco*, καλῆσω, κεκάληκα, κέκληκα. ſic;

δεδέμηκα, δέδμηκα.	τετέμηκα, τέτμηκα.
κεκάμηκα, κέκμηκα.	βεβάληκα, βέβληκα.

DE FUTURO PRIMO PASSIVO.

REGULA GENERALIS.

FUTURUM PRIMUM PASSIVUM formatur a Perfecto Activo: ſcil. abjicit Augmentum, et mutat α vel κα, in θήσομαι. ſic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	τυφθήσομαι.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα,	γραφθήσομαι.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	λεχθήσομαι.
πράσσω,	πράξω,	πέπραχα,	πραχθησομαι.
φιλέω,	φιλήσω,	πέφιληκα,	φιληθήσομαι.
τιμάω,	τιμήσω,	τετίμηκα,	τιμηθήσομαι.
δηλόω,	δηλώσω,	δεδήλωκα,	δηλωθήσομαι.
σέλλω,	σελῶ,	ἔσταλκα,	σταλθήσομαι.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα,	φανθήσομαι.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα,	κριθήσομαι.
τείνω,	τενῶ,	τέτακα,	ταθήσομαι.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα,	νεμηθήσομαι.
ἀρόω,	ἀρόσω,	ἤροκα,	ἀροθήσομαι.
βόω,	βόσω,	βέβοκα,	βοθήσομαι.
ἐδόω,	ἐδόσω,	ἤδοκα,	ἐδοθήσομαι*.

* Odyss. χ. 56.

REGULÆ SPECIALES.

I.

Multa verba, non liquida, quae habent *-κα* perfecti, inferunt *σ* ante *-θήσομαι.*

1. In Verbis Puris, *ε*, vel Anceps, aut Diphthongus ante *-κα*, inferit *σ* ante *-θήσομαι.*

fic;

ε ante *-κα*, inferit *σ*.

αἰδέομαι,	*revereor,*	*ἤδεκα,*	*αἰδεσθήσομαι.*
ἀκέομαι,	*medeor,*	*ἤκεκα,*	*ἀκεσθήσομαι.*
ἀλέω,	*molo,*	*ἤλεκα,*	*ἀλεσθήσομαι.*
ἀρκέω,	*ſufficio,*	*ἠρκέκα,*	*ἀρκεσθήσομαι.*
ἐδέω,*	*edo,*	*ἤδεκα,*	*ἐδεσθήσομαι.*
ξέω,	*polio,*	*ἔξεκα,*	*ξεσθήσομαι.*
σβέω,	*extinguo,*	*ἔσβεκα,*	*σβεσθήσομαι.*
στορέω,	*ſterno,*	*ἐστόρεκα,*	*ſορεσθήσομαι.*
τελέω,	*perficio,*	*τετέλεκα,*	*τελεσθήσομαι.*
τρέω,	*tremo,*	*τέτρεκα,*	*τρεσθήσομαι.*

Excipiuntur quinque, quae habent *ε* ante *-κα*, ſed non inferunt *σ* ante *-θήσομαι.*

---

* Idem cum *ἔδω.*

ſcil.

αἰνέω, laudo.	*ἐρέω*, remigo.*
αὐχέω, glorior.	*ὀλέω, perdo.*
ἐμέω, vomo.	

α ante *-κα* inſerit *σ*.

γελάω, rideo.	*κρεμάω, ſuſpendo.*
ἐράω, amo.	*νάω‡, habito.*
θλάω, frango.	*πετάω‖, pando.*
ἱλάω†, propitium red-	*σπάω, traho.*
do.	*ὑφάω, texo.*
κλάω, frango.	*χαλάω, relaxo.*

Excipias octo, quae habent *α* ante *-κα*, ſed non inſerunt *σ* ante *-θήσομαι*.

ἀκροάομαι, audio.	*κειράομαι, periculum*
θεάομαι, ſpecto.	*facio.*
ἰάομαι, ſano.	*περάω §, trajicio.*
κονίαω, pulvere aſper-	*φωράω, furem depre-*
ὁράω, video. [go.	*hendo.*

* Idem cum ἐρέσσω.
† Idem cum ἱλάσκω.
‡ Idem cum ναίω.
‖ Idem cum πετάζω.
§ Unde περάω et πιπράσκω.

ι ante -κα inserit σ.

κυλίω*, *voluto.*	Excipitur τίω, *honoro*, τίσω, τέτικα, τιθήσομαι.
πρίω †, *serrâ seco.*	
χρίω, *ungo.*	

υ ante -κα inserit σ.

ἀνύω ‡, *perficio.*	μεθύω, *ebrius sum.*
ἀφύω, ‖ *haurio.*	μύω, *claudo.*
βλύω §, *mano.*	ξύω ¶, *polio.*
βύω, *obturo.*	πτύω, *spuo.*
ἑλκύω, *traho.*	ὗω, *pluo.*

Excipe sed undecim, quae habent υ ante -κα, sed non inferunt σ ante -θήσομαι.

ἀρτύω, *condio.*	κωλύω, *veto.*
βρύω, *scaturio.*	λύω, *solvo.*
δύω, *subeo.*	μηνύω, *indico.*
θύω, *impetu feror.*	ῥύω ⸸, *traho.*
ἱδρύω, *colloco.*	τρύω, *terebro.*
κωκύω, *ejulo.*	

αι ante -κα inserit σ.

κναίω, *rodo.*	πταίω, *impingo.*
παίω, *ferio.*	ῥαίω, *pessundo.*

---

* Idem cum κυλίνδω.
† Idem cum πρίζω.
‡ Idem cum ἀνύτω.
‖ Idem cum ἀφύσσω.
§ Idem cum βλίζω.
¶ Idem cum ξέω.
⸸ Idem cum ἐρύω.

αυ ante -κα inſerit σ.

κλαίω, *fleo.*	ψαύω, *attingo.*
θραύω, *frango.*	

ει ante -κα inſerit σ.

κλείω, *claudo.*	σείω, *quatio.*

ευ, ante -κα inſerit σ.

γεύω, *guſtandum prae-beo.*	κελεύω, *jubeo.*
	πλέω, *navigo.*

Excipe tamen plurima verba a nominibus derivata, quae quidem habent ευ ante -κα, non autem inſerunt σ ante -θήσομαι. Excipiuntur etiam primitiva ſeptem.

ſcil.

δεύω, *irrigo.*	ῥέω, *fluo.*
νεύω, *nuo.*	σεύω, *agito.*
νέω, *nato.*	χέω, *fundo.*
πνέω, *ſpiro.*	

οι ante -κα inſerit σ.

ſcil. οἴω *fero*, οἴσω. ὤνκα, οἰσθήσομαι.

ου ante -κα inſerit σ.

ἀκούω, *audio.*	κρούω, *pulſo.*
κολούω, *amputo.*	Excipitur λούω, *lavo*, non inſerens σ.

2. *ωω* transiens in *-μι* inserit *σ* ante *-θήσομαι.*

γνώμι,	a *γνόω,*	*scio.*
ζώννυμι,	a *ζόω,*	*cingo.*
ῥώννυμι,	a *ῥόω,*	*roboro.*
χρώννυμι,	a *χρόω,*	*coloro.*
χώννυμι,	a *χόω,*	*aggero.*

Excipe *στρώννυμι,* a *στρόω, sterno,* non inserens *σ.*

3. Abjecta consonans ante *-σω* *, inserit *σ* ante *-θήσομαι.* sic;

τ abjecta.

ἀνύτω† *perficio.*	*ἀρύτω, haurio.*

δ abjecta.

ἁλίζω, congrego.	*ἐπηρεάζω, damno afficio.*
ἁρμόζω, ordine compono.	*ἐρεθίζω, provoco.*
ἀσπάζομαι, amplector.	*ἐρείδω, fulcio.*
βλύζω‡, *mano.*	*ἐρίζω, concerto.*
γογγύζω, murmuro.	*ἑτάζω, verum exploro.*
δαίζω, partior.	*ἥδω, delecto.*
δυνάζω‖, *possum.*	

* Vide notam ad p. 126.
† Idem cum *ἀνύω.*
‡ Idem cum *βλύω.*
‖ Idem cum *δυνάω.*

κλύζω, *inundo.*
κολάζω, *castigo.*
κομίζω, *curam gero.*
κτίζω, *condo.*
μάζω, *tango.*
ὀκλάζω, *in genua procumbo.*
οὐτάζω*, *vulnero.*
πετάζω†, *pando.*
πιέζω, *premo.*
πρίζω‡, *serra seco.*
σκορπίζω, *dispergo.*
σπένδω, unde σπείδω, *libo.*
σπεύδω, *festino.*
στοχάζομαι, *collimo.*
σχάζω ‖, *sacrifico.*
σχίζω, *findo.*
σώζω§, *servo.*
τρίζω, vel τρύζω, *strido.*
τωθάζω, *irrideo.*
φείδω, *parco.*
φράζω, *explico.*
ψεύδω, *fallo.*

Et eâdem ratione omnia in -ιζω a nomibus derivata, inferunt σ. ut;

λογίζομαι, *ratiocinor.*
νομίζω, *puto.*
οἰκίζω, *aedifico.*
τειχίζω, *murum struo.*
&c. &c.

---

* Idem cum οὐτάω.
† Idem cum πετάω.
‡ Idem cum πρίω.
‖ Idem cum σχάω.
§ Idem cum σόω, quod habet σωθήσομαι, per Reg. Gen.

θ abjecta.

πείθω, *persuadeo.*	πρήθω, *incendo.*
πλήθω, *impleo.*	ὤθω, *pello.*
κλώθω, *neo.*	

σσ abjectae.

νάσσω, *stipo.*	πλάσσω, *fingo.*
πάσσω, *illino.*	πτίσσω, *pinso.*

II.

Sequentia verba quindecim, interdum ante -θήσομαι inserunt σ, interdum non.

ἀρύω*,	ἀρύσω,	*haurio.*
δράω,	δράσω,	*ago.*
ζέω,	ζέσω,	*efferveo.*
ἐλάω,	ἐλάσω,	*agito.*
καίω,	καύσω,	*uro.*
κεράω,	κεράσω,	*misceo.*
κνάω,	κνήσω,	*rodo.*
κορέω†,		*satio.*
μνάω,	μνήσω,	*in memoriam revoco.*
μηρύω,	μηρύσω,	*glomero.*

* Idem cum ἀρύτω.

† Scil. κορέσω, κορεσθήσομαι.
κορήσω, κορηθήσομαι.

vide prius, pag. 130.

ὀνόω,	ὀνόσω,	*vitupero.*
παύω,	παύσω,	*ceſſare facio.*
πνέω,	πνεύσω,	*ſpiro.*
χναύω,	χναύσω,	*carpo.*
ψάω,	ψήσω,	*rado.*

III.

Septem corripiunt vocalem longam aut dipthongum ante *-θήσομαι.* ſcil.

αἱρέω,	*capio,*	αἱρήσω,	ἥρηκα,	αἱρεθήσομαι.
εὑρέω,	*invenio,*	εὑρήσω,	εὕρηκα,	εὑρεθήσομαι.
ἕξω, vel σχέω,	*habeo,*	σχήσω,	ἔσχηκα,	σχεθήσομαι.
πεύθω,	*ſciſcitor,*	πεύσω,	πέπευκα,	πυσθήσομαι.
σεύω,	*agito,*	σεύσω,	σέσευκα,	συθήσομαι.
τεύχω,	*facio,*	τεύξω,	τέτευχα,	τυχθήσομαι.
χέω,	*fundo,*	χεύσω,	κέχευκα,	χυθήσομαι.

At φεύγω, *fugio,* habet vel φευχθήσομαι, vel φυχθήσομαι *.

---

* NB. Omnia fere Linguæ Græcæ Verba Primitiva, ſub quatuor has Regulas ſpeciales cadentia, inter exempla hic ſunt adducta.

PERFECTUM PASSIVUM formatur a ſuo Futuro; ſcil. reſumit Augmentum et abjicit *-θησο* ante *-μαι*. ſic;

φιλέω,	φιληθήσομαι,	πεφίλημαι.
σάλλω,	σαλθήσομαι,	ἔσαλμαι.
τελέω,	τελεσθήσομαι,	τετέλεσμαι.
σεύω,	συθήσομαι,	σέσυμαι.

Si ſit vocalis ante *-μαι*, tertia pluralis non eget circumlocutione *. ſic;

πεφίλημαι,	πεφίληνται.

REGULÆ SPECIALES EUPHONIÆ CAUSA.

1. *χ* ante *μ*, tranſit in *γ*; et *φ* vel *π*, in *μ*. ſic;

λέγω,	λεχθήσομαι,	λέλεγμαι †.
πράσσω,	πραχθήσομαι,	πέπραγμαι.
τύπτω,	τυφθήσομαι,	τέτυμμαι ‡.
γράφω,	γραφθήσομαι,	γέγραμμαι.
φαίνω,	φανθήσομαι,	πέφαμμαι ‖.
πλύνω,	πλυνθήσομαι,	πέπλυμμαι.

* Neque Modus Subj. aut Opt. ſic; *πεφιλώμαι, πεφίλη, πεφιλήται*, &c. *πεφιλοίμην*, &c. ſic; *μεμνήμαι, μεμνώμαι*, Odyss. ξ. 168. et *μεμνοίμην, μέμνοιο*. Xen. An. 1.

† Non *λέλεχμαι*. ‡ Non *τέτυφμαι*. ‖ Non *πέφαγμαι*.

Sed Atticè ν tranſit ante μ in σ. ſic;

πέφαμμαι,	Atticè,	πέφασμαι.
πέπλύμμαι,	Atticè,	πέπλυσμαι.

2. Aſpiratae ante τ vel σ tranſeunt in ſuas tenues. ſic;

λέλεγμαι,	* λέλεξαι,	λέλεκται.
γέγραμμαι,	† γέγραψαι,	γέγραπται.

Tria mutant ε in α. ſcil.

τρέπω,	*verto*,	τέτραμμαι.
τρέφω,	*alo*,	τέθραμμαι.
στρέφω,	*flecto*,	ἔστραμμαι.

De Futuro Secundo Activo.

Futurum Secundum Activum formatur a Praeſenti. ſcil. Corripit penultimam, et circumflectit ῶ. ſic;

στέφω,	*corono*,	στεφῶ.
τέκω,	*pario*,	τεκῶ.
ἄρω,	*apto*,	ἀρῶ.
τίω,	*honoro*,	τιῶ.
λύω,	*ſolvo*,	λυῶ.
ἀμύνω,	*tueor*,	ἀμυνῶ.

* Non λέλεχται, λέλειχθαι; † Nec γέγραφται, γέγραφθαι.

Penultima longa corripitur tribus modis.

2. Vocales longæ mutantur in α. ſic;

σήπω,	*putrefacio*,	σαπῶ.
τρώγω,	*edo*,	τραγῶ.

2. In diphthongis, α retinetur, ε abjicitur. ſic;

φαίνω,	*oſtendo*,	φανῶ.
καίω,	*uro*,	καῶ.
παύω,	*ceſſare facio*,	παῶ.
λείπω,	*linquo*,	λιπῶ.
φεύγω,	*fugio*,	φυγῶ.

Sed liquida diſſyllaba mutant ει in α; polyſyllaba in ε. ſic;

τείνω,	*tendo*,	τανῶ.
σπείρω,	*ſemino*,	σπαρῶ.
φθείρω,	*corrumpo*,	φθαρῶ.
ἀγείρω,	*congrego*,	ἀγερῶ.
ἐγείρω,	*excito*,	ἐγερῶ.
ὀφείλω,	*debeo*,	ὀφελῶ.

3. In conſonantibus, ejicitur τ, et liquidarum duarum ultima. ſic;

τύπτω,	*verbero*,	τυπῶ.
βάλλω,	*jacio*,	βαλῶ.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ.
κάμνω,	*laboro*,	καμῶ.

Sed si duarum ultima sit nec τ nec liquida, vel si adsint tres, penultima corripi nequit. sic;

θάλπω,	*calefacio*,	θαλπῶ.
μάρπτω,	*prehendo*,	μαρπῶ.

Regulæ Speciales.

1. In diſſyllabis, ε poſt vel ante liquidam tranſit in α. sic;

πλέκω,	*plico*,	πλακῶ.
ϛέλλω,	*mitto*,	ϛαλῶ.
δρέμω,	*curro*,	δραμῶ.
δέρκω,	*aſpicio*,	δαρκῶ.
τέμνω,	*ſcindo*,	ταμῶ.
πέρθω *,	*vaſto*,	παρθῶ.

Sed ε poſt λ manet in tribus.

λέγω,	*dico*,	λεγῶ.
βλέπω,	*video*,	βλεπῶ.
φλέγω,	*flammo*,	φλεγῶ.

---

* Ex Regulis igitur haud minus quatuor diverſis, oritur α in penultimâ Futuri ſecundi. ſcil.

1. Vocales longæ mutantur in α.
2. In diphthongis retinetur α.
3. Liquida diſſyllaba mutant ε, in α.
4. In diſſyllabis, ε poſt vel ante liquidam tranſit in α.

2. In paucis, muta Characteriſtica Præſentis tranſit in aliam ſui ordinis. fic;

1. -γω ſumit σμύχω, atque ψύχω.

2. -βω, βλάπτω, κρύπτω, et καλύπτω.

3. -φω, ἅπτω, βάπτω, θάπτω, σκάπτω; cum δρύπτω, ῥίπτω, atque ῥάπτω.

ſcilicet;

1.

σμύχω,	*exuro*,	σμυγῶ.
ψύχω,	*refrigero*,	ψυγῶ.

2.

βλάπτω,	*laedo*,	βλαβῶ.
κρύπτω,	*abſcondo*,	κρυβῶ.
καλύπτω,	*velo*,	καλυβῶ.

3.

ἅπτω,	*necto*,	ἁφῶ.
βάπτω,	*tingo*,	βαφῶ.
θάπτω,	*ſepelio*,	ταφῶ *.
σκάπτω,	*fodio*,	σκαφῶ.
δρύπτω,	*lacero*,	δρυφῶ.
ῥίπτω,	*jacio*,	ῥιφῶ.
ῥάπτω,	*ſuo*,	ῥαφῶ.

* Non θαφῶ, ob aſpiratam ſequentem. Vide notam ad p. 122.

3. -σσω, vel -ξω, Praesentis, habens -ξω Futuri primi, facit -γω secundi. sic;

πράσσω, *facio*, πράξω, πραγῶ.
κράζω, *clamo*, κράξω, κραγῶ.

Sed -ζω Praesentis, quum habet -σω Primi, facit -δω Secundi. sic;

φράζω, *dico*, φραδῶ.
ἕζω, *sedeo*, ἑδῶ.

Sed horum pleraque carent Futuro Secundo.

Carent etiam Futuro Secundo;

1. Verba in -οω *.

2. Item -αω, -εω, post vocalem.

3. Item Polysyllaba pura quae habent υ in penultima.

Sed -αω, -εω, post consonantem, pro Futuro Secundo sumunt ipsum Praesens contractum. sic;

τιμάω, *honoro*, τιμῶ.
φιλέω, *amo*, φιλῶ †.

---

* Nisi forte pauca primitiva; ut ab ὀμόω, *juro*, ὀμῶμαι, ὀμεῖ, ὀμεῖται. *Arist. Nubes*, v. 245. vide *Stephanum* in voce.

† Sæpe tamen Homerus non contrahit; ut,

βάω, *eo*, βαῶ, βέβαα.
μάω, *cupio*, μαῶ, μέμαα.

Regula Generalis.

Perfectum Medium formatur a Futuro Secundo Activo. ſcil. Præponit Augmentum, et mutat ῶ in α. ſic;

τύπτω,	*verbero*,	τυπῶ,	τέτυπα.
κράζω,	*clamo*,	κραγῶ,	κέκραγα.
τίω,	*honoro*,	τιῶ,	τέτια.
λύω,	*ſolvo*,	λυῶ,	λέλυα,
γράφω,	*ſcribo*,	γραφῶ,	γέγραφα.
κρύπτω,	*abſcondo*,	κρυβῶ,	κέκρυβα.
βλάπτω,	*laedo*,	βλαβῶ,	βέβλαβα.
φράζω,	*dico*,	φραδῶ,	πέφραδα.
πράσσω,	*facio*,	πραγῶ,	πέπραγα.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ,	ἔψαλα.
δουπέω,	*reſono*,	δουπῶ,	δέδουπα.
φεύγω,	*fugio*,	φυγῶ,	πέφυγα.
κεύθω,	*occulto*,	κυθῶ,	κέκυθα.
ὄρω,	*excito*,	ὀρῶ,	ὦρα.
βρίθω,	*gravis ſum*,	βριθῶ,	βέβριθα.
κρίζω,	*ſtrido*,	κριγῶ,	κέκριγα.
ῥιγέω,	*rigeo*,	ῥιγῶ,	ἔῤῥιγα.
τρίζω,	*ſtrido*,	τριγῶ,	τέτριγα.
μυκάω,	*mugio*,	μυκῶ,	μέμυκα.

In ejuſmodi omnibus *, penultima perfecti pro longa ſumitur.

REGULÆ SPECIALES PRO PENULTIMA.

1. ε Futuri tranſit in ο. ſic;

λέγω,	*dico*,	λεγῶ,	λέλογα.
βλέπω,	*video*,	βλεπῶ,	βέβλοπα.
φλέγω,	*flammo*,	φλεγῶ,	πέφλογα.
ἄγειρω,	*congrego*,	ἀγερῶ,	ἤγορα.
ὀρέγω,	*porrigo*,	ὀρεγῶ,	ὤρογα †.

2. ι Futuri, ex ει praeſentis, tranſit in οι. ſic;

λείπω,	*linquo*,	λιπῶ,	λέλοιπα,
πείθω,	*perſuadeo*,	πιθῶ,	πέποιθα.
ἀλείφω,	*ungo*,	ἀλιφῶ,	ἤλοιφα.
ἀμείβω,	*permuto*,	ἀμιβῶ,	ἤμοιβα.
ἀείδω,	*cano*.	ἀϊδῶ,	ἤοιδα.

3. α Futuri, ex ε, vel ει, tranſit in ο. ſic;

πλέκω,	*plico*,	πλακῶ,	πέπλοκα.
κλέπτω,	*furor*,	κλαπῶ,	κέκλοπα.
σπείρω,	*ſemino*,	σπαρῶ,	ἔσπορα.
στέλλω,	*mitto*,	σταλῶ,	ἔστολα.
τείνω,	*tendo*,	τανῶ,	τέτονα.

* Pro omnibus, lege nonnullis.

† Sic et ἴθω, *conſuesco*, ἰθῶ, ὤθα; unde Atticum ἴωθα. ſcil. cum triplici Augmento.

τέμνω,	*scindo*,	ταμῶ,	τέτομα.
τείρω,	*tero*,	ταρῶ,	τέτορα.
νέμω,	*tribuo*,	ναμῶ,	νένομα.
μείρω,	*divido*,	μαρῶ,	μέμορα.
δέμω,	*struo*,	δαμῶ,	δέδομα.
πείρω,	*transadigo*,	παρῶ,	πέπορα.
μένω,	*maneo*,	μανῶ,	μέμονα.

4. Sed α Futuri, ex η vel αι, transit in η. sic ;

σήπω,	*putrefacio*,	σαπῶ,	σέσηπα.
φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ,	πέφηνα.
λήθω,	*lateo*,	λαθῶ,	λέληθα.
χαίνω,	*hisco*,	χανῶ,	κέχηνα.
πλήσσω,	*percutio*,	πλαγῶ,	πέπληγα.
δαίω,	*uro*,	δαῶ,	δέδηα.

Item θάλλω, κλάζω, habent η.

θάλλω,	*floreo*,	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω,	*clango*,	κλαγῶ,	κέκληγα *.

---

* Hæ regulæ observantur etiam in verbis nonnullis antiquissimis, quæ postea enuntiabantur aliter in præsenti. ut ;

Πέποιθα, *passus sum*, ab antiquo πένθω, *patior*, *lugeo*. [unde πένθος, *luctus*, et πενθέω, *lugeo*.] quod postea transiit, 1. in πήθω; unde παθῶ, ἔπαθον. 2. in πέθω; unde πείσομαι.

Βέβολα, *conjeci*, ab antiquo βέλλω, [unde βέλος, *jaculum*] quod postea transiit in βάλλω.

Conjugabitur itaque Verbum per Tempora Primaria, hoc modo;

{τύπτω, τύψω, τέτυφα, τυφθήσομαι, τέτυμμαι.
{τύπτω, τυπῶ, τέτυπα.

{ϛέλλω, ϛελῶ, ἔϛαλκα, ϛαλθήσομαι, ἔϛαλμαι.
{ϛέλλω, ϛαλῶ, ἔϛολα.

{πείθω, πείσω, πέπεικα, πεισθήσομαι, πέπεισμαι.
{πεῖθω, πιθῶ, πέποιθα.

De Reliquis Temporibus.

Reliqua Tempora formantur a Primariis, ſecundum ſuas proprias Terminationes, quas oſtendunt Paradigmata. ſcil.

I.

Futurum utrumque Medium venit ab eodem Futuro Activo. ſic;

Λέλοϛχα, *ſortitus ſum*, ab antiquo λέϛχω, *ſortior*, quod poſtea tranſiit in λήχω.

Ἔῤῥωγα autem venit ab antiquo ῥώσσω, *rumpo*, [unde ῥῶξ, et ῥω[μος, *rima*,] quod poſtea tranſiit in ῥησσω.

Ῥέζω, *facio*, regulariter habet ῥαγῶ, ἔῤῥογα; et, per metatheſin, ἔοργα; undè fit ὀργὴ, *animi perturbatio;* quaſi dicas vernacule, *the WORKING of the mind.*

N.B. ἀκέω, caret Futuro Secundo; habet tamen Præteritum Medium ἧκομαι.

τύπτω, *verbero*, { τύψω, τύψομαι. / τυπῶ, τυπῆμαι.

τρέπω, *verto*, { τρέψω, τρέψομαι. / τραπῶ, τραπῆμαι.

Et Liquida flectunt primum ad inſtar ſecundi. ſic ;

σπείρω, *ſemino*, σπερῶ, σπερῆμαι, -ῆ, -εῖται.

In Futuro Secundo Medio, tria retinent vocales breves. ſcil. πίομαι, *bibo* ; φάγομαι, *edo* ; ἔδομαι, *edo* ; et flectuntur πίομαι, πίῃ, πίεται ; non πίεμαι, πίῃ, πίεται, &c *.

II.

FUTURUM SECUNDUM PASSIVUM venit a Secundo Activo. ſic ;

τυπῶ, τυπήσομαι, τραπῶ, τραπήσομαι.

II.

Per omnes Voces, AORISTUS venit a ſuo FUTURO. ſic ;

In Voce Activa.

1. τύψω,	ἔτυψα.		τρέψω,	ἔτρεψα.
2. τυπῶ,	ἔτυπον.		τραπῶ,	ἔτραπον.

* Sic et alia quædam, ut, apud Anacreontem, Od. iii. βλάπτω, *laedo*, habet in Fut. 2. Medio βλάβεται*, non βλάβεται, et ſic a γίνομαι, *ſum*, reperimus interdum γένεσθαι, ut videtur, pro γενέσθαι, vide Demoſth. III. contra Philip. prope initium.

* Non futurum ſecundum ſed 3. ſing. præſ. Ind. pass. ab antiquo verbo βλάβω. Vide Not. in Coll. Græc. Min. p. 74.

In Voce Media:

1. τύψομαι, ἐτύψαμην.	τρέψομαι, ἐτρέψαμην.
2. τυπῆμαι, ἐτυπόμην.	τραπῆμαι, ἐτράπομην.

In Voce Paſſivo.

1. τυφθήσομαι, ἐτύφθην.	τρεφθήσομαι, ἐτρέφθην.
2. τυπήσομαι, ἐτύπην.	τραπήσομαι, ἐτράπην.

Sed Liquidorum Aoristus Primus reddit Penultimam longam. ſcil. tranſit ε in ſuam ει, et Anceps producitur. idem ſit in Voce Media. ſic;

σέλλω,	*mitto*,	σελῶ,	ἔσειλα,	ἐσείλαμην.
τείρω,	*tero*,	τερῶ,	ἔτειρα,	ἐτείραμην.
νέμω,	*tribuo*,	νεμῶ,	ἔνειμα,	ἐνείμαμην.
τείνω,	*tendo*,	τενῶ,	ἔτεινα,	ἐτείναμην.
δέμω,	*ſtruo*,	δεμῶ,	ἔδειμα,	ἐδείμαμην.
πείρω,	*tranſadigo*,	περῶ,	ἔπειρα,	ἐπείραμην.
μένω,	*maneo*,	μενῶ,	ἔμεινα,	ἐμείναμην.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ,	ἔψαλα,	ἐψάλαμην.
φαίνω,	*oſtendo*,	φανῶ,	ἔφανα,	ἐφάναμην.
μιαίνω,	*polluo*,	μιανῶ,	ἐμίανα,	ἐμίαναμην.
κρίνω,	*judico*,	κρινῶ,	ἔκρινα,	ἐκρίναμην.
μολύνω,	*conſpurco*,	μολυνῶ,	ἐμόλυνα,	ἐμολύναμην.

Sed Attici insuper mutant α in η. sic;

ἔψαλα,	Atticè,	ἔψηλα,	ἐψήλαμην.
ἔφανα,	Atticè,	ἔφηνα,	ἐφήναμην.
ἐμίανα,	Atticè,	ἐμίηνα,	ἐμιήναμην.

IV.

Per omnes Voces, IMPERFECTUM venit a PRÆSENTI; PLUSQUAMPERFECTUM a PERFECTO. sic;

	PRÆS.	IMPERF.
A.	τύπτω,	ἔτυπτον.
M. et P.	τυπτόμαι,	ἐτυπτόμην.

	PERF.	PLUSQUAMPERF.
A.	τέτυφα,	ἐτέτυφειν.
M.	τέτυπα,	ἐτέτυπειν.
P.	τέτυμμαι,	ἐτέτυμμην.

Quod autem dicitur Paulo post Futurum videtur nihil aliud esse quam Futurum primum Medium, Ionicè reduplicatum.

DE CONTRACTIONE VERBORUM.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt Voces concurrentes; unde vocantur CIRCUMFLEXA.

Vocales concurrunt in Præsenti, tantum, et imperfecto.

Contractiones autem peraguntur omnes per Regulas Generales, jam traditas in Declinatione Tertia.

De Conjugatione Secunda, Verborum in -μι.

I.

Omnia verba in -μι formantur a verbis puris in -ω; scil.

1. Vocalis brevis ante ω transit in longam ante -μι, et anceps producitur. sic;

a	σβέω,	fit	σβήμι,	*extinguo.*
	γνόω,		γνώμι,	*scio.*
*	φάω,		φήμι,	*dico.*
	πίω,		πίμι,	*bibo.*
	κλύω,		κλύμι,	*audio.*
	δείκνυω,		δείκνυμι,	*ostendo.*
	ζεύγνυω,		ζεύγνυμι,	*jungo.*
	μίγνυω,		μίγνυμι,	*misceo.*

* α in αω pro brevi sumitur; ut et ι, υ, in ιω, υω.

2. Verba regularia in -αω, -εω, -οω, reduplicant, præterea, consonantem initialem, cum ι. sic;

a δέω,	fit	δί-δημι,	*vincio.*
δόω,		δί-δωμι,	*do.*
θέω,		τί-θημι *,	*pono.*

3. Vocalis initialis præponit ι; quæ dicitur IMPROPRIA Reduplicatio. sic;

a σάω†,	fit	ἴ-σημι,	*nosco.*
ἔω,		ἵ-ημι,	*eo.*
ἕω,		ἵ-ημι,	*mitto.*

Item στάω, πτάω præponunt ἱ aspiratum, scil.

a στάω,	fit	ἵ-στημι,	*sisto.*
πτάω,		ἵ-πτημι,	*volo.*

4. -μι habet solum tria Tempora, sibi propria; PRÆSENS, IMPERFECTUM, et AORISTUM SECUNDUM; in quibus, caret -υμι Subjunctivo et Optativo.

II.

1. Formatur autem AORISTUS SECUNDUS ab Imperfecto, abjecta reduplicatione.

---

* Non θίθημι, vide notam p. 122.

† Unde verbale usitatissimum σήμα, *id quod notum est*, sive *signum*.

2. Et, in Terminatione, Vocales breves Imperfecti tranſeunt in longas Aoriſti. ſic;

Imperf.	ἵστην,	ἵστης,	ἵστη,	ἵστατον, &c.
Aor. 2.	ἔστην,	ἔστης,	ἔστη,	ἔστητον, &c.
Imperf. Imperat.	ἵστασθι,	ἵστατω.		
Aor. 2. Imperat.	στήθι,	στήτω.		
Imperf. Infin.	ἵστασαι.			
Aor. 2. Infin.	στῆναι.			

Sic et φήμι, *dico*, γνώμι, *ſcio*, βιώμι, *vivo*.

Sed tria retinent vocales breves, τίθημι, δίδωμι; et ἵημι, *mitto*. ſic;

Aor. 2. * ἦν, ἦς, ἦ, ἔτον, &c. εἶναι.

Et habent in Imperativo, θές, δός, ἕς†.

Et, in Infinitivo, mutant brevem in ſuam diphthongum; unde θεῖναι, δεῖναι, εἶναι‡.

---

* In Aor. 2. Medio Grammatici habent ἥμην, ἧσο, ἧτο, at Xenophon in Hierone. c. vii. § 11. habet ἀφεῖτο, quod erit in Indicativo ſi locus eſt ſanus. ſed forte legendum eſt ibi ἀφεῖτο ἄν, ὥσπερ ἅπαξ——

† Item alia tria ab -εω. σπῶμι, *ſequor*, φῶμι, *fero*, et σχῶμι, *teneo*, habent σπές, φές, et σχές.

‡ Ita breviter in gratiam Tyronum; ſed in his Infinitivus antiquus revera fuit θέμεναι, δόμεναι, ἔμεναι; ex quibus poſtea, eliſo μ, et contrahendo, fiebant θεῖναι, δοῦναι, εἶναι. quod etiam indicat accentus circumflexus.

-μι caret Futuro Secundo, et Temporibus inde formandis; ſcil. Præterito * Medio, et Aoriſto Secundo Paſſivo.

IV.

3. -μι habet Futurum primum et Tempora inde formata, a ſuo Primitivo. ſic;
τίθημι, a θέω, habet θήσω, θήσομαι, &c.
δίδωμι, a δόω, habet δώσω, δώσομαι, &c.
ἵστημι, a στάω, habet στήσω, ἔστησα, στήσομαί, ἐστήσαμην, &c.

2. Tria habent -κα pro -σα Aoriſti Primi. ſcil.

τιθήμι,	θήσω,	ἔθηκα,	ἐθηκάμην.
διδώμι,	δώσω,	ἔδωκα,	ἐδωκάμην.
ἵημι,	ἥσω,	ἧκα,	ἡκάμην.

-μι ab -εω habet -ει ante -κα Perfecti. ſic;
τιθήμι, a θέω, habet θήσω, τέθεικα.
ἵημι, ab ἔω, habet ἥσω, εἷκα.

3. -μι ab -αω habet -α ante -κα Perfecti. ſic;
ἵστημι, a στάω, habet στήσω, ἕστακα †.

---

* Interdum tamen Primitivum habet Præteritum Medium. ſic; στάω, σταῶ, ἔσαα, ἔσαως, ἔσανῖα, ἔσαος. Atticè ἔσως, ἔσωσα, ἔσως. ſic et γάω, naſcor, γαῶ, γέγαα, γέγαως, γεγανῖα, γέγαος, Atticè γέγως, γέγωσα, γέγως.

† Multo frequentius ἕστηκα.

4. Syllaba longa ante -κα tranſit in brevem ante -θήσομαι. ſic;

δέδωκα, δοθήσομαι, δέδομαι.
εἶκα, ἐθήσομαι.
τέθεικα, τεθήσομαι.

5. -ει ante -κα redit ante -μαι. ſic;

εἶκα, ἐθήσομαι†, εἷμαι.
τέθεικα, τεθήσομαι, τέθειμαι,

6. Perfectum Paſſivum flectit ſuos Modos omnes per Terminationes Imperfecti. ſic;

τέθειμαι, τεθῶμαι, τεθείμην, τέθεισο, τεθεῖσθαι, τεθείμενος.

7. Primitivum reduplicatum ſaepe in uſu eſt in Imperfecto Activo. ſic;

τιθέω, ἐτίθεον, ἐτίθεες, ἐτίθεε, &c.
contractè ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, &c.

De Mutatione Praesentis.

Ex Verbis apud Græcos antiquiſſimis, Plurima ſubibant olim varias mutationes; ex quibus Præſens oriebatur novum.

---

* Non θεθήσομαι. vide notam ad pag. 122.

† Et in Aor. I. εἴθην; sic ταχέθη, Iliad. ψ. 868. et ἀφέθησαν, apud Xenoph. Hellen. V. c. 4. § 23.

Obsoleſcente dein paulatim veteri multorum praeſenti primitivo, in uſum veniebat, ejus vice, novum illud Praeſens; novique Praeſentis Imperfectum.

Cetera, tamen, plerumque, Tempora manebant; formanda, ſcilicet a veteri Praeſenti primitivo.

Oritur autem novum hujuſmodi Praeſens, vel a Verbi veteris Praeſenti, vel Futuro.

I.

A PRAESENTI.

Quinque potiſſimum Modis. ſcil. Per Epentheſin, Syncopen, Reduplicationem, Metatheſin, aut Aphæreſin;

Per harum, ſcilicet, vel ſingulas, vel ſimul plures.

I. PER EPENTHESIN.

1. Inſeritur ε ante ω. ſic;

Ab obſoleto δόκω, oritur δοκέω. *videor;* ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν. a δόκω, tamen, manent formata δόξω, δέδοχα, δοχθήσομαι, δέδοσμαι, &c.

Ab obſoleto σύγω, oritur σύγεω, *odi;* ἐσύγεον, contractè ἐσύγευ. a σύγω, tamen, manent formata σύξω, ἔσυχα, &c.

FINIS.

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ.

Entered in Stationers Hall.

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

EDITIO NONA.

EDINBURGI:

TYPIS ACADEMICIS;

VENEUNT APUD BELL & BRADFUTE.
LONDINI: APUD T. CADELL & G. DAVIES, ET
JOANNEM MURRAY.

MDCCCIX.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex judicii consuetudine in rebus minutis *adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in* maximis *vera atque accurata Scientia.*

SAM. CLARKE. PRÆF. *ad* ILIAD.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Primæ.

I.

Duplex Forma.

Apud Graecos antiquiſſimos plurima Verba binas videntur cognatas habuiſſe formas ; quarum altera, in Præſenti, ſemper in ἐω deſinebat * : Sic,

ὠθέω et ὤθω. *trudo.*	χαίρω et χαιρέω, *gaudeo.*
δοκέω et δόκω, *videor.*	θέλω et θελέω, *volo*, &c.

1. In ejuſmodi pauciſſimis, non ſolum in uſu manebat duplex illud Præſens, ſed cætera quoque, quae haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata : Sic,

ὠθέω, ὤθω, } *trudo* ; f. 1. { ὠθήσω, ὤσω, p. { ὠθήκα, ὦκα, &c.

---

* Nimirùm ; utraque sic se habebat forma, ut in Præsenti, ε ante ω, vel per Epenthesin inserto, vel per Sycopen sublato, altera ab alterâ facillimè oriretur : Sic, δόκω, per Epenthesin, fiebat δοκέω. et, vice versâ. δοκέω, per Syncopen fiebat δόκω.

γηθέω,* γήθω, } *laetor;* f. 1. { γηθήσω, γήσω. p. { γέγηθκα, γέγηκα,

χαίρω, χαιρέω. } *gaudeo;* f. 1. { χαρῶ, χαιρήσω†, p. { κέχαρκα, κεχαίρηκα, &c.

2. Tandem, autem, in multis, alterum videtur obsolevisse Præsens, ejusque Imperfectum; in usu tamen manentibus cæteris, quae habent, temporibus, ab obsoleto Praesenti, plerumque, formatis: Sic,

δοκέω, *videor*, (imperf. ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν,) sumit, ab obsoleto δόκω, f. 1. δόξω ‡. p. δέδοχα, f. 1. Pass. δοχθήσομαι, p. Pass. δεδόγμαι, &c.

συγέω, *odi*, (imperf. ἐσύγεον, contractè ἐσύγουν,) sumit, ab obsoleto σύγω, f. 1. σύξω §, aor. 1. ἔσυξα, aor. 2. ἔσυγον.

---

* Vide Constant. Lascaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi γέγηθα rectè dicitur esse Perf. M. a γήθω.

† Vel, eliso ι, χαρήσω, et κεχάρηκα, &c.

‡ Raro inveniuntur etiam a δοκέω, f. 1. δόκήσω, p. δεδοκήκα, &c.

§ Invenitur etiam a συγέω, f. 1. συγήσω.

θέλω, *volo*, (imperf. ἤθελον,) fumit, ab obſoleto θέλεω, f. 1. θελήσω, p. τεθέληκα, &c *.

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὤζον,) fumit, ab obſoleto ὀζέω, f. 1. ὀζήσω vel ὀζέσω, p. ὤζηκα †, &c.

μέλλω, *futurus ſum*, (imperf. ἤμελλον,) fumit, ab obſoleto μελλέω, f. 1. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα, &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὤφειλον,) fumit, ab obſoleto ὀφέλεω, f. 1. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, &c. ‡

---

* Invenitur etiam ἐθέλω, imperf. ἤθελον.

† Invenitur etiam regulariter ab ὄζω. f. 2. ὀδῶ, et p. Med. ὦδα, Atticè ὄδωδα.

‡ Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὄφλω, ὀφλήσω, ὤφληκα. Porro; observant tirones particulam εἴθε vel αἴθε, *utinam*, sæpè construi cum ὀφείλω, præsertim in aor. 2. ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, vel Ionicè, amisso augmento, ὄφελον, &c. vel Poeticè, geminato λ, ὀφέλλον, &c. hoc modo, εἰθ' ὤφελον Anglicè, *I wish that I had*—εἰθ' ὤφελες, *I wish that thou hadst*—εἰθ' ὤφελε, *I wish that he, she, or it had.*—Sic apud EURIP. in ipso MEDEAE exordio, Εἰθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος—*I wish that the ship* ARGO *had not sailed through*—&c. Vide doctissimum HOOGEVEEN in Doctrina Particularum L. GR. p. 381.

Similiter in Deponentibus.

ἄχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμην,) fumit, ab obfoleto ἀχθέομαι, f. 1. Med. ἀχθήσομαι. p. Paſs. ἤχθημαι, &c.

βέλομαι, *volo*, (imperf. ἐβελόμην,) fumit, ab obfoleto βελέομαι, f. 1. Med. βεληήσομαι, p. Paſs. βεβέλημαι, &c.

μάχομαι, *pugno*, (imperf. ἐμαχόμην,) fumit, ab obfoleto μαχεόμαι, f. 1. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Paſs. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι *interrogo*, (imperf. ἠρόμην, et ἐρόμην,) fumit, ab obfoleto ἐρέομαι, f. 1. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἴχομαι, *abeo*, (imperf. ᾠχόμην,) fumit, ab obfoleto οἰχέομαι, f. 1. Med. οἰχήσομαι, p. Paſſ. ᾤχημαι, &c.

μελόμαι *, *curo*, (imperf. ἐμελόμην,) fumit,

* Sed multò frequentiùs invenitur compositum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμεμέλημαι. Attamen in usu est etiam ἐπιμέλομαι. Vide *Xenoph.* Απομν. II. iv. 7.

a *μελέομαι*, f. 1. Med. *μελήσομαι*, p. Paſſ. *μεμέλημαι*, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. *ἐδεόμην*,) ſumit, ab obſoleto *δεέομαι*, f. 1. Med. *δεήσομαι*, p. Paſſ. *δεδέημαι*, &c.

οἴομαι, et *οἶμαι*, *puto*, (imperf. *ᾠόμην*, et *ᾤμην*) ſumit, ab *οἰέομαι*, f. 1. Med. *οἰήσομαι*, p. Paſſ. *ᾤημαι*, &c.

ADDENDUM.

Simili analogiâ conjugantur etiam ſequentia, a primitivis obſoletis remotiùs derivata: Scil.

*ἕψω**, *coquo*, (imperf. *ἥψον*,) ſumit, ab obſoleto *ἑψέω*, f. 1. *ἑψήσω*, p. *ἥψηκα*, &c.

ὀδάξω †, *mordeo*, (imperf. *ὤδαξον*,) ſumit, ab obſoleto *ὀδαξέω*, f. 1. *ὀδαξήσω*, &c.

---

* Forſitan antiquitùs *ἕπτω*, f. *ἕψω*, unde in præſ. *ἕψω* et *ἑψέω*.

† Forſitan antiquitùs *ὀδάζω*, f. *ὀδάξω*, unde in præſ. *ὀδάξω* et *ὀδάξέω*.

ἀλέξω *, *opitulor*, (imperf. ἤλεξον,) ſumit, ab ἀλεξέω, f. 1. ἀλεξήσω, &c.

αὐξω †, *augeo*, (imperf. ἤυξον,) ſumit, ab αὐξέω, f. 1. αὐξήσω, p. ἤυξηκα, &c.

II.

NOVUM PRÆSENS IN ΣΚΩ.

APUD Graecos etiam, in Verbis quibuſdam puris, obſoleſcente proprio Praeſenti, proprioque Imperfecto, in horum locum ſuffecta erant novum Praeſens in σκω, novumque ipſius Imperfectum; manentibus tamen caeteris temporibus ab

---

* Fortaſſe ab ἀλέγω, *curo*, f. ἀλέξω, unde in præſ. ἀλέξω et ἀλεξέω.

† Fortaſſe ab obſoleto αὔγω, f. αὔξω, unde in præſ. αὔξω et αὐξέω. In uſu eſt etiam in præſ. αὔξω.

obsoleto Praesenti, plerumque, formatis*: Sic,

ἡβάσκω, *pubesco*, f. 1. ἡβήσω, p. ἤβηκα, ab ἡβάω †.

γηράσκω, *senesco*, f. 1. γηράσω, p. γεγήρακα, et γεγήρηκα, a γηράω †.

ἱλάσκω, *propitium reddo*, f. 1. ἱλάσω, p. ἵλακα, ab ἱλάω ‡.

ἀρέσκω, *placeo*, f. 1. ἀρέσω, p. ἤρεκα, ab obsoleto ἀρέω.

ἀλδήσκω, *augeo*, f. 1. ἀλδήσω, p. ἤλδηκα, ab obsoleto ἀλδέω.

---

* Nimirum; oriebatur istud Præs. in σκω a fut. 1. verbi primitivi per Epenthesin, inserto κ ante ω, sic βόω, βόσω, βόσκω. Sed in nonnullis analogia paulùm videtur immutata, scil. per Antithesin: namque η interdum transit in α, ut ἡβάω, ἡβήσω, ἡβάσκω· atque η vel ω in ι, ut εὑρέω, εὑρήσω, εὑρίσκω· ἀλόω, ἀλώσω, ἀλίσκω· quædam porrò adhibent etiam reduplicationem; sic, δράω, δράσω, διδράσκω, &c.

† In usu est etiam ἡβάω, et γηράω. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed sæpius in usu est ἱλάσκομαι, *propitium mihi reddo*, f. 1. Med. ἱλάσομαι, p. pass. ἵλασμαι, &c.

εὑρίσκω, *invenio*, f. 1. *εὑρήσω*, p. *εὕρηκα*, ab obſoleto *εὑρέω* *.

βόσκω, *paſco*, f. 1. *βόσω* et *βώσω*, p. *βέβοκα* et *βέβωκα*, ab obſoleto *βόω* †.

βιώσκω ‡, *vivo*, f. 1. *βιώσω*, p. 1. *βέβιωκα*, a *βίοω*.

βρώσκω, *edo*, f. 1. *βρώσω*, p. *βέβρωκα*, ab obſoleto *βρόω* ||.

βλώσκω, *advenio*, f. 1. *βλώσω*, p. *βέβλωκα*, ab obſoleto *βλόω*.

ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. *ἀμβλώσω*, &c. ab *ἀμβλόω* §.

γινώσκω, vel *γιγνώσκω*, *cognoſco*, f. 1. *γνώσω*, p. *ἔγνωκα*, ab obſoleto *γνόω* ¶.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. 1. *τρώσω*, p. *τέτρωκα*, ab obſoleto *τρόω* **.

---

* In aor. 2. *εὗρον*.—Et habet hoc verbum vocalem brevem in f. 1. pass. *εὑρεθήσομαι*, unde in aor. 1. pass. *εὑρέθην*.

† Legitur interdum etiam f. 1. *βοσκήσω*, p. *βεβόσκηκα*, &c.

‡ Interdum invenitur etiam *βίοω*, in imperf. *ἐβίοον*, contractè *ἐβίων*. Vide Defectiva in *μι*.

|| Vide Defectiva in *μι*.

§ In uſu eſt etiam *ἀμβλόω*, et *ἀμβλύσκω*, et *ἀμβλίσκω*.

¶ In f. 1. pass. *γνωσθήσομαι*. Vide Defectiva in *μι*.

** In f. 1. pass. *τρωθήσομαι*.

ἁλίσκω, *capio*, f. 1. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Attice ἔαλωκα, ab obſoleto ἁλόω *.

διδράσκω, *fugio*, f. 1. δράσω, p. δέδρακα, ab obſoleto δράω †.

πιπράσκω, *vendo*, f. 1. πράσω, p. πέπρακα, ab obſoleto πράω.

μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. 1. μνήσω, p. μέμνηκα, a μνάω ‡.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. 1. μεθύσω, aor. 1. ἐμέθυσα, a μεθύω §.

ADDENDUM

---

* Et ita compoſitum ἀναλίσκω, cujus primitivum Præſ. etiam in uſu eſt: Sic, Λόγῳ ἀναλοῖς, (contractè pro ἀνάλοεις,) *Verba conſumis*. Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μι.

† Sed δράω, in uſu, ſignificat *facio*. Vide Defectiva in μι.

‡ In uſu eſt etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipſi revoco*, id eſt *recordor*. μνάομαι etiam ſignificat *ambio, procus ſum*.

§ In uſu eſt etiam μεθύω.

☞ Atqui ſequentia in σκω, quæ rariùs occurrunt, vetus Præſens et Imperfectum ſupplantando minus apta fuisse videntur: Scil, στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*. μολίσκω, idem

ADDENDUM.

Tria in *σκω* habent *ξω* in fut. 1. ſcil.
διδάσκω, *doceo*, f. 1. *διδάξω*, &c.*
θνήσκω, *morior*, f. 1. *θνήξω*, &c.†
ἀλύσκω, *vito*, f. 1. *ἀλύξω*, &c.

III.

NOVUM PRÆSENS IN ANΩ VEL AINΩ.

PORRO; apud Graecos in multis verbis, tam puris, quam non puris, obſoleſcente proprio Praeſenti, proprioque Imperfecto, in horum locum ſuffecta erant

---

quod *μολέω*, *venio*. *οἰδίσκω*, idem quod *οἰδέω*, *tumeo*. *τελίσκω*, idem quod *τελέω*, *perficio*. *κυΐσκω*, idem quod *κυέω*, *in utero geſto*. Et nonnulla alia in *ἴσκω*.

* Perf. *δεδίδαχα*, &c. invenitur etiam in fut. *διδασκήσω*, a *διδασκέω*, &c.

† Vide *θνήσκω*, inter VARIA SYNONYMA.

novum Praesens in *άνω* *, vel in *αίνω*, novumque ipsius imperfectum.

1. Ex puris, quaedam habent novum istud Praesens in *άνω*, pauca in *αίνω*. Sic,

φθάνω, praevenio, f. 1. *φθάσω*, p. ἔφθακα, ab obsoleto *φθάω* †.

ἁμαρτάνω, a scopo aberro, f. 1. *ἁμαρτήσω*, p. ἡμάρτηκα, ab obsoleto *ἁμαρτέω*.

αὐξάνω, augeo, f. 1. *αὐξήσω*, p. ἤυξηκα, ab obsoleto *αὐξέω* ‡.

---

* Scilicet; oriebatur novum istud Præs. a verbi primitivi futuro secundo, (utrum hoc in usu esset necne,) mutando *ω* in *άνω*, vel *αίνω*. Sic *ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ, ἁμαρτάνω· ὀλισθέω, ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω*. Sed insuper in quibusdam, per Epenthesin, inseritur *ν* proximè post vocalem in antepenultimâ, idque euphoniæ gratiâ; sic, *ἀδέω, ἀδῶ, ἀδάνω, ἀνδάνω· μαθέω, μαθῶ, μαθάνω, μανθάνω· λήθω, λαθῶ, λαθάνω, λανθάνω*. Atque etiam *λείπω, λιπῶ, λιπάνω, λινπάνω*, quod est *λιμπάνω· λήβω, λαβῶ, λαβάνω, λανβάνω*, quod est *λαμβάνω· ἐρεύγω, ἐρυγῶ, ἐρυγάνω, ἐρυγάνω*, quod est *ἐρυγάνω· λήχω, λαχῶ, λαχάνω, λανχάνω*, quod est *λαγχάνω*. Nimirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel saltem nosse debent) ea est perpetua atque pulcherrima L. Gr. analogia, ut *ν* ante *π, β, φ*, transeat in *μ·* et ante *κ, γ, χ*, in *γ*.

† In usu est aor. 2. ἔφθην, ob obsoleto *φθῆμι*. Vide Defectiva in *μι*.

‡ Vide *αὔξω*, p. 10.

βλάστανω, *germino*, f. 1. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, ab obsoleto βλαστέω.

δαρθάνω, *dormio*, f. 1. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα, ab obsoleto δαρθέω.

ἵζάνω, *sedere facio*, f. 1. ἱζήσω, aor. 1. ἵζησα, ab obsoleto ἱζέω.

κιχάνω, *assequor*, f. 1. κιχήσω, p. κεκίχηκα, ab obsoleto κιχέω.

ἀνδάνω, *placeo*, f. 1. ἀδήσω, p. ἥδηκα, ab obsoleto ἀδέω *.

μανθάνω, *disco*, f. 1. μαθήσω, μεμάθηκα, ab obsoleto μαθέω.

χανδάνω, *capio*, f. 1. χαδήσω, p. κεχάδηκα, ab obsoleto χαδέω.

αἰσθάνομαι, *sentio*, f. 1. αἰσθήσομαι, p. Pass. ἤσθημαι, ab obsoleto αἰσθέομαι.

ἐχθάνομαι †, *odio sum*, f. 1. ἐχθήσομαι, p. ἤχθημαι, ab obsoleto ἐχθέομαι.

---

* Invenitur etiam aor. 1. ἧσα, ab ἄδω.

† Multò frequentiùs invenitur compositum ἀπεχθάνομαι, et ἀπέχθομαι, f. 1. ἀπεχθήσομαι, &c.

ἐριδαίνω *, *contendo*, f. 1. ἐριδήσω, p. ἠρίδηκα, ab obſoleto ἐριδέω.

ἐρύθαινω †, *rubefacio*, f. 1. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα, ab obſoleto ἐρύθεω.

ὀσφράινομαι ‡, *odoror*, f. 1. ὀσφρήσομαι, p. Paſſ. ὤσφρημαι, ab obſoleto ὀσφρέω.

His adde unum in αύνω. Scil.

ἐλαύνω, *agito*, f. 1. ἐλάσω, p. ἤλακα, ab ἐλάω ||.

2. In non puris novum iſtud Praeſens ſemper eſt in άνω. Sic,

λαμβάνω, *capio*, f. 1. λήψω, p. λέληφα, Atticè εἴληφα, ab obſoleto λήβω.

λανθάνω, *lateo*, f. 1. λήσω, p. λέληκα, ab obſoleto λήθω.

---

* Sed et regulariter conjugatur; ſcil. ἐριδαίνω, f. 1. ἐριδανῶ, p. ἠρίδαγκα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in αίνω.

† Conjugatur etiam regulariter ſcil. ἐρυθαίνω, f. ἐρυθανῶ, aor. 1. ἠρύθανα, Atticè ἠρύθηνα, &c.

‡ In uſu eſt etiam f. 1. Med. ὀσφρανέμαι.

|| In uſu eſt etiam ipſum ἐλάω.

λαγχάνω, *ſortior*, f. λήξω, p. λέληχα, Atticè εἴληχα, ab obſoleto λήχω *.

τυγχάνω, *ſum, conſequor*, f. 1. M. τεύξομαι, p. Paſſ. τετύγμαι, a τεύχω †.

δάκνω, (per Syncopen,) pro δακάνω, *mordeo*, f. 1. δήξω, p. δέδηχα, ab abſoleto δήκω.

πυνθάνομαι, *percontor*, f. 1. M. πεύσομαι, p. Paſſ. πέπυσμαι, ab obſoleto πεύθω.

3. Nonnulla ſunt quibus in uſu eſt, praeſertim apud Poëtas, utrumque Praeſens, tum proprium, tum novum iſtud in άνω· nec non utrumque Imperfectum; Scil.

δάμαω et δάμνω ‡, (per Sync. pro δαμάνω,) *domo*.

τέμνω et τάμνω, (per Sync. pro ταμάνω,) *ſcindo*.

---

* Ab obſoleto λέγχω venit Perf. M. λέλογχα.

† τεύχω, *fabrico*, in uſu eſt, regulariter conjugatum. τυγχάνω habet in aor. 2. ἔτυχον, et a τυχέω perf. τετύχηκα.

‡ In uſu eſt apud Poëtas δαμνάω, f. 1. δαμνήσω, &c.

ὄφλω, (per Sync. pro ὀφείλω,) et ὀφλάνω *, *debeo.*

ἵκω, et ἱκάνω †, *venio.*
θίγω, et θιγγάνω, *tango.*
ἐρεύγω, et ἐρυγγάνω, *ructo.*
λείπω, et λιμπάνω, *linquo.*

Item pauca quibus novum Praesens est in ἄνω. Scil.

οἰδέω, et οἰδαίνω, et interdum οἰδάνω, *tumeo.*

ὁρμάω, et ὁρμαίνω, *ruo.*
ὀλισθέω, ὀλισθαίνω, *labor.*

ADDENDA.

His adde

1.

τίω, et τίνω, *honoro, solvo.*
φθίω, et φθίνω, *corrumpo.*
δύω, et δύνω ‡, *subeo.*
ἰδρύω, et ἰδρύνω, *colloco.*

Item,

2.

ἀλέω, et ἀλεείνω, *vito.*
φάω, et φαείνω, *luceo.*
ἐρόμαι, et ἐρεείνω, *interrogo.*

---

* Invenitur etiam ὀφλίσκω, et ὀφλισκάνω.

† Sed usurpantur multo frequentiùs ἱκνέομαι, et ἀφικνέομαι, *venio*, f. 1. -ιξέομαι, p. pass. -ιγμαι.

‡ Vide ἔδυν, &c. inter Defectiva in μι.

IV.

VARIA SYNONYMA.

MULTA Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quae ſunt vel quodammodo inter ſe ſimilia, vel omnino inter ſe diverſa.

1. Quaedam conflantur ex Synonymis, quodammodo inter ſe ſimilibus: Sic, *βαίνω* *, *eo*, (in imperf. *ἔβαινον*,) habet, a *βάω*, f. 1. M. *βήσομαι*, p. A. *βέβηκα*·

[*N.B.* Grammatici, et haud raro Philoſophi, operam miſerè perdunt nimium laborantes in unum redigere, ſimplicitatis cauſa, uti fertur, omnia quæcunque, quanquam inter ſeſe maximè ſint diverſa. Lingua Græca, reputanti opera vetuſtiſſimorum Scriptorum, valde copioſa videbitur, minime autem regulis Philoſophorum eſſe conſtituta. Nam primitus, multa verba in uſu erant, quæ aut omnino obſoleſcebant vel quorum pauca tantum tempora, ceteris neglectis, ſuperſunt. Melius igitur fuisset hæc, quanquam aliis ſimilia, per ſe enumerari, quam cum ſynonymis conjugari, quia ratio et ordo id poſtulant et mutationes quas lingua subiit hoc modo oculis ſubjiciuntur. G. D.]

* *Βαίνω* formatur a *βάω*, quaſi esset in f. 2. *βῶ*. [Vide notam * in p. 15.] Sed revera futurum 2. eſt *βαῶ*, undè in p. M. *βέβαα*, cujus participium eſt *βεβαώς*, *βεβαῦια*, *βέβαος*, contractè *βεβὼς*, *βέβωσα*, *βεβὸς*. Gen. *βεβῶτος*, *βεβῶσης*, *βεβῶτος*. Sed et invenitur interdum ipſum *βάω*, *ire facio;* in aor. 1. *ἔβησα*, in f. 1. M. *βήσομαι*, *ire faciam meipſum*, i. e. *ibo;* unde

et ab obsoleto *βῆμι*, aor. 2. *ἔβην*, in sub. *βῶ*, in opt. *βαίην*, in imp. *βῆθι*, in inf. *βῆναι*, in part. *βάς*.

*γίγνομαι**, *γίνομαι*, vel *γέγονα*, *sum*, *fio*, *nascor*, (in imperf. *ἐγιγνόμην*, *ἐγινόμην*,

---

βέβηκα recte dicitur a Grammaticis esse pro futuro 1. verbi *βαίνω*, *eo*. Cæterùm quod ad *βέβηκα* attinet, quod, secundum eosdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem *βαίνω*, ideoque significat *ivi;* id revera est Perfectum regulare a *βάω*, *ire facio*. Neque tamen negatur *βέβηκα*, sæpe (forsitan plerumque) id significare quod est Latinè *ivi:* Sed tum subintelligitur pronomen reciprocum, perinde ac si esset *βέβηκα ἐμαυτὸν*, *meipsum ivisse feci*, (si sic Latinè loqui liceret,) i. e. *ivi*, Angl. *I am gone*. [Vide Il. *α*, 37. annotante Sam. Clarke.] Neque insolita est apud Græcos scriptores ista, post verbum transitivum, pronominis reciproci suppressio, adeo ut Vox Activa vicem Vocis Mediæ interdum supplere videatur, quum tamen nihil aliud est quam hujus pronominis Ellipsis ; quæ quidem multis aliis usu venit, tum præcipuè verbo *ἔχω*, *habeo:* Sic, *εὖ ἔχειν*, *benè se habere: κακῶς ἔχειν*, *malè se habere;* subauditur nempè *ἑαυτόν*. Cæterùm pro *βαίνω* interdum invenitur apud Homerum *βάσκω*.

* Videtur ipsum *γίγνομαι* derivatum a *γένω*, hoc modo ; *γένω*, per Reduplicationem *γιγένω*, quod est, per Syncopen, *γίγνω*. unde *γίγνομαι*· Eodem modo *μίμνω*, idem quod *μένω*, *maneo;* scil. *μένω*, *μιμένω*, *μίμνω*· Sic, *πίπτω*, *cado*, a *πέτω*, scil. *πέτω*, *πιπέτω*, *πίπτω*· per transitionem nempe facilem, auribusque gratissimam. Sic ferè etiam *τίκτω*, *pario*, a *τέκω*, scil. *τέκω*, *τιτέκω*, per Metath. *τικέτω*, *τίκτω*. Ea scilicet est ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, linguarum longè nobilissimæ. Cæterùm ab obsoleto *γάω*, (in f. 2.

vel ἐγεινόμην,) habet, ab obſoleto γενέω, f. 1. M. γενήσομαι, p. Paſſ. γεγένημαι, f. 1. P. γενηθήσομαι, aor. 1. P. ἐγενήθην· et habet etiam, ab obſoleto γενέω, vel γένω, f. 2. M. γενοῦμαι, aor. 2. M. ἐγενόμην, et p. M. γέγονα· item, a γένω, vel γείνω, aor. 1. M. ἐγεινάμην.

δαίω, *divido, epulum præbeo,* (in imperf. ἔδαιον, in f. 1. δαίσω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M. δαίσομαι, in aor. 1. M. ἐδαισάμην,) habet, ab obſoleto δαζω*, f. 1. δάσω, p. δέδακα, f. 1. P. δασθήσομαι, p. P. δέδασμαι, et a δαΐζω, f. 1. δαΐσω, vel δαΐξω, p. part. P. δεδαΐγμενος, &c.

γαῶ, in perf. M. γέγαα.) in uſu eſt part. p. M. γεγαὼς, γεγαυῖα, γέγαος, per Sync. γεγῶς, γεγῶσα, γέγως. [Vide notam præcedentem.] Sic a μάω, *cupio*, Perf. M. μέμαα. Vide Conſt. Laſcaris Gram. p. 104.

* In uſu tamen eſt præſ. M. δάζομαι.

† In uſu ſunt etiam δαίνυμι, *epulum do*, et δαίνυμαι, *epulor*.

δείδω, *timeo*, (in f. 1. δείσω, in p. δέδεικα,) habet, quasi a δείκω, p. M. δέδοικα, et ab obsoleto δέω, p. M. δέδια, &c*.

ἔθω, *consuesco*, (in p. M. ὦθα, pro quo in usu est Atticè εἴωθα,) habet, regulariter ab ἐθίζω, f. 1. ἐθίσω, p. εἴθικα, &c.

εἰδέω, *scio*, (in f. 1. εἰδήσω, in p. εἴδηκα,) habet, quasi ab εἴδω, in f. 1. M. εἴσομαι, in p. M. οἶδα, &c. †

N. B. Δάω, interdum significat *uro*. in qua significatione pauca tantùm occurrunt tempora, nulla forsan nisi præs. et imperf. Act. Pass. et Med. atque perf. et plusq. Med. scil. δέδημαι, et ἐδεδήειν. [Vide Iliad. β, 93. et ν, 736.] Verùm dubitare licet an δαίω, unquam usurpatum fuerit ab aliquo probato Scriptore Græco pro eo quod Latinè sonat *disco*. Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexicographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δάω, quod quidem, siquid aliud, regulariter conjugatur; scil. δάω, δάσω, δέδακα, δαηθήσομαι, δεδάημαι· δαίω, δαῶ, δέδαα· ex quibus temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti benè norunt tirones.

* Invenitur etiam δέδιθι in Imperativo, quasi a δέδιμι.

† Et habet ab εἴδημι, in Præs. Subj. εἰδῶ, Opt. εἰδείην, Inf. εἰδέναι; in perf. M. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἴδασθα, per Sync. οἶσθα, qnod sæpissimè occurrit. Sed εἶδω, VIDEO, habet in aor. 2. εἶδον, interdum ἴδον, et in Subj. ἴδω· in præs. Ind. M. εἴδομαι, *videor, assimilo me*, in aor. 1. M. εἰσάμην.

ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἕξω·* sed ab obsoleto σχέω, habet etiam f. 1. σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Pass. σχεθήσομαι, p. pass. ἔσχημαι, &c.

θνήσκω†, *morior*, in f. 1. θνήξω, in p. τέθνηκα· sed ab obsoleto θανέω, habet f. 2. Act. θανῶ, aor. 2. ἔθανον, f. 2. m. θανέμαι.

ἱκνέομαι ‡, *venio*, (in imperf. ἱκνέομην,) ab ἵκω, habet f. 1. M. ἵξομαι, p. Pass. ἵγμαι, aor. 2. M. ἱκόμην.

κλύω, *audio*, (f. 1. κλύσω, p. κέκλυκα,) habet

---

* Τὸ μὲν ἔχω, ψιλᾶται, τὸ δ' ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕξω, ἐπιῤῥήματος ψιλουμένου. Const. Lascaris Gram. 101. Ab ἔχω, est etiam aor. 2. εἶχον, aor. 2. M. εἰχόμην· et a σχέω, aor. 2. ἔσχον, aor. 2. M. ἐσχόμην· et ab ἴσχω, imperf. ἴσχον, imperfect. M. et P. ἰσχόμην, &c. Occurrit σχὲς in Imperat. a σχήμι. [Vide Moor Element. L. Gr. p. 59, in notâ.] σχέθω est Poëticum.

† [Vide θνήσκω, in p. 14.] A τέθνημι, in 2. conjug. invenitur Præs. Imperativi τέθναθι, in Opt. τεθναίην et τεθνείην; in Inf. τεθνάναι, et in Part. τεθνάς. Cæterum ab obsoleto θνάω, venit Perf. Med. τεθνάα, unde in Part. τεθναὼς· Poëticè τεθνὼς, in Gen. τεθνηότος· vel τεθνεὼς, τεθνεῶτος· vel τεθνειὼς, τεθνειῶτος· transit nempe η in suam brevem ε· atque ε in suam Diphthongum ει.

‡ Vide ἵκω, et ἱκάνω, in pag. 19.

a κλῦμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτε *.

πάσχω, *patior*, habet, ab obsoleto πήθω, f. 2. A. παθῶ, aor. 2. ἔπαθον· et ab obsoleto πείθω, f. 1. M. πείσομαι· atque ab obsoleto πένθω, p. M. πέπονθα †.

πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην· et πέταμαι, ἐπετάμην· atque πετάομαι, ἐπετάομην· item a πτῆμι, vel ἵπτημι, est aor. 2. ἔπτην, Praes. M. ἵπταμαι, aor. 2. M. ἐπτάμην ‡.

πίνω, *bibo*, ab obsoleto πόω, habet f. 1. πώσω, p. πέπωκα, f. 1. Pass. πωθήσομαι, p. Pass. πέπωμαι, vel πέπομαι· et a πίω, aor. 2. Act. ἔπιον, f. 2. M. πίομαι, πίῃ, πιέται, pro πιεμαι, πιῇ, πιεῖται ||.

---

* Poëticè κέκλυθι, et κέκλυτε.

† Ab obsoleto παθέω, habet etiam p. Act. πεπάθηκα. Vide Moor Element. L. G. pag. 152. in nota.

‡ Videtur πετάομαι, esse Vox Med. a πετάω, *pando*; [Vide Anomala, &c. in μι.] quasi dicas *pando meipsum.* πετάω, per Syncopen, fit πλάω, unde πλῆμι et ἵπλημι· a πτάω in usu est etiam f. 1. πτήσω, p. πέπτηκα, &c.

|| [Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.] A πῖμι, et πῶμι venit Præs. Imperat. πίθι, et πῶθι.

πίπτω *, *cado*, habet a πτόω, f. 1. πτώσω, p. πέπτωκα· et a πέτω, f. 1. πέσω, &c

ῥέζω, *facio*, f. 1. ῥέξω, (per Metath. ἔρξω,) p. ἔῤῥεχα, f. 2. ῥαγῶ, p. M. ἔῤῥογα, per Metath. ἔοργα·) dicitur etiam in Praef. ἔρδω, in imperf. ἔρδον.

σκλάω, et σκλέω, *ficco*, in p. ἔσκληκα· et σκέλλω, in f. 1. σκέλω· item σκλῆμι, in aor. 2. ἔσκλην †.

τίκτω ‡, *pario*, habet, ab obsoleto τέκω, f. 1. τέξω, f. 1. M. τέξομαι, aor. 2. Act. ἔτεκον, aor. 2. M. ἐτεκόμην, p. M. τέτοκα.

ὑπισχνέομαι ‖, *polliceor*, habet, ab ὑποσχέομαι, f. 1. M. ὑποσχήσομαι, p. Pass. ὑπεσχήμαι, aor. 2. M. ὑπεσχόμην.

---

* Vide notam in pag. 19. Item a πιόω, est f. 1. πιήσω, aor. 2. ἔπιον, et f. 2. Med. πεσοῦμαι.

† Vide Defectiva in μι.

‡ Vide notam in p. 19.

‖ Componitur nempe ex præp. ὑπὸ et σχέω, pro ἔχω, *habeo*. Legitur et ὑπίσχομαι, ex ὑπὸ et ἴσχω.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino inter se diversis: Sic,

αἱρέω *, *capio*, in fut. 1. αἱρήσω, in p. ἥρηκα, sumit, ab obsoleto ἕλω, aor. 2. εἷλον, f. 2. M. ἑλοῦμαι, aor. 2. M. εἱλόμην.

ἔπω, *dico*, in aor. 1. εἶπα †, in aor. 2. εἶπον, in aor. 2. M. εἰπόμην,) sumit a ῥέω, (per Aphaeresin pro ἐρέω,) f. 1. ῥήσω, perf. εἴρηκα, &c.

ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. ἠρχόμην,) sumit ab obsoleto ἐλεύθω, f. 1. M. ἐλευσόμαι, p. M. ἦλυθα, Atticè ἐλήλυθα· saepissimè in usu est etiam, ab eodem ἐλεύθω, aor. 2. A. ἦλυθον, per Sync. ἦλθον.

ἐσθίω, *edo*, (in f. 1. ἐσθίσω, in p. ἤσθικα,) sumit ab obsoleto ἔδω, f. 2. M. (ἔδομαι, vel) ἔδομαι ‡, et ab ἐδέω ‖, f. 1.

---

* αἱρέω habet vocalem brevem in f. 1. Pass. et in aor. 1. Pass. Sic, αἱρεθήσομαι, ἡρέθην. Vide Moor Element. L. Gr. p. 143.

† *N.B.* ἔπω, retinet augmentum per omnes modos. ῥέω habet etiam in f. 1. Pass. ῥηθήσομαι, in aor. 1. Pass. εἰρήθην et ἐρρέθην, et in p. Pass. εἴρημαι, et ἔρρημαι.

‡ Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.

‖ Ab ἐδέω quoque venit in f. 1. Pass. ἐδεσθήσομαι, in p. pass. ἔδεσμαι, Atticè ἐδήδεσμαι.

ἐδέσω, p. ἤδεκα, (per Metath. ἔδηκα, Atticè ἐδήδεκα,) et ab ἐδόω, f. 1. ἐδόσω, p. ἠδόκα, (Atticè ἐδήδοκα·) item a φάγω, aor. 2. A. ἐφάγον, f. 2. M. (φαγέσμαι, vel) φάγομαι *.

τρέχω, *curro*, (in f. 1. θρέξω †; in f. 1. M. θρέξομαι,) fumit, ab obſoleto δραμέω, p. A. δεδράμηκα, et a δρέμω, f. 2. A. δραμῶ, f. 2. M. δραμέσμαι, p. M. δέδρομα.

φέρω, *fero*, (in imperf. ἔφερον,) fumit, ab obſoleto οἴω, f. 1. οἴσω, f. 1. M. οἴσομαι, f. 1. P. οἰσθήσομαι, aor. 1. P. ὤσθην· et ab ἐνέγκω ‡, aor. 1. A. ἤνεγκα, aor. 1. M. ἠνεγκάμην.

ADDENDUM.

---

* Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.

† Vide Moor Element. L. Gr. p. 130.

‡ In uſu eſt etiam ἐνέγκω in Præſ. unde in imperf. ἠνέγκον, et in imperfect. M. ἠνέγκομην. Invenitur etiam in aor. 1. A. ἔνεικα, pro ἤνεγκα· et in aor. 1. P. ἠνέχθην, et ἠνείχθην, in p. P. ἠνεγμαι. in p. M. ἠνοχα, Atticè ἐνήνοχα. Item, ab obſoleto φρέω, eſt f. 1. φρήσω, aor. 1. ἔφρησα. et a φρῆμι, ſecundæ conjug. venit in imperat, aor. 2. φρές. Vide Moor Element. L. Gr. p. 159. in notâ.

ADDENDUM.

☞ Tria Verba in ζω, inſerunt ν ante ξ in f. 1. idque euphoniae causâ; nempè λίζω, κλάζω, πλάζω. Sic.

λίζω, *reſono*, λίξω, λίγξω *.

κλάζω, *clango*, κλάξω, κλάγξω †.

πλάζω, *errare facio*, πλάξω, πλάγξω ‡.

V.

POETICA AC DERIVATA.

APUD Græcos plurima Verba uſurpabantur tantum in Praeſenti et in Imper-

---

* Nam λίνξω, eſt λίγξω, &c. unde in aor. 1. ἔλιγξα. Scil. ξ valet κς, γς, vel χς, et ν ante κ, γ, χ, tranſit in γ. Vide ejuſmodi analogiam notatam in pp. 15, 34.

† In perf. Act. κέκλαγγα· et conjugatur per f. 2. A. et p. M. ſic, κλάζω, κλάγῶ, κέκληγα. Vide MOOR Element. L. Gr. p. 152.

‡ In perf. Act. πέπλαγγα, in f. 1. P. πλαγχθήσομαι, unde in aor. 1. Pass. ἐπλάγχθην· qui quidem ſæpe uſurpantur in ſenſu Medio, id quod et non rarò aliis verbis uſu venit. [Vide in ipſo Odysseæ exordio.] Cæterùm, πλάζω non conjugatur per f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in πλήσσω, *percutio*.

fecto *, quorum pleraque sunt Poëtica, rarius usitata, atque modo peculiari derivata; quaeque non ulterius conjugata videntur, *cacophoniae* causa.

Ejusmodi sunt,

1. Verba quæ oriuntur a Futuro 1. aliorum Verborum mutando ω in εἴω. Verba nempè Desiderativa in ἄω. Sic,

βρωσείω, *edere cupio*, a βρώσω, *edam.*
λεξείω, *dicere cupio*, a λέξω, *dicam.*
γαμησείω, *uxorem ducere cupio*, a γαμήσω, *uxorem ducam*, &c.

Item alia Desiderativa quae desinunt in αω. Sic,

φονάω †, *caedam appeto*, a φόνος, *caedes.*
μαχάω, *pugnam desidero*, a μάχη, *pugna.*

---

* *N.B.* Eorum nonnulla non inveniuntur nisi in Præsenti.

† In usu est etiam φονάω.

μαθητιάω, discere cupio, a *μαθητὴς, discipulus.*
ὠνητιάω, emere cupio,* ab *ὠνητὴς, emptor,* &c.

Ejusmodi sunt etiam,

2. Quaedam, potissimùm Poetica, quae desinunt

————in *κω*, et in *σκω*· Sic,

ὀλέκω, perdo, ab *ὄλεω, idem.*
ἐρυκάκω †, *coerceo,* ab *ἐρύκω, idem.*
θρώσκω, salio, a *θορέω, idem.*
φάσκω, πιφάσκω, et *πιφαύσκω, dico,* a *φάω,*
unde *φημι.*
πιπίσκω, potum praebeo, a *πίνω, bibo.*
et nonnulla alia in *ίσκω* ‡.

————vel in *άνω, αίνω,* et *ύνω*· Sic,

ἀλφάνω, invenio, ab obsoleto *ἀλφέω.*
ἰσχάνω, contineo, ab *ἴσχω,* pro *ἔχω, habeo.*
ὀπτάνω, video, idem quod *ὀπτόμαι.*
κραυγάνω, clamo, idem quod *κράζω.*

---

* Item multa alia Derivata quæ desinunt in *ιάω.*

† Sunt etiam apud Homerum, *ἐρυκακέω, ἐρυκάνω,* et *ἐρυκανάω.*

‡ Vide notam ☞ in p. 12.

καθιστάνω, *conſtituo*, idem quod καθίστημι.
ἀλδαίνω, *augeo*, idem quod ἀλδέω.
ὀρθύνω, *excito*, idem quod ὄρω.
——————vel in άθω, έθω, ύθω· Sic,
ἀμυνάθω, *auxilior*, idem quod ἀμύνω.
διωκάθω, *perſequor*, idem quod διώκω.
νεμέθω, *paſco*, idem quod νέμω.
τελέθω, *ſum, orior*, idem quod τέλλω.
φλεγέθω, *uro*, idem quod φλέγω.
φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.
μινύθω, *minuo*, a μινυὸς, *parvus*.
——————vel in σπω, σθω, χθω· Sic.
ἔσπω, et ἐνίσπω, *dico*, eadem quae ἔπω, et ἐνέπω.
ἔσπομαι, *ſequor*, idem quod ἕπομαι.
ἔσθω, *edo*, unde ἐσθίω, *idem*.
βιβάσθω, *vado*, a βάω, *ire facio*.
ἐρέχθω, *ſcindo*, quaſi ab ἐρείκω, *frango*.
——————vel in τάω, νάω, et νέω*.

---

* Item Polyſyllaba in αίω et υίω. Sic λιλαίομαι, *cupio*, ἀγυίω, *eo*, ἐπυίω, *coëo*.

ἑρχατάω, *includo*, ab ἕρχατος, *sepes*, quod ab ἔιργω.

ἰσχανάω, *retineo*, ab ἴσχω, idem quod ἔχω, *habeo*.

δεικανάομαι, *benignè accipio*, a δέκομαι, Ionicè pro δέχομαι, *capio*.

οἰχνέω, *progredior*, ab οἴχομαι, *abeo*.

νηνέω, *neo*, *cumulo*, idem quod νέω.

——— vel in ἄλλω, ἴλλω, ὕλλω*. Sic,

ἀσχάλλω, *doleo*, quasi ab ἀχέω, *doleo*,.

ἰνδάλλομαι†, *similis videor;* ab εἴδω, *video*.

δενδίλλω‡, *oculis lustro;* ex δινέω, *moveo*, et ἴλλος, *oculus*.

μισύλλω‖, (per Sync. pro μινυσύλλω,) *minutatim seco;* a μινυὸς, *parvus*§.

---

* Derivata scilicet, ac Poetica.

† Vide Il. ε 213. ‡ Vide Il. ι. 180. ‖ Vide Il. α. 465.

§ Excipe σαμύλλω, *garrulus sum*. Invenitur saltem apud Aristoph. Ach. 585. ἐσαμυλάμην, quod tamen fortasse est per Sync. pro ἐσαμυλήσαμην, a σαμυλέω.

——— vel in δω, βω, præcedente liquidâ *. Sic,

ἕλδομαι, *cupio*,	ῥέμβω, *in gyrum ago.*
κυλίνδω, *volvo.*	φέρβω, *pasco.*

——— vel denique in νω, et ρω, quæ adhibent Reduplicationem, atque inferunt liquidam†, per Epenthesin: Sic,

παμφαίνω‡, *fulgeo.*	καρκαίρω, *resono.*
βαμβαίνω, *balbutio.*	μορμύρω, *murmuro.*

Porro; ejusmodi sunt quoque,

3. Verba quædam Homerica, quae videntur sumere ipsum Fut. 1. M. pro Praesenti: Sic,

---

* Item τίτμω, *invenio.* [Vide Il. δ. 263. annotante Eustathio.] et μίμνω, *maneo.* Vide notam in p. 21.

† Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit ω in terminatione: Sic βαιβαίνω, quod est βαμβαίνω· [Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 14. 26.] et φανφαίνω quod est παμφαίνω· nimirùm aspirata insuper reduplicat suam tenuem. Vide MOOR Element. L. Gr. p. 124. in notâ.

‡ Homerus utitur etiam παμφανάω.

βήσομαι *, *progredior*, a βάω, *ire facio.*
δύσομαι †, *induo*, a δύω, *ſubeo.*
λέξομαι ‡, *cubo*, a λέγω, *cubare facio.*
ὄρσομαι ||, *ſurgo*, ab ὄρω, *excito.*
et ſi qua id genus alia.

Item, Verba Poetica quae oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω §. Sic,

πεφράδω ¶, *dico*, a φράζω.
κεκλήγω **, *clango*, a κλάζω.
πεπλήγω ††, *percutio*, a πλήσσω.

---

* Vide Il. ε. 109. annotante *Sam. Clarke;* ubi vir eximius vix agnoſcit hujuſmodi metamorphoſin Futuri in Præſens. Vide etiam Il. β. 35.

† Vide Il. τ. 36.

‡ Vide Il. ι. 613.

|| Vide Il. γ. 250.

§ Interdum α mutatur in εω. Sic. πειθοίθεω, a πείθω. Vide *Theocr.* Idyll. ε. 28.

¶ Vide Il. ξ. 500.

** Vide Il. π. 430. item Heſ. α. 379.

†† Vide Il. ψ. 360.

ὀρώρω *, *excito*, ab ὄρω.

πέφνω †, *occido*, per Sync. pro πεφόνω, a φένω, &c. ‡.

ADDENDA.

Omnibus his adde,

I.

Pauca Poetica in σσω· Sic,

ἀγνώσσω, *ignoro*; ab ἄγνωτος, *ignotus*.

ὑπνώσσω, *dormio*, a ὕπνος, *somnus*.

---

* Nempe a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide Od. τ. 377.

† Vide Il. ν. 363.

‡ Ejusmodi quoque pauciſſima oriri videntur a Perf. Act. per eandem analogiam: Sic πεφρίκω, *horreo*, a φρίσσω. πεφύκω, *naſcor*, a φύω· [Vide Heſiod. α. 76.] τετρήχω, *tumultuor*, a τρήχω, *aſper ſum*; niſi iſtud potiùs ad priorem classem referri debeat, quum, in hoc verbo, τετρήχα ex æquo poſſit esse perf. A. vel M. [Vide Il. β. 95. ubi τετρήχει videtur esse Præſens a τετρήχω· non Pluſquamperf. a τρήχω, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam βεβήκω, *eo*, a βαω· quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate JAC. BURNET. de *Monbodo*, in ſupremâ, apud Scotos, curiâ civili, Senatoris integerri-

ἀηθέσσω, *insuetus sum*, ab ἄηθης, *insuetus*.
φλανύσσω, *garrio*, a φλύω, *nugor*.
ἐνίσσω, *verbis asperis lacesso*, ex ἐν et ἔπω, *dico*.
παιφάσσω*, *vehementer ruo*, quasi ab αἴσσω, *ruo*.

2.

Quaedam Poetica et rariùs usitata in ἄζω, et ίζω· Sic,
ἀλυσκάζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.
ἠλασκάζω, *vagor*; idem quod ἠλάσκω.
τροχάζω, *propero*; idem quod τροχάω.

---

mi; priscæ virtutis et summæ eruditionis viri, deque Græcis Literis optimè meriti; qui in Libro suo cui titulus,—*Of the Origin and Progress of Language*, Vol. II. pp. 156. 526, adversatur opinioni viri acutissimi SAM. CLARKE, asserentis in annotationibus suis ad Hom. Iliad. vocem βεβήκει temporis esse, quod vulgò vocant Plusquamperfectum. Videsis ad Il. α. 37. 221. et π. 751, &c.

* Fortasse ex πᾶν, *omnino*, ἴφι, *fortiter*, et ἄϊσσω, *ruo*. Vide Il. β. 450. et 803. et *Henr. Stephani* Thes. L. Gr. Append. c. 1573.

κυπτάζω, *pronus ſpecto;* a κύπτω, *pronus ſum,* et ſimilia in άζω.

νεμεσίζω, *indignor;* idem quod νεμεσάω.

μινυρίζω, *exili voce lamentor;* idem quod μινύρομαι.

ἀκαχίζω, *triſtitia afficio;* idem quod ἀκαχέω.

κεραΐζω, *cornibus diſſipo; vaſto;* a κέρας.

ἠρεμίζω, *quietus ſum;* idem quod ἠρεμέω.

προκαλίζομαι, *provoco;* idem quod προκαλέω. et ſimilia in ίζω.

Item,

3.

ἐῤῥω, *peſſum eo.*	κέλω, et κέλομαι*, *hortor.*
πέλω, et πέλομαι, *ſum.*	σέβω, et σέβομαι, *colo.*

---

* Sæpe apud Poetas κέκλομαι. Vide Il. ο. 346. Apud poëtas eſt etiam μέμβλομαι. *curae ſum,* a μέλω. Vide Il. τ. 343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Secuudae.

I.

Triplex Præsens.

Quædam Verba conjugationis primae non ſolum aſſumunt alterum Praeſens in *νύω*, verum aliud etiam ſecundae in *νύμι**, adeò ut ſingulis ejuſmodi Verbis praeſens exiſtat triplex.

---

* Nempè; oriuntur bina illa nova Præſentia a primitivo Præſenti, mutato *ω* in *υω* vel *νυμι*· Sic *ἄγω*, *ἀγνύω*, et *ἄγνυμι*. Sed præterea in puris *ν* geminatur, et penultima futuri corripitur: Sic, *κεράω*, *κεραννύω*, et *κεράννυμι*, *κεράσω*. Atqui ſi adſit *ο* in penultimâ primitivi, tranſit id in ſuam longam ante—*νύω*, et —*νυμι*, nec non ante *σω* futuri; ſic, *ζόω*, *ζωννύω*, et *ζώννυμι*, *ζώσω*. Porrò; quod ad Imperfectum hujuſmodi verborum attinet, obſervent tirones, id quidem quod a *νύω* ſæpiſſimè; quod autem a primitivo vel *νυμι* oritur, rarius uſurpari. Iidem meminerint — *υμι* carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element. L. Gr. p. 158.

Scilicet; triplici illo gaudent Praesenti,——

1. Verba quaedam pura in *άω*, *έω*, et *όω*· Sic, *κεράω*, *κεραννύω*, et *κεράννυμι*, *miſceo*; f. 1. *κεράσσω*, p. *κεκέρακα* *.

κρεμάω, *κρεμαννύω*, et *κρεμάννυμι*, *ſuſpendo*; f. 1. *κρεμάσω*, p. *κεκρέμακα* †.

πετάω, *πεταννύω*, et *πετάννυμι*, *pando*; f. 1. *πετάσω*, p. *πεπέτακα* ‡.

σκεδάω, *σκεδαννύω*, et *σκεδάννυμι*, *diſſipo*; f. 1. *σκεδάσω*, p. *ἐσκέδακα* ‖.

---

* F. 1. Pass. *κερασθήσομαι*, p. Pass. *κεκέρασμαι*, per Sync. *κέκραμαι*, *κέκρασαι*, *κέκραται*. [Vide Eur. Med. 138.]

N.B. Hujuſmodi verborum rariùs uſurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ causâ.

† F. 1. Pass. *κρεμασθήσομαι*, aor. 1. Pass. *ἐκρέμασθην*, &c. Dicitur etiam *κρεμόω*, et *κρεμέω*, adeo uſ huic verbo exiſtat Præſens quintuplex. Dicitur quoque *κρέμομαι*, et *κρέμαμαι*, in voce pass. *ſuſpendor*; in voce autem Med. *pendeo*.

‡ F. 1. Pass. *πετασθήσομαι*, perf. Pass. *πεπέτασμαι*, per Sync. *πέπταμαι*, et in 3 plur. *πέπτανται*· in part. *πεπετασμενος*, per Sync. *πεπταμένος*. [Vide *Xenoph.* Απομν. II. 1. 22.] In uſu eſt etiam *πετάζω*.

‖ F. 1. Pass. *σκεδασθήσομαι*, p. Pass. *ἐσκέδασμαι*. Dicitur etiam *σκεδάζω*.

ἕω, ἐννύω, et ἔννυμι, *induo*; f. 1. ἕσω, p. εἷκα*.

ζέω, ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio*; f. 1. ζέσω, p. ἔζεκα †.

κορέω, κορεννύω, et κορέννυμι, *ſatio*; f. 1. κορέσω, p. κεκόρεκα ‡.

σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*; f. 1. σβέσω, p. ἔσβεκα ||.

στορέω, στορεννύω, et στορέννυμι, *ſterno*; f. 1. στόρεσω, p. ἐστορέκα §.

(ζόω,) ζωννύω, et ζώννυμι, *cingo*; f. 1. ζώσω, p. ἔζωκα ¶.

---

* Perf. Paſſ. εἵμαι, unde εἵμα—τος, το, *veſtimentum*. Sed multò frequentiùs reperitur compoſitum ἀμφιεννύω vel ἀμφίεννυμι, ἀμφίεσω, ἤμφιεκα vel ἄμφιεικα, ἠμφίεσμαι, vel ἀμφίεμαι.

† F. 1. Pass. ζεθήσομαι, vel ζεσθήσομαι. Vide Moor Elementa L. Gr. p. 142.

‡ F. 1. κορέσω, vel κορήσω, f. 1. Pass. κορεσθήσομαι, p. Pass. κεκόρεσμαι, vel κεκόρημαι, Confer *H. Steph.* Theſaur. L. Gr. t. 2. c. 108. b. et Moor, Element. L. Gr. p 142. not.†.

|| Vel ἔσβηκα, f. 1. Pass. σβεσθήσομαι, p. Pass. ἔσβεσμαι.

§ F. 1. Pass. στορεσθήσομαι. Dicitur etiam per Sync. στόρνυμι, unde compoſitum κατασόρνυμι, per Sync. κασόρνυμι. Vide Odyss. ϱ. 32.

¶ F. 1. Pass ζωσθήσομαι, p. Pass. ἔζωσμαι. Sed primitivum ζόω, in Præſ. eſt obſoletum. Dicitur autem in Præſ. ζωννυσκω.

(ῥόω,) ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*; f. 1. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα *.

(ϛρόω,) ϛρωννύω, et ϛρώννυμι, *ſterno*; f. 1. ϛρώσω, p. ἔϛρωκα †.

χόω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero*; f. 1. χώσω, p. κέχωκα ‡.

χρόω, χρωννύω, et χρώννυμι, *tingo*; f. 1. χρώσῶ, p. κέχρωκα ‖.

Quibus adde unum in *ίω*· Scil.

τίω, τιννύω, et τίννυμι, *honoro, ſolvo*, f. τίσω, p. τέτικα §.

---

* F. 1. Pass. ῥωθήσομαι, p. Pass. ἔῤῥωμαι. Obſoletum autem eſt primitivum ῥόω, quod apud *H. Stephanum* ſcribitur ῥώω.

† F. 1. Pass. ϛρωθήσομαι, p. Pass. ἔϛρωμαι. Obſoletum autem eſt primit. ϛρόω.

‡ F. 1. Pass. χωσθήσομαι, p. Pass. κέχωσμαι.

‖ F. 1. Pass. χρωσθήσομαι, vel χρωσθήσομαι, p. Pass. κέχρωσμαι, vel κέχρωμαι. In uſu eſt etiam χρώζω in Præſenti.

§ Vide Addenda, p. 19.

Item,

2. Quaedam non pura in γω· Sic,

(ἄγω *,) ἀγνύω, et ἄγνυμι, *frango*; f. 1. ἄξω, p. ἦχα.

εἴργω †, εἰργνύω, et εἰργνυμι, *includo*, f. 1. εἴρξω, &c.

(ζεύγω ‡,) ζευγνύω, et ζεύγνυμι, *jungo*; f. 1. ζεύξω, p. ἔζευχα.

(μίγω ‖,) μιγνύω, et μιγνύμι, *miſceo*; f. 1. μίξω, p. μέμιχα.

(μοργω §,) μοργνύω, et μοργνύμι, *tergo*; f. 1. μόρξω, p. μέμορχα.

---

* Inuſitatum eſt primitivum Præſ. ἄγω. Aſt in uſu ſunt aor. 1. Act. ἦξα, Atticè ἔαξα· p. Act. ἦχα, Atticè ἔαχα· p. M. ἤγα, Atticè ἐάγα, &c.

† Scil. εἴργω, per Craſin pro ἔιργω· aor. 1. eſt εἶρξα· Perf. eſt inuſitatum.

‡ Inuſitatum eſt primit. præſ. ζεύγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐζύγην.

‖ Inuſitatum eſt primit. Præſ. μίγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐμίγην. Homericum Præſ. eſt interdum μίσγω.

§ Inuſitatum eſt primit. Præſ. μόργω· et pro μόργνυμι, ſæpè reperitur ὀμόργνυμι.

οἴγω *, οἰγνύω, et οἰγνύμι, *aperio*, f. 1. οἴξω, p. ὦχα.

(πήγω, pro quo in uſu) πήσσω †, πήγνύω, et πήγνυμι, *compingo*; f. 1. πήξω, p. πέπηχα.

(πλήγω, pro quo in uſu) πλήσσω, πληγνύω, et πλήγνυμι, *percutio*; f. 1. πλήξω, p. πέπληχα.

(ῥήγω, pro quo in uſu) ῥήσσω, ῥήγνυω, et ῥήγνυμι, *rumpo*; f. 1. ῥήξω, p. ἔρρηχα.

(φράγω, pro quo in uſu) φράσσω, φραγνύω, et φράγνυμι, *ſepio*; f. 1. φράξω, p. πέφρακα.

---

* Sed multò frequentiùs uſurpatur compoſitum ἀνοίγω, &c. in aor. 1. Act. ἄνοιξα, Atticè ἀνέῳξα, et ἤνοιξα, in perf. A. ἄνοιχα, Atticè ἀνέῳχα, in perf. P. ἄνοιγμαι, Atticè ἀνέῳγμαι, et ἠνέῳγμαι, et in Perf. Med. ἄνοιγα, Atticè ἀνέῳγα.

† *N.B.* πήσσω, πλήσσω, ῥήσσω, et φράσσω, regulariter conjugantur per omnia tempora, ſic πήσω, πήξω, πέπηχα, πηχθήσομαι, πέπηγμαι· πήσσω, παγῶ, πέπηγα, &c. in voce activâ, *compingo*, in voce autem mediâ, *rigeo*.

Nec non unum in κω, atque duo in ϱω. Scil.

(δείκω *,) δεικνύω, et δείκνυμι, *oſtendo*; f. 1. δείξω, p. δέδειχα.

θόρω, θορνύω, et θόρνυμι, *ſalio*, &c. †

ὄρω, ὀρνύω, et ὄρνυμι, *excito*; f. 1. ὀρῶ ‡, p. ὦρκα.

ADDENDA.

1.

Analogiâ haud prorſus abſimili, triplex quoque Praeſens ſortiuntur ſequentia: Scil.

κτείνω, κτιννύω, et κτίννυμι ‖, *occido*; f. 1. κτένω, p. ἔκταγκα.

---

* Inuſitatum eſt primit. Præſ. δέικω.

† θόρω, vel θορέω, non invenitur in f. 1. vel in perf. ſed in uſu eſt aor. 2. ἔθορον, &c.

‡ Æolicè ὄρσω. unde in aor. 1. ὦρσα. Et perf. M. eſt ὦρκα, Atticè ὄρωρα.

‖ Vix reperiuntur κτιννύω et κτίννυμι. Sed in uſu eſt compoſitum ἀποκτίννυω, et ἀποκτίννυμι.

ὀλέω *, ὀλλύω, et ὄλλυμι, *perdo*; f. 1. ὀλέσω, p. ὤλεκα.

ὀμόω, ὀμνύω, et ὄμνυμι, *juro*; f. 1. ὀμόσω, p. ὤμοκα.

2.

Eòdem etiam pertinere videntur pauca Deponentia: Scil.

ἄρνυμαι, *capio*, ab ἄρς, *agnus* †.

ἄχνυμαι, *doleo*, ab ἄχος, *dolor*.

κίνυμαι, *moveor*, a κίνεω, *moveo*.

λάζυμαι, *capio*, idem quod λάζομαι.

πτάρνυμαι, *sternuto*, idem quod πταίρω.

II.

CARENTIA AORISTO II.

PLERAQUE Verba ſecundae conjugationis defectiva ſunt.

---

* Vix reperitur ὀλέω, in Præſ. ſed a f. 2. ὀλῶ, venit regulariter f. 2. M. ὀλοῦμαι, aor. 2. M. ὠλόμην, p. M. ὄλωμαι, Atticè ὄλωλα. Atque ſæpiſſimè reperitur compoſitum ἀπόλλυμι, eodem modo conjugatum.

† Adi Henr. Steph. Theſ. L. Gr. tom. 1. c. 548. g.

1. Quaedam habent Praeſ. et interdum Imperf. et carent Aoriſto ſecundo: Sic,

ἀκάχημι *, *triſtitiâ afficio*, ab *ἀχέω*, *doleo*.

δίδημι, *ligo*, idem quod *δέω*.

κίρνημι †, *miſceo*, idem quod *κεράω*.

κίχρημι ‡, *utendum do*, idem quod *χράω*.

κρέμνημι ‖, *ſuſpendo*, idem quod *κρέμαω*.

ὄνημι §, *proſum*, ab obſoleto *ὀνάω*.

περνήμι, *vendo*, a *περάω*, unde *πιπράσκω* ¶.

πίπλημι, vel *πίμπλημι* **, *impleo*, idem quod *πλήθω*.

---

* Scil. per Reduplicationem pro *ἄχημι*.

† In uſu eſt etiam *κιρνάω*. Vide ſupra ad Triplex Præſ.

‡ In uſu eſt etiam *κιχράω*.

‖ In uſu eſt etiam *κρεμνάω*. [Vide ſupra ad Triplex Præſ.] Inveniuntur etiam *κρημνάω*, et *κρήμνημι*, *praecipito*, a *κρημνὸς*, *praecipitium*; quod nullo modo confundi debet cum *κρέμνημι*, Cæterùm *κρήμνημι*, habet in imperat. aor. 2. *κρήμνηθι*.

§ Legitur etiam *ὀνίνημι*, et in voce P. et M. *ὀνινάμαι*, et *ὀνινήμαι*. Nam hujuſmodi verba nonnunquam ſumunt *η* ante *μαι*, in Præſ. P. et M. Cæterùm *ὄνημι* interdum uſurpatur ad ſignificandum id quod eſt Latinè *vitupero*.

¶ Vide pag. 13.

** Reperiuntur etiam *πιμπλάω*, et *πίμπλανω*, et *πλῆμι*.

πίπρημι, vel *πίμπρημι* *, *incendo*, idem quod *πρήθω*.

πίτνημι †, *extendo, cado*, idem quod *πιτνέω*.

σκίδνημι, *dissipo*, idem quod *σκεδαω* ‡.

τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum *τράω* ‖.

Similiter in Deponentibus.

ἄγαμαι §, *admiror*.	*ἔραμαι* **, *amo*.
δύναμαι ¶, *possum*.	*πρίαμαι*, *emo*.

* Reperiuntur etiam *πιπράω*, et *πιμπράω*.

† Apud Homerum invenitur *πίτνα*, Ionicè sine augm. et contractè, pro *ἐπίτνα*, a *πιτνάω*· [Vide Il. φ. 7. ubi Eustath. exponit *κατεπετάννυε*.] Apud Hesychium *πιτνεῖ* redditur *πίπτει*, *ἐκτείνει*. Forsitan est verbum compositum ex *πίπτω*, *cado*, et *τείνω*, *tendo:* scil. *πιπτείνω*, *πιπτεῖω*, *πιτέναι*, *πίτνω*, unde *πιτνέω*, *πιτνάω* et *πιτνημι*· quasi dicas, *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, uti sæpissime fit, [Vide notam in p. 20, 21.] tum *πίτνεω* erit *πιτνέω ἐμαυτὸν*, *meipsum facio ut decidam expansus;* i. e. *expansus* vel *extensus decido*, Anglicè, *I fall at my full length*. [Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram G. L. vim atque pulchritudinem.

‡ Reperiuntur etiam *σκεδάζω*, *κεδάω*, *κεδάζω*, et *κεδαίω*.

‖ Reperiuntur etiam *τιτράω*, et *τιτραίνω*.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto *ἀγάζομαι*.

¶ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto *δυνάομαι*.

** Ab *ἐράω*, *idem:* cujus vox pass. sæpè significat (non *amor*, sed) *amore captus sum*.

2. Et, vice versâ, quaedam habent Aoriſtum ſecundum et carent Praeſenti et Imperfecto : Sic,

Obſoletum, *δῦμι* *, (a *δύω*, *ſubeo*,) habet, in uſu, aor. 2. *ἔδυν*.

Obſol. *φύμι*, (a *φύω* †, *naſcor*,) habet, in uſu, aor. 2. *ἔφυν*.

Obſol. *βῆμι*, (pro quo eſt *βαίνω*, *eo*,) habet in uſu aor. 2. *ἔβην* ‡.

Obſol. *κτῆμι* ||, (pro quo eſt *κτείνω*, *occido*,) habet, in uſu, aor. 2. *ἔκτην*.

Obſol. *σβήμι* §, (a *σβέω*, *extinguo*,) habet, in uſu, aor. 2. *ἔσβην*.

Obſol. *σκλῆμι* ¶, a *σκλάω*, *ſicco*,) habet, in uſu, aor. 2. *ἔσκλην*.

---

* [Vide p. 19.] Meminerit tirones *νμι* carere ſubj. et opt.

† *φύω*, ſæpè ſignificat *naturâ ſum*. Sæpiſſimè occurrit *πέφυκα*, in perf. *naturâ comparatus ſum*. *φύω*, etiam ſæpè ſignificat *gigno*.

‡ Vide Varia Synonyma, p. 21.

|| Vide Addenda p. 45.

§ Vide Triplex. Præf. p. 37.

¶ Vide *σκλάω*, p. 26.

Obſol. τλῆμι, (a τλάω, *ſuffero*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔτλην.

Obſol. φθημι *, (a φθάω, *praevenio*,) habet in uſu, aor. 2. ἔφθην.

Obſol. ἅλωμι, pro quo eſt ἁλίσκω, *capio*,) habet, in uſu, aor. 2. ἥλων †.

Obſol. γνῶμι ‡, (pro quo eſt γινώσκω, *cognoſco*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔγνων.

Obſol. βίωμι ‡, (pro quo eſt βίωσκω, *vivo*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔβιων.

Obſol. βρῶμι ‡, (pro quo eſt βρώσκω, *edo*,) habet, in uſu, aor. 2. ἔβρων.

ADDENDUM.

Quorundam in μι perpaucae tantùm ſuperſunt reliquiae: Sic.

---

* Vide Anomala in ω, p. 15.

† Atticè ἕαλων. [Vide Anomala in ω, p. 13.] Obſervent autem tirones ἥλων, in aor. 2. uſurpari in ſenſu paſſivo, Latine *captus fui*, ἁλὲς, *captus*. [Vid. Il. β. 374. et Xenoph. Απομν. II. iii. 10.] Perf. ab ἁλόω, (ſcil. ἥλωκα,) paſſivè etiam ſignificat. [Vide H. Steph. Theſ. L. Gr. t. 1. 328. h.]

‡ Vide Anomala in ω, p. 12.

ἄημι, (ab ἀέω, *ſpiro*,) habet, in uſu, præſ. part. ἀείς *, 3. dual. aor. 2. Ind. ἄητον †, et Inf. ἀῆναι ‡.

δίδημι, (a δέω, *ligo*,) habet, in uſu, 3. ſing. imperf. Ind. δίδη ‖.

δίζημι, (pro quo δίζω, *quaero*,) habet, in uſu, praeſ. part. M. διζημένος §.

ἔδημι, (pro quo ἔδέω,) *ſcio*, habet, in uſu, Praeſ. Op. εἰδείην ¶.

ἵσημι, (pro quo ἵστημι, *ſiſto*,) habet, in uſu, praeſ. Opt. ἑσαίην, Imperat. ἕσταθι, part. ἑσάς **.

Atque ita in nonnullis aliis ejuſmodi ††.

APPEN.

---

* Saltem invenitur ἄεντες, in nom. pl. [Vide Il. ε. 526.]

† Scil. Ionicè, ſine augm. [Vide Il. ι. 5.]

‡ Saltem ἀήμεναι Poeticè. [Vide Il. ψ. 214.]

‖ Scil. Ionicè, ſine aug. [Vide Il. λ. 105.]

§ Scil. pro διζεμένος. [Vide Il. δ. 88.

¶ Sed εἰδέναι eſt per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

** Sed ἑσάναι eſt per Sync. pro ἑσάκεναι, ab ἵσημι.

†† De σπὲς, φρὲς, et σχὲς, a σπῆμι, φρῆμι, et σχῆμι, vide MOOR Element. L. Gr. p. 159. in notâ†. Et de ἐμι, *ſum*, εἶμι, *eo*, ἧμαι, *ſedeo*, κεῖμαι; *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 112, 113, &c.

☞ Atque hæc ſunt præcipua utriuſque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA vel DEFECTIVA vocari poſſint. Cæte-

APPENDIX.

NONNULLÆ Verborum partes Anomaliam pati videntur vel per Reduplicationem, vel Syncopen, vel Metathesin.

Tirones assuefaciant aures sequentibus exemplis.

I.

Per Reduplicationem *.

ἄγω,	ἀγάγω,	ab ἄγω, *duco.*
ἦγον,	ἤγαγον,	
ἤγομην,	ἠγαγόμην,	
ἦχα,	ἄγηχα,	

rùm in Linguâ tam copiosâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnis numeris absolutum existere videatur, singulas singulorum recensere partes quæ passim apud Græcos scriptores inveniuntur, ingens esset, atque (tironibus saltem in quorum gratiam hæc exarata sunt,) planè inutilis labor.

* De qua agetur quum ad Dialectos perventum fuerit.

ἤγερκα,	ἀγήγερκα,	ab ἀγείρω, *congrego.*
ἤγερμαι,	ἀγηγερμαι,	
ὤλεκα,	ὀλώλεκα,	ab ὄλλυμι *, *perdo.*
ὤλα,	ὄλωλα,	

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι,	ab ἔλαυνω, *agito.*
ἔχευσα,	ἔχεσα †,	a χέω, *fundo.*
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἰμὶ, *sum.*
ἐγείρομαι,	ἔγρομαι,	ab ἐγείρω, *excito.*
ἐγειρόμενος,	ἐγρόμενος,	
ἴσατον,	ἴστον,	ab ἴσημι, *sciò*, (in Voce M. et P. fæpè, inserto τ, ἴσταμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,	
ἴσατε,	ἴστε,	
ἴσασαν,	ἴσαν,	
ἴσαθι,	ἴσθι,	
ἴσατω,	ἴστω, &c.	
ἔβησαν,	ἔβαν ‡,	a βῆμι, pro quo βαίνω, *eo.*

---

* Vide Anomala in μι, p. 46.

† Interdum ἔχεα.

‡ Scil. per Syncopen Bœoticè. Bœoticum est etiam ἤγερθεν, pro ἠγέρθησαν, ab ἀγείρω, *congrego*, vel ἐγείρω, *excito*, ἔμιχθεν, pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι, *miſceo.* &c. Sed Atticum est εἶεν, pro εἵησαν, ab εἰμι, *ſum.* et τεθεῖεν, pro τεθείησαν, a τίθημι, *pono*, &c. Sed de his postea.

3.

Per Metathesin.

ἔπαρθον,	ἔπραθον,	a πέρθω,	*vasto.*
ἔδαρκον,	ἔδρακον,	a δέρκω,	*aspicio.*
δέδορκα,	δέδροκα,		
μέμορα,	ἔμμορα,	a μείρω,	*divido.*
σέσυται,	ἔσσυται,	a σεύω,	*agito.*

De PRÆPOSITIONE.

Præpositio eſt pars orationis indeclinabilis regens quendam caſum.

Prepoſitionum primigenius uſus eſt denotare id quod ad Locum cujuſvis, reſpectu alterius, attinet; adeo ut alterutrius motus, alterius autem quies; vel utriuſque motus aut quies exprimatur; velut, *Mittunt legatos* ad *Cæſarem. Iter erat illis* per *Alpes. Flumen Arar* in *Rhodanum influit.* Præ *foribus obambulat. Recubans* sub *tegmine fagi. Hic* inter *denſas corylos.* Inter *ſylvas Academi. Obviam facti ſunt* inter *ſe.*

Ex hac primigeniâ ſuâ ſignificatione Præpoſitiones ſæpiſſimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque ſignificandum quod ad tempus attinet: velut, *Surrexit* ante *lucem. Col-*

loquebatur INTER *cœnam. Vivit* POST *funera Virtus.*

Dehinc earum nonnullæ usurpantur variè ad varios exprimendos nexus, sive causæ cum effectu, seu ἐνέργειων Animi cum rebus externis: velut, *Roscius* PER *imprudentiam deceptus est. Cæsar* DE *hac re ita censebat. Egregia erat pietas ejus* IN *parentes* *.

Ex vario præpositionum †, sive simplicium seu compositarum, usu oritur, non minimâ ex parte, exquisita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati sunt Eruditi.

Græcos Præpositiones ad captum tironum accomodanti nonnullæ occurrunt quarum vim genuinam Sermo nunc quidem Anglicanus nunc autem Gallicus, aptiùs ac feliciùs quam Latinus attingit.

---

* Hæc enarrantur fusius inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gazae* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Basil. apud Valent. Curionem, 1523.

LINGUÆ GRÆCÆ PRÆPOSITIONES* sunt octodecim.

Earum aliae regunt unum, aliae duos, aliae autem tres casus.

I.

QUATUOR regunt Genitivum solummodo;
Scil. Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, πρὸ.

---

* Quanquam tam fusè de Græcis Præpositionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo est cui veras et genuinas illarum significationes eruisse, et clarâ demùm luce perfudisse contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum persensisset Vir celeberrimus, nuper defunctus, JAC. MOOR, in Acad. Glasg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam se diligenter accinxit: atque ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filum *Ariadnes* in hoc labyrintho suppeditante, viam rectam ad Præpositionum Græcarum cognitionem primus post renatas Literas patefecisse videtur; uti intelligere est ex dissertatione ejus, sermone Anglicano exaratâ, quæ inscribitur, *On the Prepositions of the Greek Language*; *an introductory Essay*, Glas. 1766. Dolendum tamen est Virum acutissimum nihil de hac re edidisse nisi brevem illam *Introductionem;* pretiosam quidem eam, sed priorem tantùm operis ab illo suscepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem nostram facere viderentur nos desumpsisse lubentes agnoscimus.

I. Ἀντὶ*.

Ἀντὶ—Latinè, plerumque, redditur *pro*, (ſcil. *loco* vel *vice.*) Anglice INSTEAD OF; Gallicè *au lieu de.* Sic,

Εἰρήνη ANTI πολέμου. Thucyd. IV. 20.	*Pax* pro *bello.*
ANTI μεγάλων εὐεργεσιῶν, *Ibid.* IV. 11.	Pro *magnis beneficiis.*

OBSERVANDA.

1. Veriſimillimum eſt Ἀντὶ primitus uſurpatum fuiſſe ad deſignandum alterum poni CONTRA alterum; [Anglicè—OPPOSITE TO—; Gallicè—*vis á-vis de*—] id quod fieri ſolebat, antiquiſſimis temporibus, quum merces eſſent commutandæ; [Angl.—*in the caſe of barter.*] Unde facillimè transferebatur ad indicandam ipsam mercium commutationem; vel quodlibet ſuffectum IN LOCUM alterius, [Angl. *Something ſubſtituted* in place of *ſome other thing;*] quæ quidem tandem fiebat communis ipſius ſignificatio.

---

* *N. B.* Hæc præpoſitio, ſequente conſonante, ſcribitur ἀντὶ· ſequente vocali lævigatâ ἀντ'· ſequente autem vocali aſpiratâ ἀνθ'· Sic itidem, ἀπὸ, ἀπ', ἀφ'· et κατὰ, κατ', καθ'· et μετὰ, μετ', μεθ'· et ἐπὶ, ἐπ', ἐφ'· et ὑπὸ, ὑπ', ὑφ'. Atque ita in multis aliis Græcorum vocibus.

2. Manebat tamen primarius ejus ſenſus in vocibus pleriſque compoſitis: Sic, ANTIλέγω, CONTRA*dico;* ANTIφωνέω, è contrario *ſono*: Κἀγὼ μὲν ἥδον ἄθλους Ἡρακλέους· λύρη δὲ Ἐρῶτας ΑΝΤιφώνει· [Anac. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a-ſinging the labours of Hercules: my Lyre, on the other hand,* in oppoſition to *me, began to reſound Loves.* In quibuſdam autem cernere eſt alteram illam vulgarem ejus ſignificationem: Sic, ΑΝΤωνόμασε Μεσσήνην. [Thucydid. VI. 5.] *He* changed *its name into Messene.* [*He ſubſtituted Meſſene* inſtead of *its other name.*]

3. Αντὶ ſæpè ſupprimitur per Ellipſin, præſertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic, Πόσου τὶς πρίασθαι δύναται τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα; δραχμῆς. [Æſop. Fab.] For [inſtead of] *how much can one buy the ſtatue of Juno?* For *a drachma,* i. e. ἀντὶ πόσου—ἀντὶ δραχμῆς. Vide *Lamberti Bos* Ellipſ. Gr.

4. Αντὶ ſæpe regit infinitivum verbi cum articulo; Sic, ΑΝΤΙ τοῦ τιμωρήσασθαι, [Æſop. Fab.] *Inſtead* of *punishing.*

2. Ἀπὸ.

Ἀπὸ—Latinè ſignificat *a, ab, de,* Anglicè FROM; Sic,

Κῦρος ὥρμᾶτο ΑΠΟ Σάρδεων, Xenoph. Anab. I.	*Cyrus began his March* FROM *Sardes.*
ΑΠΟ τοῦ Ποσειδονίου. Thucyd. IV. 118.	FROM *the Temple of Neptune.*

OBSERVANDA.

1. Ἀπὸ primitus indicabat Discessum aut Distantiam unius hominis vel rei A *loco* alterius: [Angl. *The Departure, or the Distance of one person or thing* FROM the place *of another.*] Unde, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad significandum Progressum vel Intervallum unius puncti Temporis AB altero; et redditur interdum *post;* Anglicè FROM, vel AFTER; Gallicè *depuis, après:* Sic, ΑΠΟ τῦ νῦν, FROM *the present time.* ΑΠΟ δείπνυ, *a cœnâ; after* [FROM *the time of*] *supper.* ΑΠΟ σάλπιγγος, a *tubae signo;* post *tubae sonitum.*

2. Ἀπὸ Latinè significat, *a, ab:* Angl. FROM; Sed variè aliquatenus in variis: Exempli causâ: 1mo, Ενεργείαν denotat agentis directam *ab—*: Sic, —ΑΠΟ σκοπιῆς εἶδεν νέφος.— [Il. δ. 275.] *a speculâ vidit nubem.* ΑΠΟ τῦ τείχεως μαχεσθαι, *to fight* FROM *the wall.* 2do, Partem cujusvis ablatam *ab—*. Sic Θυσίας θύων μικρὰς ΑΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem. I. iii. 3.] *offering small sacrifices* FROM *a small fortune,* &c.

2. Ex quibus omnibus discentes nequibunt non sentire genuinam vim τῆς ΑΠΟ in hujusce modi phrasibus: Scil.

Οἱ ἀπὸ	τῆς βελῆς,	*Senatores.*
	τῦ πλήθες,	*Plebeii.*
	φιλοσοφίας καὶ λόγων	*Philosophi ac Literati.*
	τῆς στοᾶς,	*Stoici.*
	τῦ περιπάτου,	*Peripatetici.*
	τῶν μαθημάτων,	*Mathematici.*

Item,

Ἀπὸ { τύχης, σώματος, μνήμης, γλώσσης, } *Fortuitò. Memoriter. Vivâ Voce.*

4. Simplicis hujus præpositionis vi benè perspectâ, eadem ejus vis in compositione etiam observanda est*: Exempli gratiâ; οἶκος, *domus;* Αποικος, *in coloniam missus*: Αποικία, *colonia;* Αποικέω, *in coloniam migro;* Αποικίζω, *in coloniam deduco.* βαίνω, *eo,* ΑΠΟβαίνω, *abeo.* βάλλω, *jacio,* ΑΠΟβάλλω, *abjicio,* &c.

5. Ἀπὸ in compositione sæpè regit suum casum: Sic, Απέχομαι κακῶν, *abstineo a malis.* Ubi obiter notanda est,

---

* Idque etiam cum significationem Verbi simplicis nunc augere, nunc evertere videatur: sic, καλύπτω, *tego,* ΑΠΟκαλύπτω, *detego;* quasi dicas Anglicè, *I take the veil away* FROM *any thing.* κρύπτω, *abscondo,* ΑΠΟκρύπτω, *seorsum abscondo.* Anglicè, *I hide something apart* FROM *other things.* [ΑΠΟκρυπτόμαι, in Voce Med. *delitesco.*] μανθάνω, *disco,* ἀπομανθάνω, *dedisco;* Anglicè, *I depart* FROM *learning; I forget.* διδάσκω, *doceo,* ΑΠΟδιδάσκω, *dedoceo.* Anglicè, *I am quite away* FROM *teaching. I do something quite the reverse of teaching* Atque ita Horatius Lib. II. Od. 1.

——————— populumque falsis
Dedocet uti.
Vocibus———

And does what is quite the reverse of teaching the people to use false appellations.

etiam vera significatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, *I hold myself*, ΑΠΟ κακῶν, FROM *mischief*.

6. Denique, Ἀπὸ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, ἁρπάζειν θανάτῳ, *eripere morti*, i. e. ΑΠΟ θανάτῳ. Ex Homero suppetit exemplum utriusque Syntaxeos simul, tum plenæ, tum ellipticæ.

Ἡ δέ τόσον μεν ἔεργεν ΑΠΟ χροὸς ὡς ὅτε μήτης
Παιδὸς ἔεργει μυίαν ——— [Il. δ. 130.
Haec verò tantum inhibuit a corpore ut cùm mater
A filio arcet muscam ——*.

3. Ex vel ἐξ †.

Ex vel ἐξ—Latinè significat *e*, *ex*. Anglicè OUT OF. Sic,

ΕΚ Χερρονήσου ὁρμώμενος· Xenoph. Anab. I.	E *Chersoneso prodiens*.
Ἐκ στόματος λύκου· Æsop.	Ex *ore lupi*.

---

* Vide *Lamberti Bos* Ellipses Gr. [p. 470. Edit. Norimberg. 1763.] De quo doctissimo Scriptore licet observare, eum amori suo erga Ellipsin nimis indulsisse; quanquam tamen nec ille suâ laude sit fraudandus, quippe qui multò dilucidiùs et elegantiùs quam vulgus philologorum sententiam suam ubique exposuerit.

† Scil. ἐκ ante consonantem; ἐξ ante vocalem.

OBSERVANDA.

Primigenius usus Prepositionis Ex vel ἐξ, est indicare aliquem *discedere* E loco; vel quodvis *eximi* EX quovis alio: [Anglicè, *That a person departs* OUT OF *a place;* or *that any thing is taken* OUT OF *any other thing.*] Inde facilè transfertur ad significandum; 1mo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ: Sic, ποτήριον, ΕΚ χρύσου, Angl. *A cup of* [*made* OUT OF] *Gold.* 2do, Aliquid exemptum E numero: Sic, ΕΚ μετοίκων, EX *inquilinorum numero,* 3tio, Aliquid mutatum EX uno statu in alterum: Sic, ΕΞ εἰρήνης πολεμεῖν, [Thucyd. l. 120.] *pacem cum bello commutare:* Angl. OUT OF *peace to make war.*

2. Evidens est differentia inter Ex et Απο· Sic ΕΞ ἀγορᾶς καὶ ΑΠΟ τῆ βουλευτηρίε, [Platon. Menex. ad init.] E *foro et* A *Senatu.* In quibusdam tamen locutionibus, neglectâ hac differentiâ utpote non tanti, utravis communitèr usurpari videtur: Sic,—Ὄναρ ΕΚ Διὸς ἐστὶν. [Il. ά. 63.] *Somnium* A *Jove est.* Ex Διὸς ἀρχώμεσθα· [Theocr. Idyl. ιζ'.] A *Jove principium faciamus.* Atque ex æquo dici potest ΕΞ ἀρίστε, et ΑΠ' ἄριστε, a *prandio;* Angl. *after dinner;* item Οἱ ΑΠΟ τῆς στοᾶς, et Οἱ ΕΚ τῆς στοᾶς, *Stoici* *, &c.

3. In nonnullis etiam phrasibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, ΕΚ et ἀπὸ communiter usurpari possunt: Sic, ΕΚ τῦ δικαίε, *juste.* ΕΚ τῦ ἀδίκε, *injuste.* ΕΚ τῶν θεμελίων, *funditus.* ΕΚ τῦ παραχρῆμα, *subitò,* &c.

4. Eandem hujus præpositionis vim cernere est in compositione: Sic, ΕΚνος, *demens,* [Angl. OUT OF *one's wits;*] ΕΚ-

* Vide suprà inter Observanda ad ἀπὸ.

βαίνω, egredior; ΕΚβάλλω, *ejicio*; ΕΞάγω, *educo*; ΕΞάλλομαι, *exfilio*. Sed notandum, quodcunque in ſuo genere magnum eſt et excellit, id videri esse *exemptum e* turbâ, *e* grege cæterarum ejus generis rerum: (unde vis et elegantia vocum Latinarum *Eximius*, *Egregius*.) Quapropter Εκ in compositione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur esse κατ' ΕΞοχήν· Sic, ΕΞαίρετος, *eximius*; ΕΚπίκρος, *valdè amarus*, ΕΚπορθέω, *devaſto*; ΕΚταράσσω, *perturbo*; ΕΚτιμάω, *valde honoro*; ΕΚλάμπω, *eluceo*; ΕΚμανθάνω, *ediſco*; ΕΚβοάω, *exclamo*. [Angl. *I cry* OUT.]

5. Denique, Εκ interdum ſupprimitur per Ellipsin: Sic, —τέσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας. [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere*; [i. e. ΕΚ γῆς·] Σιδήρου πεποιημένος, e *ferro factus*; [i. e. ΕΚ σιδήρου.]

4. Πρὸ.

Πρὸ—Latinè ſignificat *ante*, *pro*, *prae*; Anglicè BEFORE, Sic,

ΠΡΟ δόμων.	Eurip.	Ante *aedes*.
ΠΡΟ τωνδε φωνεῖν.	Soph.	PRÆ *his loqui*.

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius eſt quod ad *locum*. [Angl. *Priority in point of* place.] Et quoniam, qui aliquid contra vim alienam defendit, necesse sit ut is ſeipſum ſiſtat *ante* id quod velit defendere; ideirco Πρὸ uſurpatur ad id exprimen-

dum quod est etiam Latinè *pro;* [Angl. For, i. e. *In defence of:*] Sic, Πρὸ τῶν ἰδίων μάχεται, pro *suis pugnat*: Angl. *He fought for* [in defence of] *his own.* Et quoniam qui proceres aut reges adierit, verisimile sit eum stare *ante* eos; i. e. iis in conspectu, *coram;* idcirco Πρὸ usurpatur ad id significandum quod est Latinè *coram;* [Angl. BEFORE, i. e. *In presence of.*] Sic ΠΡΟ τοῦ βασιλέως, coram *rege.* Angl. BEFORE [in presence of] *the king.*

2. Πρὸ per transitionem facilem, usurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem est usus ejus frequentissimus: Sic Πρὸ τῆς ἕω, [Thucyd. IV. 31,] Ante *auroram;* Angl. BEFORE *morning.* Et quoniam qui alterum alteri anteposuerit, verisimile sit eum quod melius, quam quod pejus esse crediderit, id *priùs* sumpturum, idcirco Πρὸ usurpatur ad denotandum id quod est Latinè *præ*, i. e. *potius quam;* [Angl. BEFORE, i. e. *in preference to.*] Sic πολέμου ΠΡΟ εἰρήνης αἱρέεται, [Herodot.] *bellum* præ *pace deligit;* vel *bellum* potius quam *pacem deligit;* Angl. *He chooses war* in preference to *peace. He prefers war* BEFORE *peace.* Ἐκείνῳ ΠΡΟ τούτου ἐχρώντο, [Thucyd. IV. 126.] *illâ* potius quam *hac ratione utebantur.* Angl. *They preferred the one method* BEFORE *the other* *.

---

* Discentes observent quoque constructionem præpositionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accusativo agentis ante Infinitivum: Sic, ΠΡΟ τοῦ τύπτειν. Angl. BEFORE *striking.* ΠΡΟ τοῦ ἐμὲ τύψαι, BEFORE *I struck.* Πρὸ τοῦ ἐκεῖνον τετυφέναι, BEFORE *he is* [*or was*] *done with striking*, &c. De Ellipsi hujus præpositionis vide Lambert. Bos. Ellipsi. Gr. ad vocem.

3. Ex quibus omnibus manifeſtiſſima eſt hujus præpoſitionis vis in compoſitione: Exempli gratiâ; ΠΡΟπυλαιον, *veſtibulum domus:* ΠΡΟθύμος, *ſedulus:* ΠΡΟλαμβανω, *anticipo:* ΠΡΟμάχομαι, *propugno:* ΠΡΟπέμπω, *præmitto:* ΠΡΟβαίνω, *prægredior, antecello,* &c. Et quando verbum, quîcum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujuſce præpoſitionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth:* Sic ΠΡΟάγω, *educo;* Angl. *I lead* forth: ΠΡΟέρχομαι, *egredior, prodeo;* Angl. *I go or come* forth: ΠΡΟκαλέομαι, *provoco aliquem* [puta *ad ſingulare certamen;*] Angl. *I call* forth, *I challenge.*

II.

DUÆ regunt Dativum ſolummodo; Scil. Εν, σὺν *.

---

* Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod ſciam, nulla alia uſquam gentium tam plenè aſſequuta eſt lingua, ſedulò obſervent diſcentes et admirentur.

1. Εν et Σὺν in compoſitione, manent immutatæ ante vocalem: Sic, ΕΝ-Αλλάσσω, *immuto,* ΣΥΝ-Οικέω, *una habito,* &c.

2. Manent etiam immutatæ ante tertium ordinem mutarum: Sed, ante primum ordinem, ν mutatur in μ· et ante ſecundum in γ. Exempli gratiâ.

Εν—Latinè significat *in*, (scil. *in loco* vel *intra locum.)* Anglicè IN : Gallicè *en*, *dans*. Sic,

---

1. ΕΜ-	Πίπτω,	*incido.*	ΣΥΜ-	Πείθω,	*una persuadeo.*
	Βάλλω,	*injicio.*		Βαίνω,	*congredior.*
	Φορέω,	*importo.*		Φρονέω,	*consentio.*
2. ΕΓ-	Κλείω,	*includo.*	ΣΥΓ-	Καλέω,	*convoco.*
	Γράφω,	*inscribo.*		Γελάω,	*simul rideo.*
	Χρίω,	*inungo.*		Χέω,	*confundo.*
3. ΕΝ-	Τείνω,	*intendo.*	ΣΥΝ-	Ταράσσω,	*commoveo.*
	Δίδωμι,	*in manus do.*		Δέω,	*colligo.*
	Θλίβω,	*imprimo.*		Θνήσκω,	*commorior.*

3. ν ante liquidam in alteram liquescit liquidam ejusdem generis : Sic,

ΕΛ-Λάμπω,	*illuceo,*	ΣΥΛ-Λέγω,	*colligo.*
ΕΜ-Μίγνυμι,	*immiscco.*	ΣΥΜ-Μάρπτω,	*corripio.*
ΕΝ-Ναίω,	*inhabito.*	ΣΥΝ-Νοέω,	*mecum reputo.*
ΕΡ-Ριγόω*,	*inalgesco.*	ΣΥΡ-Ρέω,	*confluo.*

4. ν ante σ, sequente vocali, fit altorum σ· sequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet Εν immutata, ne scil. confundatur in quibusdem personis cum verborum simplicium augmento syllabico.—Sic, ΣΥΣ-Σίτιω, *una cibum capio.*

---

* Sed hoc rarò, ne confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico : quapropter ἐν ante ρ, plerumque manet immutata : Sic ΕΝ-Ράπτω, *insuo*, &c.

ΕΝ τούτῳ τῷ τόπῳ. Xenoph. Anab.	In *hoc loco.*
Ετι ΕΝ Βαβυλῶνι κεῖμαι. Lucian.	*Adhuc* in *Babylone jaceo.*

OBSER-

σπ σ̊ΣΥ- σφ	ΣΠάω, *contraho.* [Deeſt exemplum *.] ΣΦάτλω, *ſimul jugulo.*	ΕΝ-	ΣΠείρω, *infero.* [Deeſt exemplum *.] ΣΦραγίζω, *ſignum imprimo.*
σκ σγΣΥ- σχ	ΣΚάπτω, *ſimul fodio.* [Deeſt exemplum †.] ΣΧηματίζω, *conformo.*	ΕΝ-	ΣΚήπτω, *ingruo.* [Deeſt exemplum †.] ΣΧολάζω, *immoror.*
στ σδΣΥ- σθ	ΣΤρατεύω, *ſimul milito.* Ζάω ‡, *una vivo.* [Deeſt exemplum ‖.]	ΕΝ-	ΣΤρέφω, *intorqueo.* Ζέομαι ‡, *inferveo.* [Deeſt exemplum ‖.]

Cæterùm, methodus augmenti in ejuſmodi verbis inferendi traditur vivâ voce inter docendum.

* Nulla enim eſt vox Græca quæ incipit a σ̊ niſi σβέννυμι, *extinguo*, cum ſuis verbalibus.

† Nulla enim vox Græca incipit a σγ

‡ Nam ζ que valet δς, valet etiam σδ. Saltem ita Dores, qui ponunt συρίσδω pro eo quod eſt συρίζω, *fiſtulâ cano.* Attamen ψ eſt ſemper πς, βς, vel φς· et ξ eſt κς, γς, vel χς.

‖ Nulla enim primit. vox Gr. incipita σθ niſi σθένω, *valeo.*

OBSERVANDA.

1. Εν designat aliquid contineri intra certum ac definitum *locum**. [Angl. *that something is contained within a limited* place.] Inde transfertur ad idem notandum quum sermo sit de spatio *temporis:* Sic, EN τρισὶν ἡμέραις *tribus diebus.* EN σπονδαῖς. Angl. In [*during*] *the time of the truce* †.

2. Inde etiam notat; 1mo, Aliquid esse *inter* alia: [Angl. *Among.*] Sic Οὔρεος EN κορυφῇς, [Il. β. 456.] *Montis* in *verticibus.* EN εἰδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. Among *persons who know.* 2do, Alterum esse *in* potestate alterius; Latinè *penes:* Sic, EN ἐμοί ἐςὶ, In *me est.* EN σοὶ γὰρ ἐσμὲν. [Soph. Oed. Tyr.] In *te enim sumus;* Angl. *We are* in *thy power. We depend upon thee.* 3tio, Aliquem esse *in* certo statu sive animi, seu corporis: veluti quum dicimus; EN φόβῳ εἰμὶ, In *timore sum: Timeo.* EN θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant.* 4to, Aliquid fieri certo modo; sic, EN τῷ ὁμοίω, *Eodem modo:* Angl. In *the same manner.* [Supple τρόπῳ ‡.]

---

* Idque sive sermo sit de motu, seu de quiete intra spatium istud definitum: velut, καθίζομαι ἢ περιπατέω EN τῷ γυμνασίῳ. *Sedo vel ambulo* in *gymnasio.*

† Huc pertinent EN τῷ παρόντι, *Nunc:* Εν τούτῳ, *Interea:* [Supple χρόνῳ.] EN τῷ σπείρειν. Angl. In *the time of sowing.* EN τούτοις ὑπατοις, *His consulibus.* Angl. In *the time of* [during] *their consulship.* Et similia.

‡ Huc spectant EN ἴσῳ, *æqualiter.* EN καλῷ, *commodè,* EN καλλίςῳ *commodissimè,* &c.

3. Eadem ferè hujus præpositionis vis in compositione notanda est: Exempli causâ; ΕΝοικέω, *incolo*; ΕΝοίκος, *incola*; ΕΓκαίω, *inuro*; ΕΓκαύμα, *nota inusta*. ΕΓκαλέω *, *in jus voco*, ΕΓκλημα, *accusatio*. ΕΜπλέκω, *implico*; ΕΓχρίω, *inungo*. ΕΛλείπω, *relinquo aliud in*, &c. †

4. Εν interdum supprimitur per Ellipsin; Sic—αἰθέρι ναίων [Il. β. 412.] In *æthere habitans*. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, *Eodem die*, &c. Interdum ipse Dativus post εν supprimitur; velut, ΕΝ ἅΐδᾳ· i. e. ΕΝ τῷ τόπῳ τῷ ἅΐδᾳ,—*In inferno*.

---

* De mutuâ, quæ vulgò existimatur, confusione præpositionum Εν et Εἰς, vide infrà ad Εἰς.

† Hujus præpositionis constructio cum Dativo *Instrumenti*, quod notârunt Grammatici, velut istud ex Euripide, ΕΝ βέλει πληγείς, *percussus* in *telo*, (quod poni volunt pro eo quod est *percussus telo*,) admodum videtur dura. Fortasse constructio est elliptica hoc modo supplenda. πλήγείς —τῇ δύναμει ἡ ἐστὶ,—Εν Βέλει, *percussus* vi quæ inest *telo*: tanquam ac si causa efficiens inesset instrumento. Sic apud *Xenoph.* φανερὸν—ὅτι—Λακεδαιμόνιοι ἔτ' ἂν Θραξὶ ΕΝ πέλταις καὶ ἀκοντίοις, ἔτε Σκύθαις ΕΝ τόξοις ἐθέλοιεν ἂν διαγωνίζεσθαι, *Manifestum est Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythis arcubus velle decertare*. Mem. Socrat. III. 9.

2. Σύν *.

Σὺν—Latinè significat *cum*, *una cum*. Anglice WITH, *together* WITH Gallicè *avec*. Sic,

Βασιλεὺς ΣΥΝ τῷ στρατεύματι. Xen. Anab. I.	*Rex* cum *suo exercitu.*
—ΣΥΝ τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε, Iliad. γ. 29.	Cum *armis desiliit humi.*

OBSERVANDA.

1. Σὺν denotat aliquid vel comitans vel adjunctum. [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct.*] Inde etiam usurpatur interdum ad notandum; 1mo, Auxilium comitantis; Sic, ΣΥΝ τοῖς θεοῖς [Thucyd. I. 86.] Cum *deorum auxilio.* ΣΥΝ τινι εἶναι, *Stare a partibus alicui;* Angl. *To be* WITH *any one: To be on the side of any one.* 2do, id quod est consentaneum *cum*:—Sic, ΣΥΝ τῷ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] Cum *lege consentaneum.* 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium: Sic, ΣΥΝ κόσμῳ, *concinnè*, Angl. WITH *elegance; In an elegant manner.* ΣΥΝ φόβῳ, *timidè*, Angl. WITH *fear.* 4to, Interdum etiam tempus respicit: Sic, ΣΥΝ τῷ χρόνῳ, *tempore*, Gallicè, avec *le tems.*

2. In compositione vis ejus est manifestissima; Sic, ΣΥΝάγω, *congrego*, ΣΥΝοικέω, *unà habito.* ΣΥΝοικος, *contubernalis.* ΣΥΝόμνυμι, *conjuro* †, &c.

---

* Atticè Ξύν.

† De differentiâ inter Σὺν et Μετὰ quando regit Genitivum præsertim in compositione, vide infrà ad Μετὰ.

3. Σὺν in compositione saepissimè regit suum casum; Sic, —τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι ΣΥΓκαταπάσας. [Lucian.] *hamo* cum *esca* pariter *avulso*. Αλλη ΞΥΝοικεῖ πόσις συνεύνῳ, [Eurip. Med.] cum *alia habitat uxore*.

4. Σὺν sæpe supprimitur per ellipsin: Sic, Τρῶες μὲν κλαγγῇ —ἴσαν, [Il. γ. 2.] *Trojani quidem* cum *clangore ibant*. Idque frequenter post adverbium ἅμα, utrum tempus respiciat, necne: Sic,—ἅμ' ἠγερέθοντο ἕκαστοι, [Iliad. γ. 1.]—una cum *ducibus quique*. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, cum *die*: i. e. *primâ luce*. Sæpe etiam supprimitur, quum indicatur congressus hostilis: Sic, Λαγωοὶ πολεμῆντες ἀετοῖς, *Lepores bellantes* cum *aquilis*. Fortasse etiam ante dativum instrumenti: Sic, Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι, [Il. η. 12.] *Hector autem Eioneum ferit hastâ acutâ*.

III.

DUÆ regunt Accusativum solummodo: Scil. Εἰς, ἀνὰ.

1. Εἰς *.

Εἰς—Latinè significat *ad*, vel *in*, (scil. *in* quando regit accusativum;) Anglicè TO, INTO, &c. Sic,

ΕΙΣ τὸν οὐρανόν. Xen. Cyrop.	In *cœlum*.
Παῖδες ΕΙΣ τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες. Id.	*Pueri* ad *scholas* ventitantes.

OBSER-

* Atticè Ες.

OBSERVANDA.

1. Εις denotat motum ad quendam *locum;* plerumque ut id quod progreditur ſit tandem in iſto loco; [Angl. *Motion* TO *a certain* place; *for the moſt part ſo that what is advancing may be* WITHIN *that place.*] Sic, Εις Πέρσας πορεύεσθαι, [Xen. Cyrop.] *ad Perſas*, vel *in terram Perſarum proficiſci.* ΕΙΣ τὺς πολεμίους, [Ibid.] *ad hoſtes*, vel *in terram hoſtium.* Unde interdum confundi videtur cum præp. Εν. ut, Κῦρος παρῆν ΕΙΣ τὸ αὐτὸ χωρίον, [Ibid.] *Cyrus aderat in eodem loco;* quod tamen eſt quaſi diceres, *Cyrus in eundem locum progreſſus, ibi aderat.* Et, vice versâ, Εν interdum confundi videtur cum Εις. ut καταβάντες ΕΝ μέσῳ, *cum deſcendiſſent in medium;* quod tamen eſt quaſi diceres. *cum deſcendiſſent adeo ut eſſent in medio*.*

2. Εις interdum ad *tempus* refertur; Sic, ΕΙΣ τρίτην ἡμέραν παρεῖναι, [Xen. Cyrop.] *ad tertiam diem adeſſe.*

3. Interdum etiam ad numerum; Sic, ΕΙΣ τὺς μυρίους, [Ibid.] *ad decem millia; circiter decem millia;* denotatque interdum numerum diſtributivum: Sic, ΕΙΣ ἕνα, *ſinguli*, [Ibid.] ΕΙΣ δύο ἄγειν, [Ibid.] *binos ducere.*

4. Metaphoricè uſurpatur, quando ſignificat *id quod attinet* AD: Angl. *tending* TO, *reaching* TO, *reſpecting;* Sic, τὰ ἐγκλήματα, τὰ ΕΣ τὺς Αθηναίους, [Thucyd.] *the accuſations reſpecting* [*reaching* TO] *the Athenians;* vel, quando reſpicit cauſam finalem, veluti cum dicimus, ΕΙΣ τὸ γράφειν, *ad ſcribendum.* ΕΙΣ τὸ ἀνέχεσθαι θάλπη, [Xen. Cyrop.] *ad toleranda calores.* ΕΙΣ τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτὺς, Angl. *to their acquiring a prudent deportment.*

---

* Vide Sam. Clarke, ad Cæſaris Comment. de Bello Gall. lib. iv. § 9. Item ad Hom. Il. α, 593.

5. Ex quibus omnibus vis ejus manifeſtiſſima eſt in hujuſmodi phraſibus: ΕΙΣ *δύναμιν*, vel ΕΙΣ *τὸ δύνατον*, *pro viribus*. Angl. TO *the utmoſt of one's power*. ΕΙΣ *ἅπαξ*, *ſemel*; ΕΙΣ *δὶς*, *bis*; ΕΙΣ *ἀεὶ*, *ſemper*. ΕΙΣ *τὸ ἀσφαλέσατον*, *uſque ad firmiſſimum*, Angl. *to the utmoſt pitch of ſtrength*. ΕΙΣ *ὀλίγον*, *leviter*. ΕΙΣ *ὀλίγον ἀφίκετο*, *parum abfuit quin*. ΕΙΣ *τόδε*, *huc*, Angl. *to this paſs*. ΕΙΣ *ὅσον*, *quamdiu*. ΕΙΣ *τέτλαρας*, *quaterni*, &c.

6. Manifeſtiſſima eſt etiam ejus vis in compoſitione: Sic, ΕΙΣκομίζω, *importo*; ΕΙΣεχόμαι, *ingredior*; ΕΙΣπίπτω, *incido*; ΕΙΣφέρω, *infero*; ΕΙΣφορὰ, *collatio pecuniae in publicum aerarium*; Εἴσοδος, *ingreſſus*, &c.

7. Denique, Εἰς interdum ſupprimitur, per ellipſin: Sic, Ἐρχεσθὸν κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, [Hom.] *Abite* ad *tentorium Pelidae Achillis*. Interdum accuſativus poſt Εἰς ſupprimitur: Sic, ΕΙΣ Ἀρτεμιδος, *ad Dianae*, i. e. *ad templum Dianae*; ſupple νάον. Articulus autem poſt Εἰς aliquando exprimitur, ipſius nomine ſuppreſſo; Sic, ΕΙΣ *τὴν Γαδάτα*, [Xen. Cyrop.] *in regionem Gadatae*: Supple χώραν.

2. Ἀνὰ.

Ἀνὰ—vulgò redditur Latinè *per*; interdum IN: Angl. THROUGH; IN. Sic,

ANA *πεδιον*.	Per *campum*.
ANA *ἀστύ*.	Per *urbem*; vel In *urbe*.

OBSERVANDA.

1. Ἀνὰ revera denotare videtur motum huc et illuc, ſive itionem et reditionem, ſurſum ac deorſum, intra *locum*; vel inter multitudinem: [Angl. *Motion* TO AND FRO, *or* UP AND DOWN *in a place*, or among a multitude.] Sic, ANA *τὰ ὄρη πλανᾶσθαι*, [Xen.] *Per Montes errare*, Angl. *To wander* UP AND DOWN

the mountains. Εγὼ δ' ANA δῆμον ἑταίρους—συλλέξομαι, [Hom.] *Ego vero per populum socios colligam,* Angl. *And I will collect my companions* UP AND DOWN, *among,* [i. e. *through*] *the people.* Οὐδ' ἐνέδασθεν ANA στρατὸν, [Hom.] *Nec dissipabantur per castra.* Angl. *Nor were they scattered* UP AND DOWN *in the camp.* Θέων ANA δηϊοτῆτα· *Currens per praelium.* Angl. *Running* UP AND DOWN *the field of battle.*—Quæ ejus significatio observari possit etiam quando redditur *in:* Sic, τὰ φρονέοντ' ANA θυμὸν, *ea cogitantem in animo;* i. e. —*huc et illuc, vel sursum ac deorsum in animo.* Βασιλῆας ANA στομ' ἔχων, *Reges in ore habens.* [Hom.] Angl. *Mentioning the kings frequently.*

2. Inde sumitur ad denotandum numerum distributivum: hoc modo, Ὕδατος ANA εἴκοσι μέτρα ἔχευε [Odyss. ι, 209.] *Aquae vicenas mensuras fundebat.* Ελαβον ANA δηνάριον, [Matth. xx. 9.] *Accipiebant singuli denarium.*

3. De tempore interdum usurpatur: Sic, ANA νύκτα, [Hom.] *Per noctem,* Angl. *During the night.* ANA πάσαν ἡμέραν, [Xen.] *Per totum diem,* ANA χρόνον, [Dion. Hal.] *Progressu temporis.*

4. Hæc autem præpositio nonnunquam, sensu strictiore, sumitur ad elationem vel ascensum tantùm exprimendum: id scilicet quod effertur, Anglicè UP: Sic, Απὸ θαλάττης ANA τὸν ποταμὸν, [Dion. Hal.] Angl. *From the sea* UP *the river.* Sed hoc rarò, nisi in compositione, ubi hæc est vulgaris ejus significatio; cui opponitur KATA, DOWN: Sic, ANAβαίνω, *ascendo,* Angl. *I go* UP; KATAβαίνω, *descendo,* Angl. *I go* DOWN. Ὁ Κῦρος στρατὸς εἰς τὰς ἄκρας ANέπεμπε. Angl. *Cyrus sent* UP *garrison soldiers into the Castles.* Quæ ejus significatio in compositione, exemplorum varietate facilè comprobari potest: Sic, ANAβοάω, *Ejulatum tollo,* Angl. *I raise* or *set* UP *a shriek.* ANAγελάω, *Risum tollo;* *I raise* or *set* UP *a laugh.* ANAβλέπω, *Oculos aperio,* Angl. *I look* UP. ANAκλάζω, *I set* UP

a cry. ΑΝΑφυσάω, *sufflo.* Angl. *I blow* or *puff* UP; inde metaphoricè, *elatum reddo, superbire facio.* ΑΝΑδέχομαι, *sursum in me recipio;* inde *polliceor.* Angl. *I take* UPON *myself, I promise.* ΑΝΑθαῤῥύνω, *animum alicujus, metu depulso, denuò excito.* ΑΝΑτιθήμι, *sursum pono;* hinc ΑΝΑθήματα, *donaria, numera quae in Dei templo suspenduntur;* Angl. *Consecrated gifts hung* UP *in a temple. Votiva tabula.* [Hor. Lib. I. Od. v.] ΑΝέχω, *sursum teneo,* Angl. *I hold* UP; in Med. ΑΝέχομαι, *I hold myself* UP. Et quoniam qui seipsum sustinet is pati, perferre, tolerare dicatur; idcirco ΑΝέχομαι vulgò redditur, *patior, perfero, tolero:* Sic, ψύχη τὸ θάλπη ΑΝέχεσθαι, [Xen.] *frigora et calores perferre**. Et quoniam, in quibusdam phrasibus, qui dicuntur *tollere,* ii hoc ipso facto quasi *subvertunt, perdunt,* vel, ut Latini etiam loquuntur, *è medio tollunt*; idcirco Ανὰ in compositione talem significationem nonnunquam induit: Sic, ΑΝαιρέω *tollo, aufero, everto* †. Ὅσαι Ολιγαρχίαι ΑΝήρηνται, [Xen. *Quot Oligarchiae eversae sunt.* ΑΝαλόω vel ἀναλίσκω, *consumo, perdo.* Τάχυ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ΑΝηλώκει, [Id.] *brevi feras quae in paradiso erant confecit.* Angl. *he soon destroyed all the game in the park.*

5. Porro; quum Ανὰ, simplex posita, denotare videatur *itionem* ac *reditionem,* in compositione sæpè tantùm exprimit harum posteriorem, *reditionem* scil. inde *redintegrationem, recuperationem* vel *mutationem*: Sic, χωρέω, *eo, vado*; ΑΝΑχωρέω,

---

* Sed revera ψύχη τὸ θάλπη hic reguntur à κατὰ subintellectâ; Sic, *ἀνέχεσθαι, se, vel animum suum, sustentare quod ad frigora et calores attinet.*

† In bonam quoque partem sumitur ἀναιρεῖν· ut ἀναιρεῖσθαι παιδὰς, *filios suos educandos* [tollendos] *curare,* Angl. *to get one's children educated.* [brought up].

recedo. βίοω, *vivo*; ἀναβιώσκω, *revivisco.* ἀναβλαστάνω, *repullulo.* ἀναλαμβάνω, *recipio, recupero.* ἀναμαχόμαι, *iterum pugnando cladem acceptam sarcio.* ἀνακομίζομαι, *è fuga me retraho, redeo.* ἀνατίθεμαι, *revoco, retracto quod meum est, calculum meum alio loco pono, errorem meum corrigo.* [Vide Erneſt. ad Xen. Mem II. iv. 4.] πτύσσω, *plico, in rugas et sinus contraho*; ἀναπτύσσω, *aperio, explico.* Αναπτυχθείσης δ' ὅτω τῆς φάλαγγος, [Xen.] *Hoc modo explicatâ phalange.*

6. Ex quibus omnibus vis τῆς ANA facilè diſcerni poteſt in ſequentibus, et aliis ejuſmodi, locutionibus: ANAμνήσω σε, ὦ Πλούτων, [Lucian.] *in memoriam tibi revocabo, Pluto.* Angl. *I will put thee in mind, Pluto.* Εὖ πάσχων ANεχέται, [Xen. Mem.] *beneficiis se affici patitur.* Οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχοντες ANΛφαινοῦμεθα, [Xen.] *Nullam vim nos habere apparebit,* Angl. *It will be clear that we have no strength.* Τοὺς θησαῦρους τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν—ANελίττων, [Id. Mem.] *Unfolding the treasures of the ancient sages.* [Eſt ſcil. ſermo de veterum libris, quae volumina erant.]

7. Ανὰ, denotans *elevationem,* dativum interdum apud poëtas regere videtur: Sed in ejuſmodi exemplis forſan vel ponitur abſolutè; ut Εὗρον δ' εὐρυοπα Κρονίδην ANA Γαργάρῳ ἄκρᾳ Ἡμενον,—[Hom.] *Invenerunt autem late-sonantem Saturnium* SURSUM in *Gargaro summo sedentem.* Χρυσέῳ ANA σκήπτρῳ [Id.] SURSUM *in aureo sceptro,* Angl. ALOFT *upon a golden sceptre:* Vel avulſa eſt a ſuo verbo per tmeſin: ut, —κεφαλὴν—Πῆξαι ANA [i. e. ANAπῆξαι] σκολόπεσσι,—[Id.] *caput* SURSUM *infigere palo**: Eodem ſcilicet modo quo di-

---

* Poteſt et—χρυσέῳ ANA σκήπτρῳ conſtrui eodem modo: ANέχων ἐν χέρσι στέμματα ἑκήβολου Απόλλωνος χρυσέῳ σκήπτρῳ, [Il. α, 15.] *holding* UP *in his hand the garland of the far darting Apollo on* [or *with*] *a golden sceptre.*

citur Αν [pro ἀνὰ] δ' ἄρα Τυδείδης ὄρτο, i. e. ΑΝῶρτο. *Tum autem Tydides surrexit.*

8. Denique ; Ανὰ, cum accentu mutato, vel ἂν, interdum ponitur apud Homerum pro ΑΝΑστηθι, *surge :* Sic, Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο [Id. σ, 178.] *Sed surge, nec amplius jaceto ;* vel pro ΑΝέστη et ΑΝέστησαν· Sic, ΑΝ δ' Οδυσεὺς πολύμητις, *surrexit etiam Ulysses solers,* &c. *

IV.

QUATUOR regunt duos casus, Genitivum, scil. et Accusativum : viz. Διὰ, κατὰ, μετὰ, ὑπὲρ.

1. Διὰ.

Διὰ, cum Genitivo, Lat. significat *per,* penitus *per* ; Angl. THROUGH, *quite* THROUGH. Sic,

Πορευόμενοι ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας. Xen.	*Iter facientes* per *hanc regionem.*
Πέλεκυς ἔσιν ΔΙΑ δηρός Hom.	*Securis penetrat* per *lignum.*

Διὰ, cum Accusativo, Lat. significat *per,* i. e. *propter, ob :* Angl. THROUGH *the cause of :* THROUGH *means of : because of, on account of.* Sic,

---

* Cavento tirones ne α privativum in compositione ante vocalem, ubi ν inseritur euphoniæ gratiâ, cum præpositione ΑΝΑ confundant : Exempli gratia, ἀναγώνιστος, *qui non certat ;* ex α priv. et ἀγὼν, *certamen ;* ἀναισχυντία, *impudentia,* ex α priv. et αἰσχύνω, *pudefacio,* quod ab αἶσχος, *dedecus ;* ἀνήκεστος, *immedicabilis,* ex α priv. et ἀκέομαι, *medeor ;* ἀνελευθερία, *illiberalitas,* ex α priv. et ἐλευθερία, *libertas,* &c.

ΔΙΑ τοῦτο. Xen.	Propter *hoc*, Angl. Because *of this.*
ΔΙΑ πάντα ταῦτα. Ibid.	Propter *omnia hæc.*
Οὐ ΔΙ ἐμὲ. Demosth.	*Non* per *me ;* [non meâ culpâ.] Anglicè, *Not* through *me.*

OBSERVANDA.

1. Διὰ cum Genitivo, denotare videtur progreſſum PER, rectâ viâ PER, omnino PER; [Angl. *A going* THROUGH, *straight* THROUGH, *quite* THROUGH. Gall. *A travers ;*] idque 1mo, *Per* locum : Sic, Ἐξελαύνει ΔΙΑ τῆς βαβυλωνίας. [Xen.] *Progreditur per Babyloniam.* 2do, *Per* medium quodvis : Sic, Δι' ὤμου χάλκειον ἔγχος ἦλθεν, [Hom.] *Per humerum ærea hasta transiit.* Αἴγλη Δι' αἰθέρος—ἵκε, [Id.] *Splendor per aërem ivit.* 3tio, *Per* ſpatium interjectum, vel loci, vel temporis : Sic, ΔΙΑ πολλοῦ, [Sup. διαστήματος.] *Per magnum spatium*, i. e. *magno spatio interjecto.* Ἐκ τῶν πύργων ὄντων Δι' ὀλίγου, *Ex turribus quae erant per parvum loci spatium.* i. e. *quae parvo intervallo distabant.* Ὀφθεὶς ΔΙΑ μακροῦ, [Sup. χρόνου.] *Visus per longum tempus*, i. e. *longo intervallo temporis.* Ἦκω ΔΙΑ χρόνου. [Xen.] *Venio per tempus.* i. e. *intervallo temporis interjecto.*

2. Διὰ regens Gen. idem quod Ἀνὰ interdum ſignificare videtur : Sic, Ἐγὼ ΔΙΑ νηὸς ἰὼν. [Odyſſ. μ. 206.] *Ego per navem* [*et in navi*] *obambulans* *. Sed hoc ſæpius fit, quando Διὰ regit Accuſativum ; ut poſtea videbitur.

3. Ex

* Vide ſuprà, p. 74, 75.

LIBRARY OF CONGRESS
0 003 035 563 5